LIGA
NAVALĂ
ROMÂNĂ

...NA MORALĂ ŞI JURIDICĂ

...ha mântuirii noastre
...drumul Dunarii spre
...a largă..."

(M KOGĂLNICEANU)

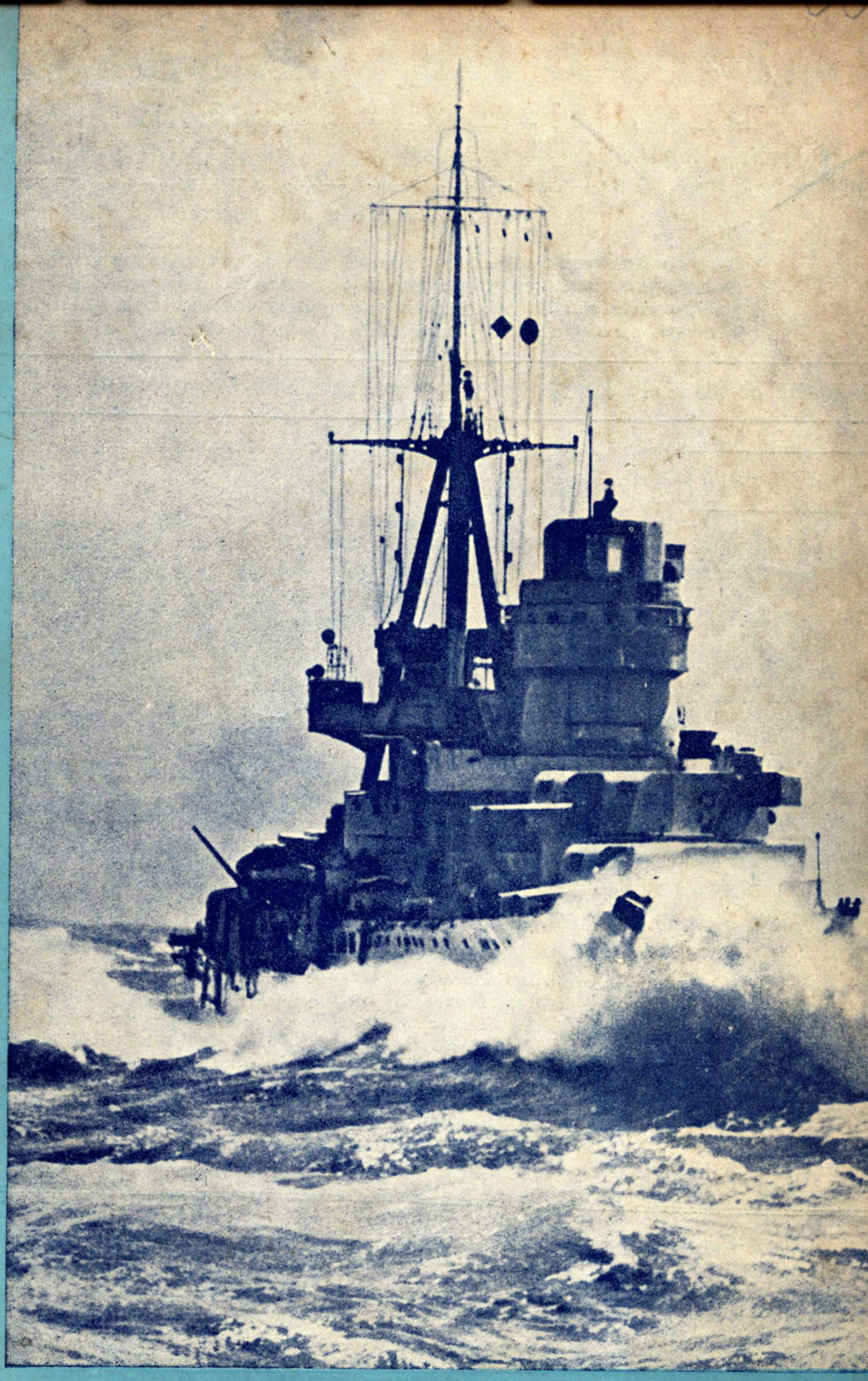

UN CRUCIŞETOR ITALIAN IN PATRULARE.

MAREA NOASTRA

REVISTA PENTRU PROPAGANDĂ, ORIENTAREA ŞI APĂRAREA INTERESELOR PE APĂ

ANUL XI, Nr. 7—8

IULIE-AUGUST 194

MAREA NOASTRA

REVISTA LIGII NAVALE ROMANE

PENTRU PROPAGANDA, ORIENTAREA ŞI APĂRAREA INTERESELOR PE APĂ

Inscrisă în reg. de publicaţiuni periodice al Trib. Ilfov sub nr. 367/938

APARE LUNAR

Cuprinde articole, informaţii şi vederi din marina naţională, marinele străine, navigaţie maritimă, fluvială şi de plăcere. Viaţa porturilor şi viaţa marinarilor, hidroaviaţie, pescărie, turism, sport nautic, literatură, călătorii, ştiri şi fapte nautice.

Intemeiată de (†) JEAN BART — Director : Comandor A. NEGULESCU — Secretar : ION MUCHE

Numărul 7–8

Redacţia şi administraţia : SEDIUL LIGII NAVALE ROMÂNE
Strada Spiru Haret no. 6 — Bucureşti, II — Telefon 5.71.08.

Iulie / August 1942

CUPRINSUL:

C. Amiral Adj. N. Păiş: Marinarul . . . . . pag. 141
Marea şi marinarii noştri . 142
Lt.-C-dor P. Popescu-Deveselu: Marina noastră în Războiul Reîntregirii . . . . . „ 145
Apostol Culea: Tradiţiile vieţii pe apă ale poporului român . . . . . „ 150
C. Amiral N. Păiş; Cpt. C-dor M. Verbiceanu: C. Cristobald; Lt. rez. Emil Vârtosu: Faptele de arme ale marinarilor noştri . . . . . „ 152
C-dor A. Roman: Ocolul Mediteranei . . . . . „ 157
Cronicar: Răsboiul aero-naval . . . . . „ 159
Lt. Paul Epureanu: Ziua apelor . . . . . „ 163
* * * Glasul presei . . . . . „ 166
I. Gr. Periefeanu: Cântecul mării . . . . . „ 169
Alexandru Bilciurescu: Marea Ionică . . . . . „ 169
Eugeniu Est: Marea cu fâşii albastre . . . . . „ 169
Ion Vâslaru: Pastel . . . . . „ 169
Cridim: Marea noastră . . . . . „ 169
Marian Dem-Corăbierul: Decor aquatic . . . . . „ 169
Scarlat Preajbă şi Ion Muche: Recenzii . . . . . „ 170
Informaţii din ţară . . . . . „ 173
Informaţii din străinătate . . . . . „ 185

Preţul abonamentelor pe un an:

Pentru instituţii, întreprinderi, agenţii . . . . . Lei 1000

Pentru particulari . . . . . „ 400
Pentru străinătate preţul dublu

Membrii Ligii Navale Române primesc revista GRATUIT în schimbul cotizaţiei de 240 lei membrii majori, ofiţeri activi şi pensionari;
120 lei membrii minori, funcţionari inferiori, studenţii, maeştrii militari, subofiţerii activi, pensionari şi comerciali.

Membrii familiilor celor înscrişi în categoriile de mai sus, vor plăti pentru a fi membri ai L.N.R., o cotizaţie de 60 lei fără a primi revista. La înscriere se mai plăteşte 120 lei pentru carnet, insignă şi statut.

Cotizaţia specială pentru tineretul şcolar, universitar şi muncitoresc, (elevi şi premilitari) este de 24 lei anual, primind în schimb GRATUIT revista „MAREA NOASTRĂ PENTRU TINERET". La înscriere se mai plăteşte 100 lei pentru carnet, insignă şi statut

Plata articolelor: Articole originale . 300 lei pagina
Compilări, recenzii 150 „ „
Traduceri . . . . 100 „ „

Articolele vor fi scrise pe o singură faţă, iar desenurile separat executate cu tuş negru.

LIGA NAVALĂ ROMÂNĂ

DE SUB INALTA PREȘIDENȚIE DE ONOARE A

M. S. REGELUI MIHAI I AL ROMANIEI

SEDIUL CENTRAL: STRADA SPIRU HARET No. 6, BUCUREȘTI II

Vă iubiți țara ?
Vă sunt dragi apele noastre, — râuri, fluvii, marea ?
Aveți admirație pentru marinarii noștrii ?

Inscrieți-vă în LIGA NAVALĂ ROMÂNĂ, care luptă pentru îndrumarea și încurajarea ori cărei activități naționale marinărești și pentru desvoltarea puterii maritime române.

Cotizațiile anuale sunt: 240 lei membrii majori;
120 lei membri funcționari inferiori, studenți.

Fiecare membru primește **GRATUIT** revista „Marea Noastră" organul de propagandă al L. N. R., cu suplimentele ei.

Membrii familiilor celor înscriși în categoriile de mai sus, vor plăti o cotizație de 60 lei fără a primi revista.

La înscriere se mai plătește carnetul de membru 20 lei, insigna 50 lei.

Cotizația anuală a membrilor JUNIORI (sub 21 ani) este de:

24 LEI

în schimbul căreia primesc **GRATUIT** revista „Marea Noastră pentru tineret".

La înscriere se mai plătește 5 lei carnetul și 60 lei insigna.

Cei cari doresc a primi și revista „Marea Noastră" vor plăti o cotizație de 120 lei în loc de 24.

TARIFUL PUBLICITĂȚEI:

	1/1	1/2	1/4 pagină
Una lună	2.500.—	2.000.—	1.500.—
3 luni	7.000.—	5.000.—	4.000.—
6 „	12.000.—	8.000.—	6.000.—
12 „	20.000.—	15.000.—	10.000.—

Buletinele, gazetele şi revistele primite la Biblioteca L. N. R.

Buletine: Buletinul Pisciculturii românești; Economia; Correspondence economique roumaine; Antigaz; Buletinul Bursei București; Buletinul Direcțiunii Dunării Maritime; Buletinul demografic al României; Buletinul Muzeului Militar Național; Buletinul Muncii.

Gazete: Unirea; Viața; Vremea; Cuvântul Generalului; Gazeta Transilvaniei; Focșanii; Avântul; Gazeta Cărților; Dacia; Universul Sport; Progresul.

Reviste române: România Aeriană; Finanțe și Industrie; Muncitorul național român; C. A. M; Răsăritul; Glasul Tineretului; Revista Soc. științifico-literare Tinerimea Română; Cronica Romanului; Revista Fundațiilor Regale; Revista de Igienă Socială; România Militară; Revista Aeronauticei și Marinei; Revista Infanteriei; Natura; Corespondența economică; Convorbiri literare.

Reviste streine: L'Illustration; Journal de la Marine Marchande; Signal; Tempo; Koralle; Till Rors, L'Illustrazione Italiana; La Moto-Nautica Italiana; L'Italia Marinara; Jadranska Straza.

FILIALELE L. N . R. R.

Localitatea	Preşedinte	Sediul
1. Brăila	General Avramescu	La Grupul nav. grănic.
2. Braşov	General I. Carlaonţ	La Insp. Preg. Prem.
3. C.-Lung (Muscel)	Col. Babeu Zaharia	La Comenduirea Pieţei
4. Calafat	G. Giuică	La căpitănia portului
5. Călăraşi	Col. V. Nica	La căpitănia portului
6. Constanţa	C. Amiral Al. Constantinescu	La Hotel Carol
7. Corabia (Romanaţi)	Col. M. Dobriceanu	La căpit. portului Corabia
8. Berezeni (Fălciu)	Ion C. Neagu, primar	La primăria comunei
9. Drânceni (Fălciu)	Vasile Vasiliu, primar	La primăria comunei
10. Fălciu (Fălciu)	Const. Hermeziu, primar	La primăria comunei
11. Grozeşti (Fălciu)	Primarul comunei	La primăria comunei
12. Lunca Banului (Fălciu)	Ieremia Corcodel, primar	La primăria comunei
13. Scopoşeni (Fălcui)	Gh. Popa, primar	La primăria comunei
14. Stănileşti (Fălciu)	Enache Oancea, primar	La primăria comunei
15. Vetrişoaia (Fălciu)	Gh. Iorga, primar	La primăria comunei
16. Galaţi	Dan Sărăţeanu	Str. Cerealelor, 4
17. Giurgiu	Col. T. Ghigorţ	La Şc. de Piscicultură
18. Iaşi	G-ral H. Dragomirescu	La c-dt. regiunei teritoriale
19. Iveşti (Tecuci)	Părintele Cristea	Parohia Iveşti
20. Piatra-Neamţ	Eftimie Galan	La prefectura judeţului
21. Piteşti	G-ral Vintilă Davidescu	La comand. brigăzii
22. R.-Vâlcea	G-ral Olimpiu Stavrat	La comand. garnizoanei
23. Roman	G-ral C. Constantinescu	La comand. garnizoanei
24. Sighişoara	Col. G. Grecescu	La prefectura judeţului
25. Slatina	G-ral Aurel Aldea	La comand. garnizoanei
26. Sulina	Ing. C. Burghele	La cercul marinei
27. Timişoara	*Dr. V. N. Tăutu*	*La căpitănia portului*
28. Tulcea	Col. N. Mateescu,	La Cercul Militar
29. T. Măgurele	G-ral Al. Ioaniţiu	La comand. garnizoanei
30. T. Severin	V. Netta	La Şantierul naval

O LACRIMĂ pentru harnicile noastre filiale din Bălţi, Cahul, Calmăţui, Cernăuţi, Cetatea Albă, Chişinău, Cluj, Hotin, Ismail, Silistra, Soroca, Tg. Lipcani, Tg. Mureş, Tg. Ungheni. — Membrii acestor filiale, refugiaţi în România liberă, sunt rugaţi a-şi da adresa, pentru a li se expedia revista.

* * *

MEMBRII L. N. R. R. sunt rugaţi a comunica telefonic sau prin scris ori de câte ori nu primesc revista şi ori ce schimbare de adresă. La fiecare expediţie aproape 10% din reviste sunt înapoiate cu menţiunea „necunoscut la adresă".

Adresa Centralei este: Str. Spiru Haret, 6, Bucureşti II, Telefon 5.71.08.

Apel către camarazi

Rolul Ligii Navale Regale Române şi rostul publicaţiilor noastre se ştie că este propaganda pentru răspândirea şi întărirea spiritului marinăresc în massa mare a celor cari iubesc marea şi marina, dar nu o cunosc—mai ales tineretul.

La această muncă, nu trebue să se înhame numai un număr restrâns, care formează comitetele de conducere, ci TOŢI CAMARAZII, trimiţându-ne articole, amintiri, fapte demne de remarcat, glume, anecdote, ca eşind din izolare să facem cât mai cunoscute viaţa şi marina noastră.

Publicaţiile noastre se adresează tuturor, dar trebuesc să fie scrise cât mai mult de marinari. Pentru a le răsplăti munca, s'a aprobat un spor la colaborare.

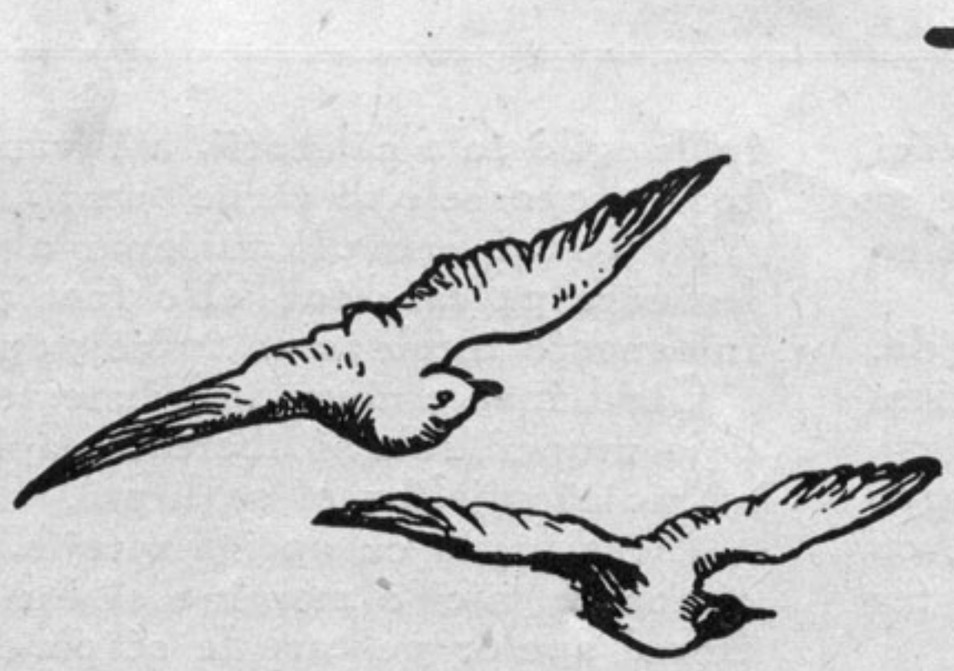

MARINARUL

de C. Amiral Adj. N. PĂIŞ

Pe orice navă din lume, dela comandant şi până la matelot, fie în timp de pace, fie în război, indiferent de rasă sau de culoare, marinarul are acelaş suflet de călător neobosit, misionar, explorator, descoperitor de lumi şi de luptător viteaz cu valurile şi furtunile, în largul mărilor şi oceanelor, ca şi pe coastele şi în porturile lumii întregi.

In timp de război, el este în luptă cu navele şi avioanele duşmane, de care nu poate scăpa decât cu biruinţă, căci o înfrângere ar însemna pentru marinar, o moarte sigură.

Legătura sufletească între comandant, ofiţeri şi matelоţi, face din şefi şi echipaj un tot indestructibil, o familie. care îşi are căminul propriu pe vapor şi'n timp de războiu, căminul devine o cetate plutitoare, pe care întreaga familie o apără până la moarte.

Nava trebue să plutească pentru ca echipajul să existe şi dacă ea este avariată sau scufundată, marinarul nu mai are aproape nici o şansă de salvare.

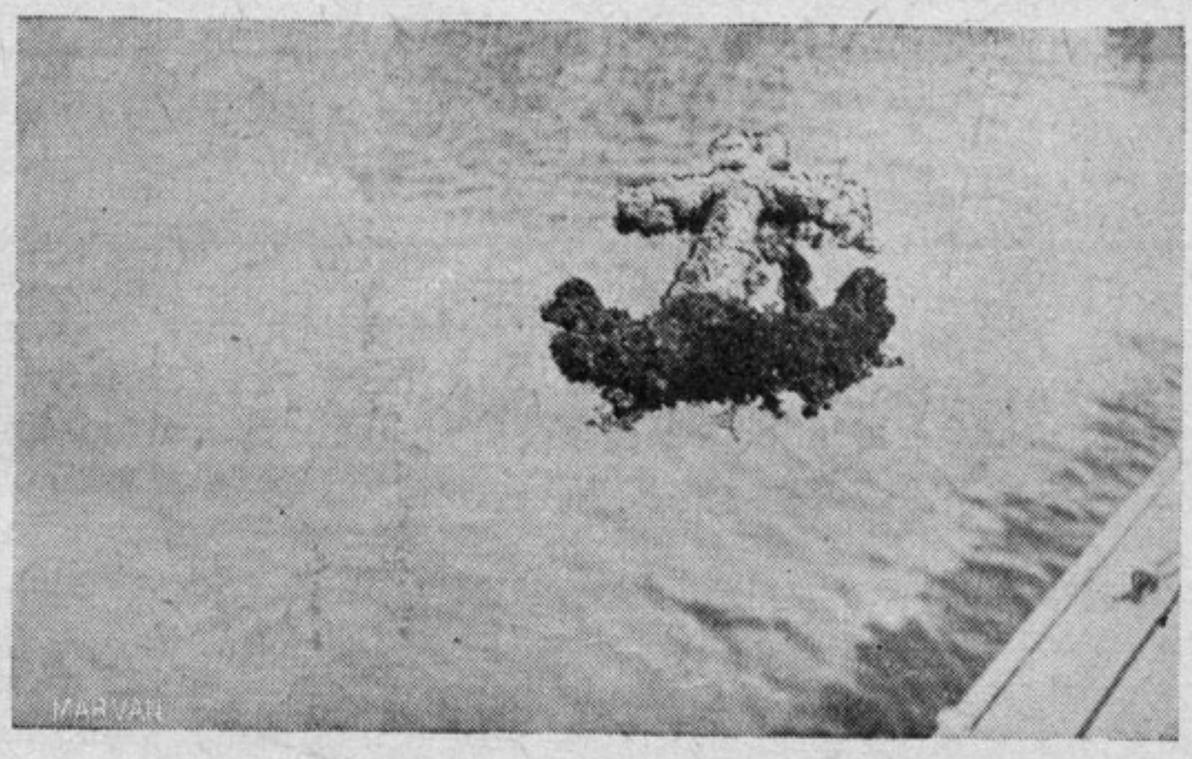

In cinstea şi memoria celor căzuţi la datorie.

Marea este elementul de origină al tuturor vieţăţilor depe glob.

Acolo, pe braţele ei de valuri, marinarul îşi trăeşte viaţa şi îşi deapănă dorul său de ducă, totdeauna renăscut, după tărâmuri îndepărtate şi după zări mereu pierdute sub orizont.

Această continuă legătură cu apa, deci cu elementul primar al vieţii, face pe marinar să fie simplu, generos, civilizat şi senin; virtuţi de eră patriarhală, care împletesc buchetul înţelepciunii umane.

Marinarul nu este omul banului.

Pentru el, moneda este creiată ca să navige odată cu el din val în val şi să fie debarçată în primele zile de escală, din port în port.

Averea lui este prea mică pentru ca să se poată umple o lădiţă. Averea lui este: marea cu valurile, cerul cu constelaţiile, visul cu iluziile şi portul cu atracţiile lui.

Intr'un port, dacă la aceeaşi masă stau mai mulţi marinari de diferite naţii, rase sau culori, orice limbă ar vorbi, ei se înţeleg şi se împrietenesc din primele clipe şi oricând, unul din ei este gata să plătească pentru toţi şi la caz de nevoie sar toţi pentru unul. spre a-l salva din orice încurcătură sau primejdie.

La uscat, marinarul îşi are familia, părinţii, sindicatul, distracţiile şi tot ceeace poate atrage sau dori un soţ, un părinte, un om de afaceri, sau unul care se complace să trăiască bine şi comod, în fine orice muritor.

Totuşi marinarul, după o scurtă escală în primul port, doreşte Marea. Nostalgia ei îl atrage ca un magnet şi părăseşte uscatul sau portul cu distracţiile lui, fără nici un regret.

El este fericit numai atunci, când simte puntea sub picioare, când vede valurile spumegând în jurul lui şi cerul spuzit de constelaţii deasupra capului său.

In călătoriile sale, marinarul a fost primul ambasador al civilizaţiei, căci el a cutreerat mările şi oceanele şi a descoperit noui lumi şi continente, unde a debarcat ideile şi propăşirea civilizaţiei, lumi ce azi fac parte din patrimoniul întregei omeniri.

Tot el a fost primul economist şi negustor, căci a înlesnit schimburile de bunuri între popoare şi între continentele descoperite tot de el, pe calea cea mai eftină şi mai lesnicioasă a apelor.

Ca urmaşi ai nemuritorului geniu Arhimede, marinarii ca şi savanţii găsesc şi azi adevăruri şi invenţii, în veşnicele legi ale apelor.

Un Cristofor Columb, un Magellan, un Marco Polo, un Nansen, un Amundsen şi un Biyrd, cu gloria lor de descoperitori de bogăţii şi spaţii terestre, au fost marinari.

Afară de aceasta, marinarul are o înclinare logică spre legile ştiinţei, devenind el însuşi un om de ştiinţă technician, prin contactul cu fructele ştiinţei şi ale technicei, pe care le are la bord.

Un vapor este o uzină plutitoare.

In el pulsează electricitatea prin toate arterele lui, alimentând însuşi viaţa şi forţa lui motrice şi combativă.

In el curge sângele negru al combustibilului prin căldări şi presează în turbine aburul necesar mişcării şi vitezei sale. In el toate ştiinţele technice şi toate armele tactice, inclusiv Aviaţia, s'au împletit într'o perfectă armonie, pentru a-i da o putere de luptă şi de distrugere formidabilă, făcându-l o cetate şi o uzină plutitoare.

Toate aceste nenumărate şi complexe elemente, le cunoaşte, le întreţine şi le mânueşte marinarul, cu o măestrie demnă de gloria lui.

Marinarul mai are o atracţie atavică în spre meditaţie, artă şi literatură, născându-se sau devenind el însuşi un bun poet, artist sau literat, căci are de unde se inspira.

Un Pierre Lotti, un Claude Farrére, un Jules Verne au fost marinari.

In fine, a fost şi este cel mai bun diplomat, căci în lungile sale călătorii, a învăţat a cunoaşte mai toate popoarele şi ţările lumii.

El a fost primul misionar al păcii, căci prin el legătura pe care tot el o face pe apă, între ţări, înlesneşte înţelegerea între popoare.

Când însă cineva îndrăzneşte să-i smulgă roadele muncii sale şi libertatea apelor sale, marinarul se ridică vijelios şi se luptă.

El se luptă cu aprigă vitejie. Tenacitatea lui nu cunoaşte nici o margine şi e nelimitată ca şi întinsul apelor pe care le stăpâneşte.

Atunci toate ştiinţele de pe lume le pune în slujba lui şi toate armele: infanterie, artilerie, tancuri, aviaţie, muniţii şi hrană, le îmbarcă la bord şi luptă, învinge sau moare.

Cine înţelege să trăiască astfel ştie să şi moară frumos.

Marinarul, în pace ca şi în luptă, salvează pe alţii, chiar pe duşmanul său neîmpăcat şi se lasă a fi salvat ultimul sau moare cu glorie, cu sufletul în sbor către eternitate şi cu ochii aţinţiţi la pavilionul navei sale, deapururea sus la catarg.

El nu poate să înşele marea cu furtunile şi capriciile ei, ci trebue să lupte piept la piept cu ea, să învingă sau să moară.

Deaceea marinarul este foarte credincios în puterea supremă a lui Dumnezeu şi în clipele de grea cumpănă şi când uraganul ameninţă să-i scufunde vaporul, singura sa nădejde şi rugă se îndreaptă către Atot-Puternicul, în mâinile Căruia el îşi încredinţează soarta.

Icoana Sfintei Maria, Proteguitoarea celor ce călătoresc pe ape, marinarul o poartă la sânul său şi o sărută cu evlavie, atunci când l-a salvat din ghiarele de valuri ale neînduplecatei mări.

MAREA ŞI MARINARII NOŞTRI

Marina este foarte puţin cunoscută în marele public românesc.

Bogăţiile ţării noastre şi mica densitate a locuitorilor pe km. pătrat nu ne-a forţat încă să ne îndreptăm către mare, pentru a ne căuta existenţa.

Viaţa pe mare e plină de restricţiuni şi de primejdii.

Influenţa covârşitoare a mării însă, asupra continentului fiind necontestată, noi marinarii vom căuta să difuzăm în public cunoştinţi despre mare şi despre marină.

Ne-am obişnuit să privim marea prin prizma descrierilor romantice şi a amintirilor plăcute, pe care ni le lasă o crucieră de sezon, un bal sau o recepţie pe un vapor.

Uităm însă, cu uşurinţă, că marea este mai mult decât atât, că ea acoperă trei sferturi din suprafaţa globului, că ea este rezervoriu de unde se înalţă necontenit vaporii, cari, purtaţi pe aripe de vânt, aruncă peste solul arid belşugul nepreţuit al ploii.

Ea asigură pământului acea intensă circulaţie de viaţă şi de bunuri, fără de care, lumea ar fi un deşert incomensurabil şi sterp.

Miliarde de fiinţe populează universul mării şi o floră luxuriantă şi multiformă creşte în adâncurile şi pe malurile ei.

Substanţe chimice de cele mai variate şi valoroase, dau mării un preţ, pe care numai savanţii şi realizatorii ştiinţifici îl pot bănui.

Aurul pe care îl conţine marea ar putea îmbogăţii pe fiecare cetăţean al globului.

Marea este origina în geneza acestei lumi, pe care atâtea minţi excepţionale a căutat să o descifreze, fără a reuşi pe deplin.

Ştiinţa se ocupă de marele miracol al mării, în deosebi din a doua jumătate a secolului al 18-lea, iar lumea modernă s'a străduit să smulgă mărilor şi oceanelor, secretul lor inaccesibil şi să domine întinderea şi adâncurile lor.

Dacă omul nu poate trăi fără pământ, pământul nu poate vieţui fără mare, fără fluvii şi în general fără apă.

Civilizaţia antichităţii mediteraniene, din care a noastră derivă, a început cu adevărat în momentul când navigaţia a permis legăturile între ţările mediteraniene.

Marea este prin excelenţă, cea mai bună, cea mai eftină, şi cea mai eficace cale de comunicaţie între ţări şi continente.

Marea aparţine tuturor naţiunilor. Nimeni nu poate pune stăpânire pe ea.

Navigaţia şi comerţul pe mare şi pe fluvii ocupă locul de frunte în viaţa economică a unei naţiuni.

In timp de război, fiecare beligerant caută să inter-

zică marea adversarului. Cum ? Distrugându-i navele de comerţ şi de război, prin aceasta tăindu-i comunicaţiile.

Pentru această cale de comunicaţii se luptă azi, pe toate oceanele şi mările, flotele celor două partide angajate pe viaţă şi pe moarte (Axa deoparte — Anglia, America şi Sovietele de cealaltă) .

Dunărea noastră, regina fluviilor, este o arteră de comunicaţii foarte lesnicioasă, care leagă Marea Neagră cu centrul Europei, până la Regensburg. Ea este drumul cel mai scurt între Europa centrală şi Orientul apropiat.

Pentru a ilustra importanţa transporturilor pe apă la noi, vă voi da câteva cifre de statistică din exportul nostru :

In anul 1937 s'au exportat pe Dunăre : 1.514.337 tone ; pe mare : 6.463.973 tone. In total 7.978.319 tone.

In anul 1938 s'au exportat pe Dunăre : 1.271.866 tone ; pe mare : 4.973.202 tone. In total 6.245.068 tone.

In anul 1939 s'au exportat pe Dunăre : 1.804.578 tone ; pe mare : 4.496.053 tone. In total 6.298.131 tone.

Din aceste cifre rezultă că traficul nostru exterior reprezintă numai 13% din transporturi pe uscat, iar restul de 87% transporturi efectuate pe apă (Dunăre şi Mare).

Pe mare, numai 8% din transporturi sunt făcute cu mijloacele noastre, iar restul cu mijloace străine.

Pe Dunăre, situaţia e mai bună : se transportă cu mijloacele noastre 25%, iar de către străini 75%.

Acest procent de 92% din transporturile pe mare, efectuate cu navele străine, înseamnă în bani cca. 10 miliarde lei anual, în devize străine.

Pentru a naviga pe mare şi pe Dunăre, se construesc vapoare în care se încarcă marfa cu produsele ţării, pentru a fi transportate.

Din acest punct de vedere avem vapoare de mare, destinate a traversa mările şi oceanele, precum şi vapoare de fluvii, care navigă numai pe acestea din urmă.

Vapoarele de mare sunt foarte solid construite şi cer o technică superioară, pentru a rezista valurilor mării.

Cele fluviale au o construcţie mai uşoară, neîntâmpinând valurile şi furtunile mării.

Deci, un vapor de mare poate naviga pe fluvii, atât cât îi permite adâncimea apei, pe când un vas fluvial nu poate eşi la mare, fără a risca avariile şi chiar naufragiu.

Aceste diferenţe trebuesc reţinute.

Pentru conducerea vapoarelor de război şi comerciale, ne trebue marinari destoinici : comandanţi, ofiţeri şi mateloţi.

Ansamblul acesta, vapor şi marinari, care fac transporturi comerciale pe apă, constitue marina comercială.

Marina comercială are absolută nevoe de libertatea comunicaţiilor pe apă, de libertatea mării.

Deaceea s'a constituit marina de război care să apere aceste comunicaţii, să le păstreze pentru noi, interzicându-le inamicului şi să protejeze pe cea comercială.

Vapoarele marinei de război sunt armate cu tunuri, torpile, mine, mitraliere, avioane, etc., conduse de echipagii perfect instruite pentru a mânui aceste multiple şi variate arme.

S'ar părea că cele două marine, comercială şi de război, sunt distincte. Insă numai aparent. Ele sunt solidare.

Pentru ambele marine, fie comercială, fie de război, pericolele sunt aceleaşi.

Aş putea spune chiar că, atât în timp de pace ca şi în război, pentru oricine navigă pe mare, furiile lui Neptun sunt aceleaşi.

Aşa dar, oricărui marinar, fie de comerţ, fie militar, i se cer aceleaşi calităţi : tărie de caracter, curaj, prezenţă de spirit, jertfire de sine, etc.

In timp de război, cele două marine merg umăr la umăr şi pot afirma că ele se confundă până la un punct.

Astăzi, pentru a se apăra împotriva submarinelor şi vedetelor rapide, vapoarele de comerţ sunt armate cu tunuri.

Aşadar, ambele marine, de comerţ şi de război, sunt solidare în faţa primejdiilor şi a morţii şi ele reprezintă puterea maritimă a unei ţări.

Marina Regală Română, ca şi cea Comercială, au fost şi sunt prezente în sbuciumul vremii de azi.

Contribuţia lor efectivă ajută la isbânda armelor româneşti, fapt ce nu mai poate fi contestat de nimeni în această ţară.

In desfăşurarea actualului năprasnic război, marinele surori au jucat un rol însemnat : Marina Regală prin apărarea litoralului maritim şi fluvial şi prin împiedicarea transporturilor inamice pe mare, iar cea Comercială prin executarea masivă a transporturilor noastre pe mare şi pe Dunăre, atât pentru recucerirea Basarabiei, cât şi mai ales pentru susţinerea flancului drept al armatei de uscat din Crimeea, precum şi prin atâtea alte misiuni îndeplinite, care au dejucat intenţiile agresive ale adversarului nostru naval.

Disproporţia de tonaj între noi şi colosul sovietic, a fost aproape total anihilată, prin spiritul de jertfă, prin dârzenia şi tenacitatea marinei noastre şi a echipajelor ei.

Marele public românesc nu poate fi ţinut la curent cu toate misiunile grele, istovitoare şi primejdioase mai ales, pe care marina noastră le-a îndeplinit zi şi noapte, pe calm şi pe furtună pe întinsul apelor dela începutul războiului şi până astăzi.

Secretul operaţiunilor implică firesc restricţii în redactarea comunicatelor oficiale şi a reportagiilor corespondenţilor şi reporterilor de război.

Mai trebue să adăugăm la aceasta că marinarul este tăcut, modest, sobru şi fără gând de răsplată sau de reclamă pentru faptele sale de arme, pe care le consideră ca o urmare logică a datoriei lor, faţă de conştiinţa jertfei lor pentru ţară şi pentru Mareşalul Conducător, desrobitor de neam şi de hotare.

Cu o marină mai mare decât aceea pe care o avem astăzi, rezultatele ar fi fost mai apreciabile şi contribuţia marinei noastre la victoria finală, ar fi fost înzecită.

Pentru propăşirea unei marine, trebue multe condiţiuni, dar în special, contribue cu precădere la aceasta, faptul dacă ţara respectivă are coaste maritime şi fluvii largi, pe care să se desvolte această marină.

Creşterea marinei noastre trebue să fie în perfectă armonie cu propăşirea puterii navale, cu lungimea coastelor şi cu prosperitatea naţională şi economică a ţării.

Marina este, mai presus de toate, o problemă de guvernare, în soluţionarea căreia, un regim, un popor şi un şef îşi manifestă simţul politic şi naţional.

Până la actuala guvernare, oamenii noştrii de stat, parlamentarii vechiului regim, ca şi opinia publică, nu şi-au putut face o idee precisă de rolul pe care marea şi marina noastră, îl pot juca în dinamismul şi în prosperitatea ţării noastre.

Marinarul nu şi-a putut impune punctul său de vedere, pentrucă fiind tot timpul în curse pe mare, nu s'a putut întruni şi aduna şi formând un grup puternic să ceară să i se satisfacă doleanţele.

Marina noastră s'a desvoltat la întâmplare. Nu s'a făcut o politică navală.

Totuşi, Marina Regală Română împreună şi umăr la

umăr cu sora ei, Marina Comercială, ambele formând un tot de 15 ori mai mic decât tonajul naval sovietic, dar de zeci de ori mai întrepidă şi mai viteză, a reuşit, din ziua de 22 Iunie 1941 şi până în Iulie 1942, să cauzeze marinei sovietice pierderi ireparabile :

La Mare :
— 1 conducător de flotilă „MOSCOVA" scufundat;
— 1 conducător de flotilă „HARCOV" grav avariat;
— 7 submarine scufundate de navele Diviziei de Mare ;
— 1 mare vapor de transport sovietic de 12 mii tone scufundat de submarinul „Delfinul" ;
— 1 submarin sovietic scufundat în Aprilie 1942 de micul dragor „Forsch".

La Dunăre :
— 2 monitoare avariate ;
— 7 vedete scufundate ;
— 2 vedete avariate ;
— 2 nave auxiliare scufundate ;
— 1 navă auxiliară avariată.

Este un bilanţ îmbucurător, care arată lumii întregi, dar mai cu seamă vitejilor noştri aliaţi germani, maeştrii de totdeauna ai războaielor, că Davidul Naval Românesc a înfruntat în luptă neegală, pe Goliatul Sovietic.

Transporturile maritime şi fluviale executate de Marina Comercială a ţării la adăpostul navelor de război, au adus nepreţuite servicii armatei de uscat şi Ţării.

Mareşalul Conducător a urmărit cu toată atenţia şi bunăvoinţa această uriaşe încordare, a micei, dar vitezei noastre marine şi a citat Forţa Navală şi Infanteria de Marină prin câte un ordin de zi pe Armată.

Această îmbărbătare elogioasă, marinarii o poartă încrustată în sufletele lor, ca pe o icoană sfântă pe care nu o vor uita niciodată.

Sevastopolul — fortăreaţa forţărelor — a căzut la 1 Iulie. Inaltul Comandament german în comunicatul ce a făcut a arătat contribuţia Marinei noastre la căderea Sevastopolului, elogiind pe Amiralul Georgescu, Comandor Zlatian şi Comandor Bardescu. Da, aşa este, Marina noastră, aşa mică cum este — a executat baraje, dragaje şi transporturi de tot felul de muniţiuni. Putem fi mândri de ea.

Aceste operaţiuni primejdioase şi grele, nu s'ar fi putut efectua cu atâta viteză, precizie şi punctualitate şi aproape fără pierderi, dacă nu ar fi existat din timp de pace o strânsă legătură între Marina de Război şi cea Comercială, ale căror strălucite acţiuni au fost coordonate de un Comandament Unic.

Marina Militară şi cea Comercială — numai aparent diferenţiate, trebue să fie şi pe viitor mai strâns, mai intim şi mai convins legate, pentrucă ele reprezintă laolaltă forţa navală a ţării reîntregite.

La noi, în deosebi, Marina Comercială nu poate să se desvolte şi să propăşească decât prin Marina de Război şi sub scutul ei.

Acest adevăr trebue înţeles, căci el este fundamentul şi premiza marilor fapte, realizări economice şi promovări de viitor.

In noua Europă, Marea Neagră va deveni un imens şantier economico-naval, de unde, pe drumul cel mai eftin şi mai scurt — Dunărea, produsele din Estul şi Sud-Estul Europei se vor scurge către centrul Europei şi invers.

Pe acest teatru economic România trebue să fie prezentă efectiv, cu toate forţele ei navale şi cu toate drepturile ei, pe Marea Neagră şi pe Dunăre, iar lucrul acesta trebue să se înţeleagă că este o poruncă superioară de interes permanent a evoluţiei Statului şi o lege nestrămutată de existenţă naţională.

Dacă vapoarele de război sau de comerţ se pot improviza şi construi cu rapiditate şi uşurinţă, de către ţările maritime bogate, marinarii însă trebue crescuţi în greaua pedagogie a mării şi ei trebue să navige aproape în permanenţă dealungul mărilor şi oceanelor pentru a învăţa să cutreere lumea pe calea apelor şi să fie perfect instruiţi în mânuirea armelor, pe care ţara şi marina le-a dat pe mână, spre a fi oricând gata de luptă şi de isbândă.

Acest fapt cere muncă intensă şi în timp îndelungat, într'un cuvânt pretinde la baza echipajelor marinei: TRADIŢIA.

Se întreabă mulţi, pentru ce marinarii se iubesc şi se ajută între ei şi pentru ce între comandant, ofiţer şi matelot, există o legătură sufletească nealterată ce trece dincolo de legile ierarhiei şi de nevoile stricte ale serviciului.

Pentrucă, pe orice navă din lume marinarul are acelaş suflet de călător neobosit, de misionar explorator, descoperitor de lumi şi de popoare şi acelaş nerv de luptător intrepid cu valurile şi furtunile, cu inamicul şi armele lui, în largul mărilor şi oceanelor.

Marinarul îşi iubeşte vaporul, pentrucă din toate creaţiile omului, vaporul este acela care se apropie mai mult de fiinţa omenească. Vaporul are suflet. Un torpilor de exemplu este un corp ce se frământă, al cărui suflet e marinarul.

Vaporul este patria marinarului pe care o poartă cu el, este patul în care se leagănă, este munca şi viaţa lui de toate zilele, este familia lui, cu care se desăvârşeşte calităţile lui morale şi fizice.

In timp de război el este în luptă cu navele şi avioanele duşmane, de care nu poate scăpa de cât prin biruinţă, căci o înfrângere ar însemna pentru marinar o moarte sigură.

In timp de pace pe mare, marinarul îşi trăeşte viaţa şi-şi deapănă dorul său de ducă înspre tărâmuri îndepărtate şi spre zări mereu pierdute sub orizont.

Marinarul nu este omul banului.

Averea lui este : marea cu valurile, cerul cu constelaţiile, visul cu iluziile şi portul cu atracţiile lui.

El este fericit numai atunci când vede valurile spumegând în jurul lui, cerul spuzit de constelaţii deasupra capului său şi când simte puntea vaporului angajată în ruliu şi tangaj.

Un vapor este o uzină plutitoare.

In el pulsează electricitatea prin toate arterele şi cablurile lui, alimentând însăşi viaţa şi forţa lui motrice şi combativă.

In el curge sângele negru al combustibilului, prin căldări şi presează în turbine aburul necesar mişcării şi vitezei sale.

In el, toate ştiinţele technice şi toate armele tactice: artileria, infanteria, torpilele, minele, mitralierele şi chiar aviaţia, s'au împletit într'o perfectă armonie pentru a-l înzestra cu o putere de luptă şi de distrugere formidabilă, făcându-l o cetate şi o uzină plutitoare.

Toate armele sale sunt deservite cu măestrie de către marinari.

Marinarul mai este şi un iscusit diplomat, căci el cunoaşte din lungile sale călătorii, mai toate neamurile şi ţările lumii.

El a descoperit toate pământurile. El a fost şi primul misionar al păcii, căci prin legătura pe care el o face pe

Operațiile Marinei Regale în războiul actual

de Lt. C-dor N. Popescu-Deveselu (3)

VICTORIA ANTISUBMARINĂ DELA MANGALIA.
— 9 Iulie 1941 —

La 9 Iulie un nou dragaj urma să se execute pentru asigurarea unei bune navigaţii.

Toată operaţia aceasta de dragaj, escortă antisubmarină, goană contra submarinelor inamice de sub ordinele locot. Comandor Voinescu Victor, s'a declanşat către miezul zilei de 9 Iulie.

In timpul când navele dragau în regiunea Tuzla-Mangalia, canoniera „Stihi" a zărit periscopul unui submarin inamic şi a dat alarma submarină, arătând torpilorului „Năluca" direcţia spre Sud-West.

Imediat întreg grupul de dragaj a făcut manevra de evitarea unui atac cu torpila şi torpilorul „Năluca" a pus toată viteza către locul inamicului.

Apariţia din nou a periscopului acestei nave la 60 metri de torpilor în prova Bd. a făcut ca „Năluca" să deschidă focul cu tunurile sale de 20 mm. şi 66 mm. la ora 13,56, apoi a pus prova pe inamic pentru pintenare şi grenadare.

Dar inamicul a intrat imediat periscopul şi atunci s'a trecut numai la operaţia de grenadare.

In suprafaţă, peste locul unde se găsea în imersiune inamicul, se aruncau grenade în explozie de bucurie şi sub exploziile de bombe, în sânul mării era infern pentru cel care îndrăznise să pândească în apele noastre pentru a ne ataca navele.

La una din exploziile de granade, s'a văzut din nou submarinul inamic ieşind în sus chiar şi cu chioşcul, apoi nu s'a mai văzut nimic.

In locul grenadării apărea, spre bucuria marinarilor dela „Năluca", o mare pată de ulei şi motorină cu bule de aer. Pentru desăvârşirea operei „Năluca" a mai lansat pe locul petei încă două grenade şi cum în aceiaşi zonă se găsea şi nava „Dor de Mare" a venit şi a lansat şi ea alte 5 grenade.

Inamicul îşi terminase însă orice posibilităţi de mişcare, fiindcă tocmai ca un isvor nesecat din adâncuri venea la suprafaţă uleiul, motorina şi bulele de aer.

Faptele şi sufletul de entuziasm al acestei zile nu se terminase încă.

Canoniera „Dumitrescu" a semnalat şi ea la ora 14,17 m. un periscop de submarin în direcţia West-Sud West, mergând în drum aproximativ Nord-West. S'a dat imediat o a doua alarmă submarină. In timpul acesta a sosit în zonă vedetele torpiloare ale Locot. Comandor Voinescu Victor, care auzind exploziile primului atac şi folosind aparatele de ascultare submarină, alergaseră prin ceaţă cu orice riscuri, ca să ia parte la acţiune.

Navele au raportat Comandantului operaţiei situaţia şi au continuat să urmărească noul submarin semnalat.

La ora 15,10 vedetele au zărit în direcţia Nord-Est la cca 1.000 metri distanţă două periscoape ale unui submarin, care se deplasau spre Sud-Est.

Vijelioase, cum le era şi numele, au pornit la atac. La ora 15,20 o ploaie de grenade a fost aruncată de cele

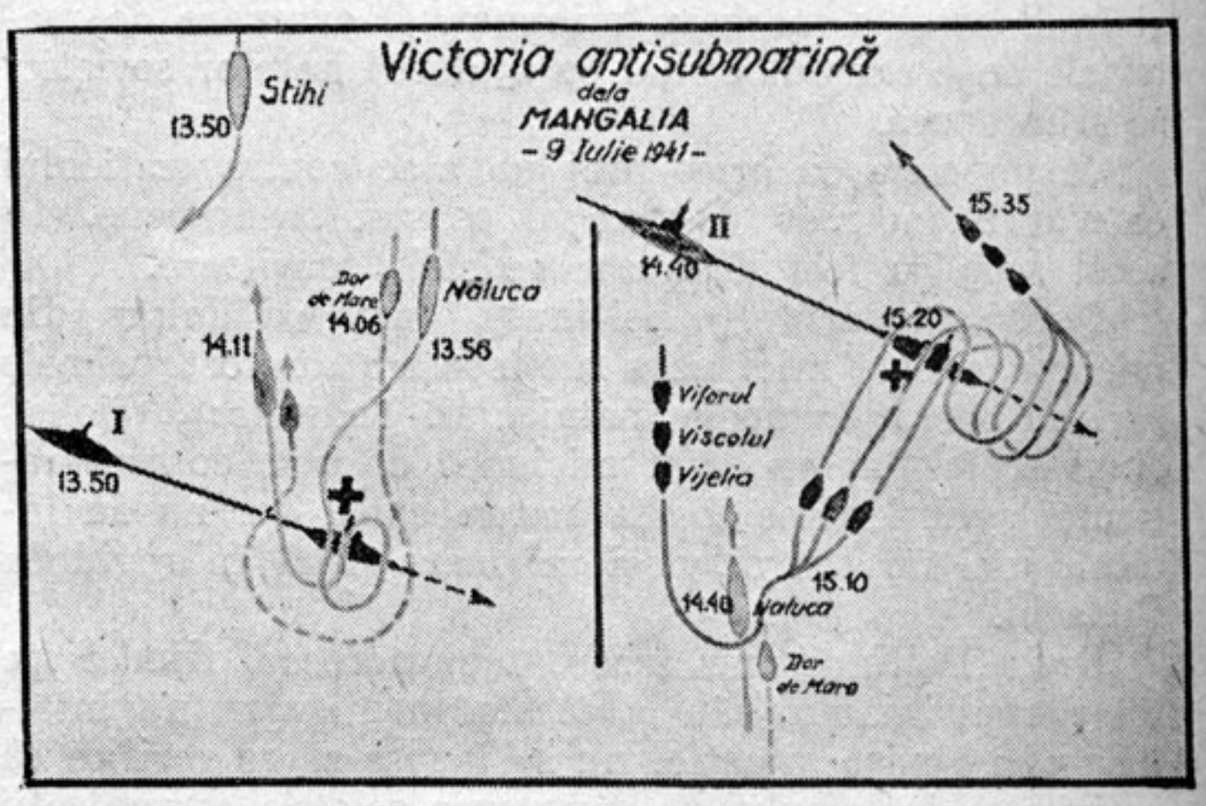

Cum au fost scufundate două submarine sovietice în aceiaşi zi

trei vedete pe întreaga zonă în care ar fi putut să fie submarinul inamic.

Din nou explozii de bucurie în suprafaţă şi bubuituri aducătoare de groază în adâncuri.

Din nou bule de aer cu ulei şi motorină în isvor nesecat din sânul mării.

Soarele mergea spre asfinţit după dealurile dela Costineşti-Tuzla. Intocmai ca la revistele navale, vedetele, torpiloarele şi canonierele s'au întors.

Astfel că un „eveniment" născut şi consumat în ziua de 9 Iulie 1941, a venit să se adaoge la faptele de de arme ale marinarilor noştri pentru a se înfiripa tradiţia Marinei Regale Române, ca isvor generator de fapte viitoare.

Ca o confirmare a victoriei din regiunea Mangalia, zile în şir după 9 Iulie două pete de ulei vor spune aviatorilor noştri în sbor pe deasupra acestei zone, că acolo şi-au găsit sfârşitul două submarine sovietice, cari îndrăzniseră să pândească şi să atace navele noastre în apele româneşti.

Iar ca rezultat evident, va trece foarte mult timp până ce alte submarine inamice să mai apară în regiunea Tuzla-Mangalia.

Deci navigaţia navelor noastre nu mai era expusă decât pericolului de mine.

*

---

ape, între ţări şi continente, înlesneşte înţelegerea dintre popoare.

Când însă cineva îndrăzneşte să-i smulgă roadele muncii sale şi mai ales libertatea apelor sale iubite, marinarul se ridică, şi se luptă cu aprigă vitejie şi învinge sau moare.

Marina deci cu echipagiile ei, nu poate fi înţeleasă, condusă spre propăşire în timp de pace şi la biruinţă în vremea învolburărilor armate, decât de cineva, care a trăit o viaţă întreagă în mijlocul ei, care s'a format acolo la sânul ei şi care acolo şi-a definitivat personalitatea şi idealul: UN MARINAR.

Contr'Amiral Adj. Ñ. PĂIŞ
Ministru Subsecretar de Stat pentru Marină

Cu cât faptele de arme ale navelor noastre deveneau mai numeroase şi totuşi ignorate de ţara întreagă, cu atât intensitatea misiunilor încredinţate marinarilor noştri creştea. Zilnic se executau patrulări.

Plecările navelor în misiune deveniseră un obiceiu şi atacurile aeriene ale inamicului o obişnuinţă. Cele peste 70 de alarme aeriene date până la 15 Iulie constituiau un antrenament. Uneori rapoartele operative ale navelor erau bogate în informaţii cu mari semne de întrebare.

Intre 15 şi 20 Iulie au fost semnalate mai multe explozii foarte puternice la larg.

Prin recunoaşteri aeriene s'a urmărit să se vadă dacă submarine sovietice nu vor fi mişcat din liniştea lor minele din barajul nostru. Rezultatul a fost din cele mai frumoase. Trei pete mari de ulei străjuiau şi au străjuit mult timp peste mormântul a trei submarine sovietice, cari s'au aventurat intenţionat sau în neştire către coasta noastră, probabil pentru a ataca navele ce se aflau în diferite misiuni în interiorul zonei minate.

Se puteau deci socoti la acea dată că Sovieticii au pierdut pe coasta noastră 5 submarine şi informaţiile date în ziarele moscovite o confirmă.

In a doua decadă a lunii Iulie operaţiile pe Dunăre şi în Basarabia mergeau minunat. O evacuare de materiale depe canalul Chilia cu ajutorul navelor sovietice se şi începuse.

Se impunea cu orice preţ un atac contra traficului ce s'ar fi încercat de-alungul coastei basarabene. In acest scop au fost destinate vedetele torpiloare.

După submarinul „Delfinul", care s'a întors din misiune, aceste mici nave ale noastre au fost primele cari au operat în apele inamicului. Vedetele: „Vijelia" şi „Viscolul" au executat misiunea de atac contra traficului sovietic depe coasta basarabeană, dar nu au întâlnit nici un convoi, deşi au mers până în regiunea Budachi.

Nici „Delfinul" nu fusese mai norocos, fiindcă pe tot timpul raidului său la coasta inamicului, nu întâlnise nici o navă şi astfel nu se făcuse să se verifice că activitatea inamicului pe drumurile sale de comunicaţii era inexistentă la acea dată.

*

Către sfârşitul lunii Iulie aviaţia inamică a devenit din nouă mai activă şi la fel submarinele. Artileria A. A. dela uscat şi dela nave şi vedetele torpiloare aveau foarte mult de lucru.

Avioanele ruseşti începuseră să arunce nu numai bombe şi manifeste, ci şi mine. Din motive inexplicabile o mină fusese aruncată pe uscat la Medgidia — Satul Casimcea — şi această întâmplare a deslegat problema alarmelor aeriene cu avioane venîte până aproape de Constanţa fără a lansa bombe.

Luna Iulie se terminase cu sosirea la Constanţa a două petroliere italieneşti. De acum începea să se pună şi problema escortării transporturilor aliate în Marea Neagră de către navele noastre.

August a început cu zile grele. La 1 August a fost un bombardament aerian surprinzător şi cu un efect ca în zilele dela începutul războiului.

La 2 August s'au dat 6 alarme şi din nou a fost un bombardament intens, fără însă efect important.

Semnele erau grele. Navele italieneşti venite pentru păcură, atrăseseră o răzbunare rusească asupra portului Constanţa.

Ea a venit ca un prăpăd apocaliptic în ziua de 3 August.

Era o Duminică de August, cu soare şi atmosfera plăcută.

La ora 13,38 s'a dat a CXVIII-a alarmă aeriană. Au fost anunţate avioane inamice în valuri dinspre Est. La 14,02 a venit primul val şi bombele au început să cadă ca o ploaie de foc. De bun venit nava-bază a doborît cu tunurile sale un avion inamic.

A urmat apoi alt val şi altul şi altul. Până la 15,37 au fost patru valuri. Apoi puţin răgaz şi dela 16,10 la 16,59 alte două valuri. Timp de două ore şi patruzeci şi opt de minute, Constanţa a fost sub o continuă ploaie de bombe. Circa 46 avioane inamice şi-au purtat prăpădul peste oraş şi port, aruncând peste 243 bombe.

Ziua de 3 August va constitui una dintre cele mai aspre zile de război pentru Constanţa şi amintirea ei va fi un coşmar pentru oricine a trăit acele ore de groază.

Navele din mare şi din port au tras cu toată intensitatea contra inamicului, dar lipsa aviaţiei de vânătoare nu putea fi înlocuită de efectul proectilelor.

In zilele următoare alarmele au urmat, dar din nou a slăbit intensitatea atacurilor aeriene ale inamicului.

La 5 August s'a executat prima operaţie de convoiere de către navele noastre.

Operaţia s'a desfăşurat în condiţii foarte bune şi cele două nave au ajuns bine la destinaţie.

In istoria Marinei noastre un atare gen de operaţie se executa pentru prima dată şi se poâte spune că reuşita ei era încă o victorie a navelor, înscrisă în noaptea de 5-6 August 1941.

De acum aceste operaţii vor începe să fie misiunea principală a navelor noastre şi acelea cari vor duce greul, pe măsură ce va veni toamna, vor fi distrugătoarele.

La 12 August „Delfinul" a plecat în a treia misiune de atac contra traficului inamic depe coastele sovietice ale Crimeei.

La 14 August au plecat şi vedetele torpiloare „Vijelia" şi „Viscolul" pentru a opera într'un punct depe coasta noastră contra traficului inamic din regiunea Odessa.

Chestiunea transporturilor româno-germane în interesul trupelor ce operau pe frontul rusesc devenea din zi în zi mai presantă. Pentru a se ajunge la efectuarea lor, era nevoie în primul rând să se execute dragaje de control prin toate apele cari aveau să formeze liniile traficului.

Incepând din ziua de 20 August canonierele, torpiloarele şi distrugătoarele au pornit la operaţiile de dragaj de control şi balizarea drumurilor dragate.

Pericolul de mine şi de submarine era iminent, dar misiunile s'au executat. Mine au fost dragate şi împuşcate, torpilele inamice au fost evitate. Inamicul era îndrăsneţ, însă riposta se dădea cu mult curaj şi îndemânare. Nu au fost accidente şi calea navelor de transport era pregătită până către apele Odessei şi la Sud până la Varna.

Intre timp „Delfinul" s'a înapoiat din misiunea III-a fără să fi avut vreo întâlnire cu inamicul.

La 23 August s'au înapoiat la Constanţa şi vedetele „Vijelia" şi „Viscolul". Nici ele nu au avut mai mult noroc, fiindcă în raidul executat în apele Odessei în noaptea de 20-21 August nu au întâlnit nici o navă sovietică.

*

La această dată Armata IV-a română era încleştată pe viaţă şi pe moarte pentru cucerirea Odessei.

Marina Regală Română, lipsită de mijloacele pe cari ar fi trebuit să le aibă, făcea încercări disperate să ajute cu ceva pe camarazii dela uscat şi trimitea micile

vedete pentru a întreprinde raiduri în apele Odessei şi Tendrei şi a ataca navele sovietice cari operau în acea regiune. Cu toate eforturile, rezultatele nu puteau fi mai mari decât nimicul pe care îl reprezentau vedetele rapide.

*

Fronturile de luptă dela uscat mergeau admirabil. Cu cât ele înaintau însă spre nemărginitul stepei ruseşti, nevoia materialelor se simţea din ce în ce mai mult. Dar drumul mării ducea prin faţa Odesei şi Odessa avea să cadă abia la 16 Octombrie.

Pentru un moment s'a urmărit mai departe să se aducă o cât de slabă contribuţie la atacul Odessei.

„Delfinul" şi vedetele „Viscolul" şi „Vijelia" au plecat din nou în misiunile lor la coasta inamicului.

In noaptea de 18-19 Septembrie cele două vedete se aflau în apele Odessei şi au descoperit în besnă un distrugător sovietic.

L-au atacat. O torpilă a isbit în nava inamică, dar nu a făcut explozie. Dimineaţa vedetele s'au înapoiat la Constanţa cu amărăciunea în sufletele comandanţilor şi echipajelor.

Au mai urmat şi alte încercări.

La 9 Septembrie transporturile începuseră către Sud, în folosul aliaţilor noştri din Mediterana.

Pe măsură ce transporturile spre Sud se intensificau, se cerea asigurată cât mai bine calea mării contra submarinelor inamice, cari pândeau la toate punctele obligate de trecere. In acest scop, în afara dragajelor, escortei şi siguranţei în navigaţie, s'a trecut la organizarea defensivă a acestor comunicaţii prin minări în diferite puncte de pe coasta noastră şi a vecinilor noştri dela Sud.

Când la 16 Octombrie a căzut Odessa, toate sforţările au fost îndreptate spre punerea în stare de navigaţie a apelor din acea regiune pentru a se crea drum liber spre Gura Bugului navelor de transport.

Dragoarele Căpitanului Filip au plecat cu el la Bugaz în ziua de 20 Octombrie. La 15 Octombrie plecaseră vedetele „Vijelia" şi „Viforul". Şi pentru dragoare şi pentru vedete, calea le-a fost neîntoarsă.

La 30 Octombrie transporturile spre Nord au şi început.

Distrugătoarele, canonierele, şi torpiloarele luau navele de transport din porturile româneşti sau bulgăreşti şi le duceau spre gura Bugului. Cu cât aceste operaţii deveneau mai intense, cu atât pericolul de moarte pândea navele noastre.

Inamicul punea continuu mine în drumurile transporturilor şi întocmai ca în legenda Meşterului Manole, o cale de navigaţie făcută ziua de dragoarele amice, era noaptea transformată în câmp minat de minele de suprafaţă sau submarine ale inamicului.

De aceea operaţiile acestea ale navelor noastre au fost şi vor rămâne mult timp chiar după război, misiuni de sacrificiu din cari întoarcerea în baze este o întâmplare norocoasă.

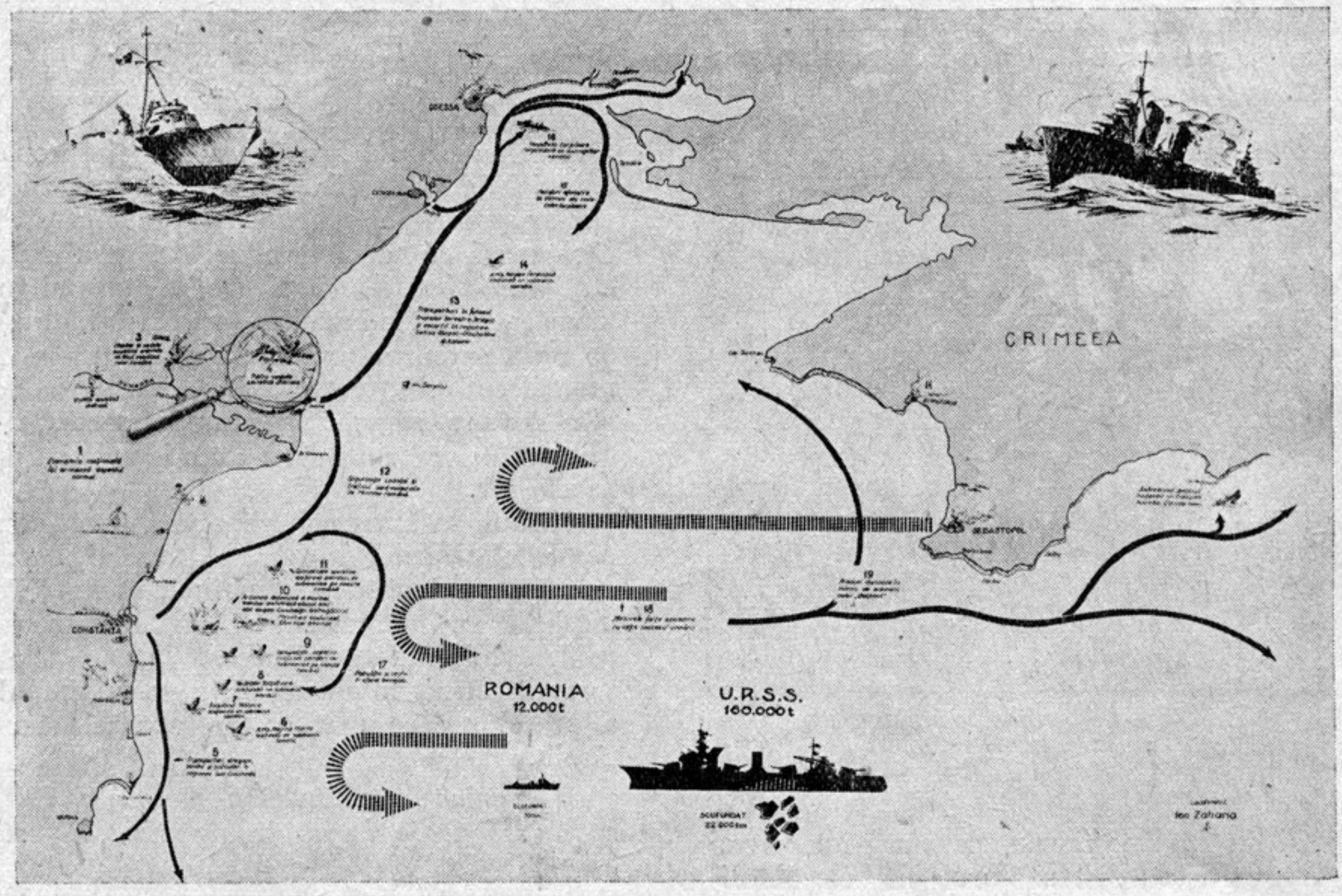

Un bilanţ fericit: 1, economia naţională în floare; 2, vedetă bolşevică distrusă; 3, monitor şi vedete distruse; 4, patru vedete distruse; 5, 13, 15, 16, 17 transporturi asigurate; 6, 7, 8, 9, 11, 14, submarine scufundate; 10, „Moscova" scufundată; 18, atacurile sovietice respinse; 19, raidurile submarinului „Delfinul".

VICTORIA SUBMARINĂ DELA YALTA.

De mai multe ori „Delfinul" străbătuse marea în lung şi în lat, dar se înapoiase la Constanţa cu sufletul înnecat de necaz.

La 5 Noembrie era din nou pe coastele Crimeei chiar în baia dela Yalta. O navă inamică i-a intrat în periscop. A urmărit-o, a apropiat-o la 800 metri, a ţintit-o şi o explozie formidabilă a dus în adâncuri cargoul sovietic de 12.000 tone.

Radiograma dată de submarin era laconică: „Scufundat navă un doi zero zero zero tone".

La 7 Noembrie „Delfinul" a intrat triumfal în portul Constanţa. Indrăsneala sa de a pătrunde în baia Yalta avusese ca rezultat această minunată victorie urmărită cu perseverenţă şi curaj fără seamăn de luni de zile; dar atrăsese asupra-i un atac în valuri de ve-

dete, care au aruncat timp de 8 ore grenade asupra „Delfinului".

Ziua aceasta de 5 Noembrie a fost cea mai grea încercare şi verificare a marinarilor noştri dela submarin. Ea s'a înscris în istoricul Marinei noastre cu „*Victoria submarină dela Yalta*", apreciată elogios de submariniştii germani prin cordiale şi călduroase felicitări.

ALTE VICTORII ANTISUBMARINE

La 1 Decembrie, pe când se escorta un convoi spre Constanţa, un submarin inamic a atacat cu torpila navele din convoi. In timp ce cele trei nave ale convoiului evitau torpilele, distrugătorului „Regina Maria" a pus toată viteza pe locul submarinului şi a lansat grenade în mai multe reprize, bătând pe toată raza de mişcare a submarinului inamic cu toată eficacitatea.

Mai apoi a grenadat şi „Regele Ferdinand".

La suprafaţă au ieşit pete de ulei şi motorină cu bule de aer. La câteva zile în urmă o recunoaştere aeriană a unui avion german a confirmat o pată mare de ulei pe locul atacului executat de „Regina Maria".

Prin aceasta s'a consacrat „Victoria contra unui submarin inamic".

*

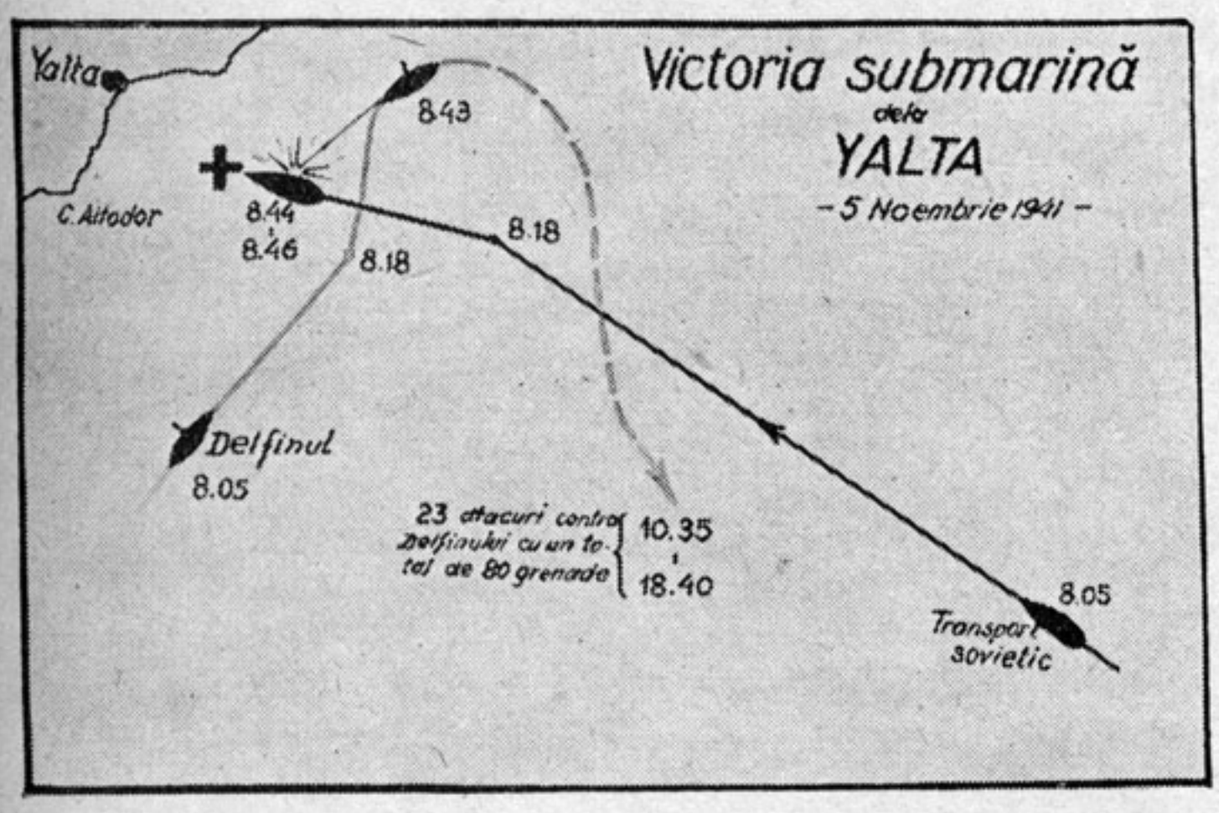

Submarinul „Delfinul" scufundă un transport sovietic de 12.000 tone.

In zorii zilei de 17 Decembrie, pe când un convoi de trei nave era escortat, distrugătorul „Regele Ferdinand" a zărit periscopul unui submarin şi aproape în acelaş timp şiajul unei torpile s'a văzut înaintând către prova navei şi a trecut la 10 metri. Imediat „Regele Ferdinand" a pus capul pe locul submarinului şi a început grenadarea. La una din grenade explozia a aruncat în apă o jerbă de culoare caracteristică şi aceasta era cel mai însemnat indiciu că submarinul inamic a fost distrus.

De altfel fundul mic pe care se găsea submarinul inamic nu ar fi permis acestuia nici o manevră de scăpare.

Astfel s'a înscris o nouă „victorie antisubmarină dela Sud de Bugaz" şi prin ea s'a ajuns la 7 submarine sovietice pierdute sigur de inamic pe coasta noastră.

La 30 Ianuarie 1942 distrugătorul „Regele Ferdinand" a mai atacat un submarin în regiunea Est Caliacra; dar rezultatul acestei acţiuni nu s'a putut confirma încă până astăzi şi deci nu se poate spune decât că ar fi probabil ca şi în acest caz inamicul să fi rămas pentru veşnicie în apele româneşti, ca o mărturie că ştim să ni le apărăm.

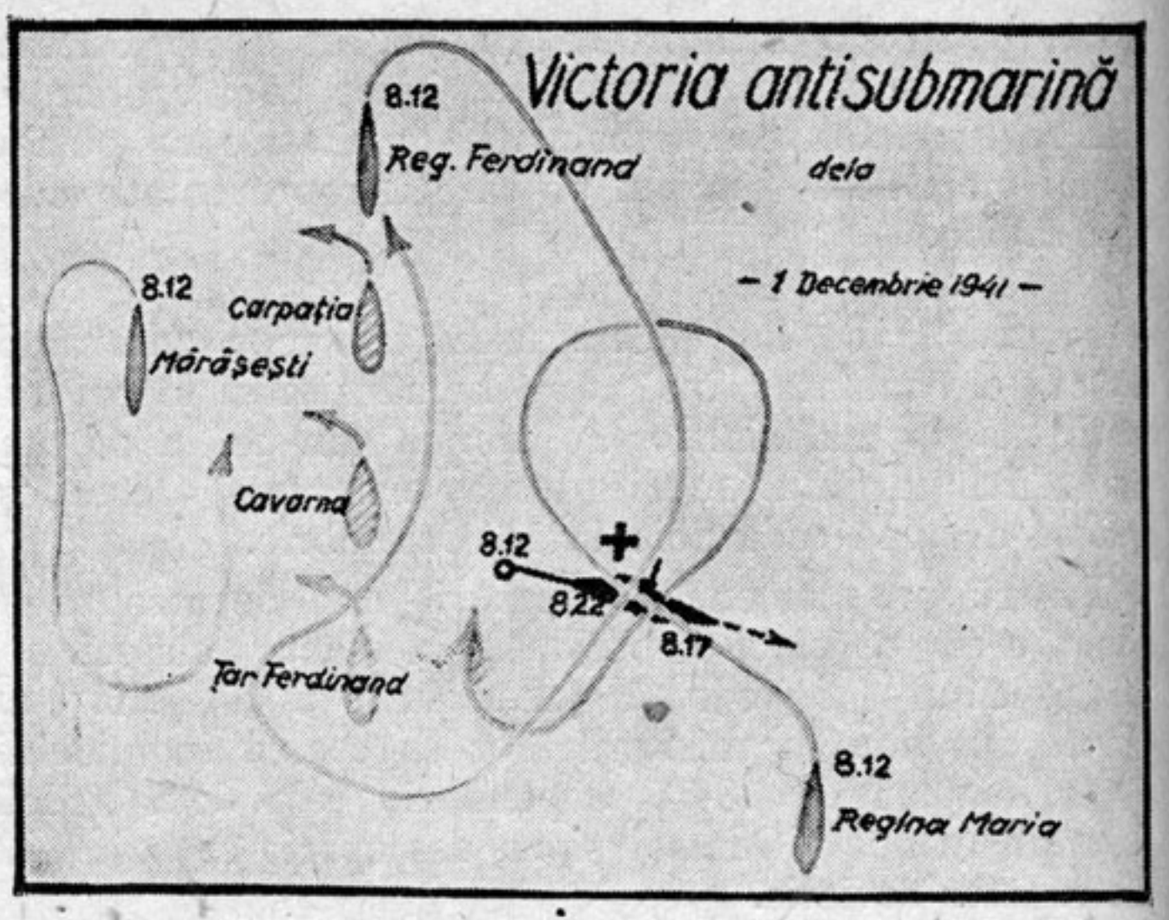

Scufundarea altui submarin sovietic.

Expunerea aceasta am putea să o numim cu un termen militar o „*sinteză operativă*".

*

Marina Regală Română a încheiat nouă luni de război şi bilanţul activităţii sale a fost zugrăvit în mod sumar pentru a se cunoaşte faptele acelor marinari, cari legaţi de tabla navelor lor, însufleţite prin ei, au străbătut apele Mării Negre în lung şi în lat, sfidând moartea întotdeauna şi uneori înfrăţindu-se cu ea. Miile de mile parcurse reprezintă o muncă şi încă ceva mai mult decât atât: ele formează firul Ariadnei pentru navele noastre, care au înfruntat moartea zi de zi, ca un miracol ce ne vine dela Dumnezeu şi s'au înapoiat la bazele lor.

Cârdul de albatroşi, ce s'au adunat din stolurile apelor dela Varna, dela Gura Bugului, dela Constanţa şi dela Odessa, constituie un îndemn de viitor ce se cere împlinit ca un testament de înalt-morală moştenire pentru Neamul Românesc.

Imi permit a spune că a sosit timpul să învăţăm a preţui ceeace mai toate popoarele au înţeles prea târziu.

O marină este în timp de pace un lux necesar, ce nu se poate improviza în timp de război, nici de

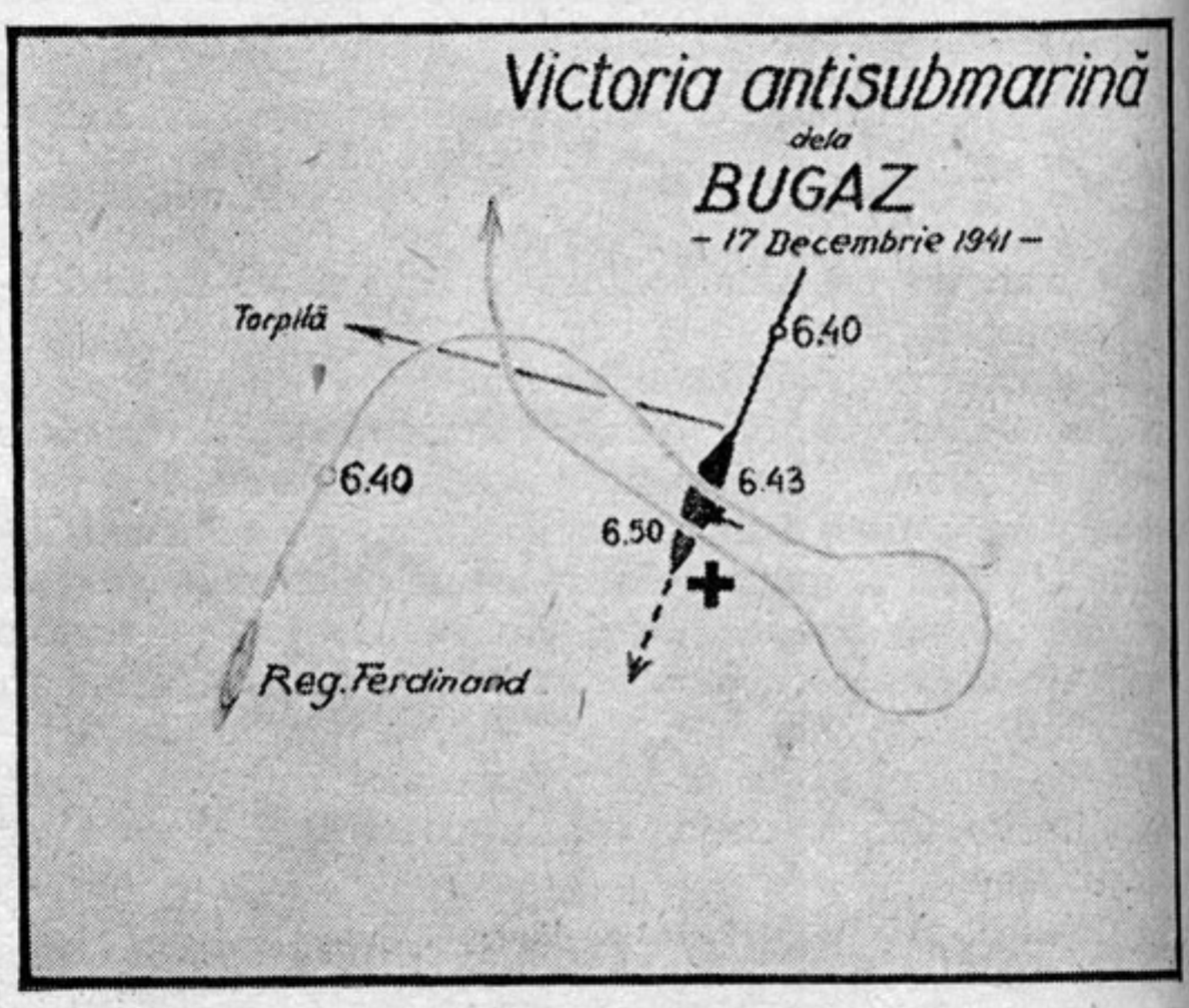

Alt submarin scufundat!

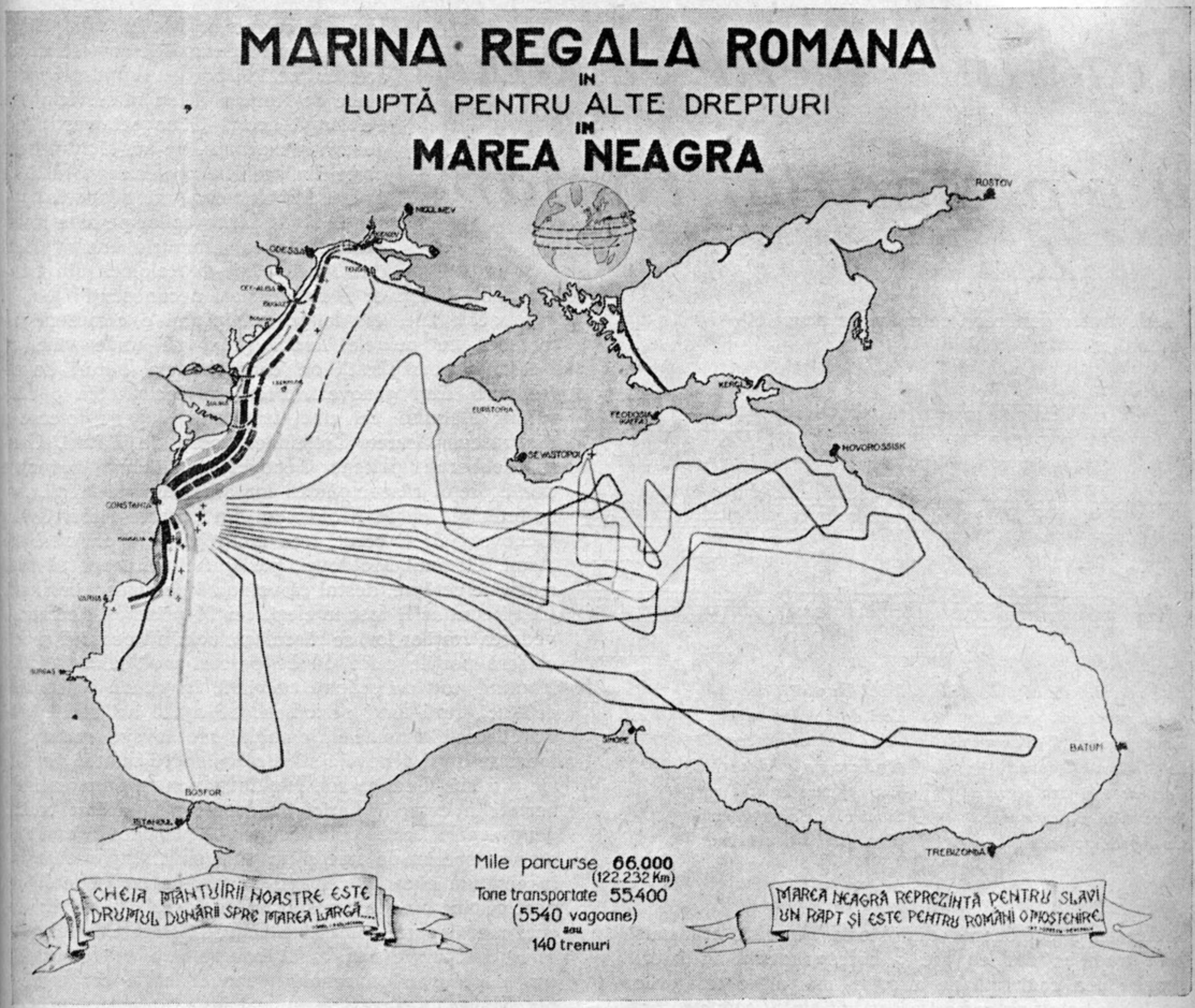

Harta rezumativă a operaţiilor marinei regale. Liniile subţiri arată incursiunile submarinelor noastre.

Dumnezeu; iar lipsa ei este plătită scump la orice împrejurare.

— O marină trebue să fie un organism viu şi un tot comun cu toate mijloacele sale de comerţ şi război; fiindcă marinăria nu este un ce care se învaţă de oricine priveşte dela malul Dunării şi ţărmul Mării Negre cum mery vapoarele.

— O marină trebue să se desvolte în toate domeniile ei (navale, portuare, economice) sub o singură conducere şi după un plan în care trebue să persevereze generaţii; fiindcă o încheiere a socotelilor unei marine reprezintă bogăţie, reprezintă mândrie naţională şi reprezintă civilizaţie.

Dar orice marină se construeşte pe o tradiţie şi această tradiţie a fost făurită de marinarii noştri, cari au întins firul Ariadnei în labirintul Mării Negre. Minotaurul însă nu a fost încă ucis.

Cu credinţă, cu mult curaj şi prin alte sacrificii, se va ajunge într'o zi la ceeace veacurile ne-au arătat întotdeauna că este un drept al nostru.

Dar pentru a înţelege tot ce ne-a fost îndemnul veacurilor, să învăţăm să iubim marea şi să preţuim toate ofrandele ce marinarii români au adus şi vor mai aduce pe rugul de zări albastre al Mării Negre.

Astăzi ţărmul Mării Noastre este împodobit cu cruci albe, ce reprezintă sacrificiul ostaşilor români pentru cruce.

Adâncurile infinite sunt mormântul fără cruce al marinarilor noştri.

Să luăm aminte la fapta înaintaşilor şi pe sacrificiile lor să aducem ca osanale munca, dacă vrem la Marea cea Mare să reînviem glorioasele timpuri ale comerţului cu Caffa şi astfel „să fim iarăşi ca'nainte şi mai mult decât am fost".

Lt. Comandor P. POPESCU-DEVESELU

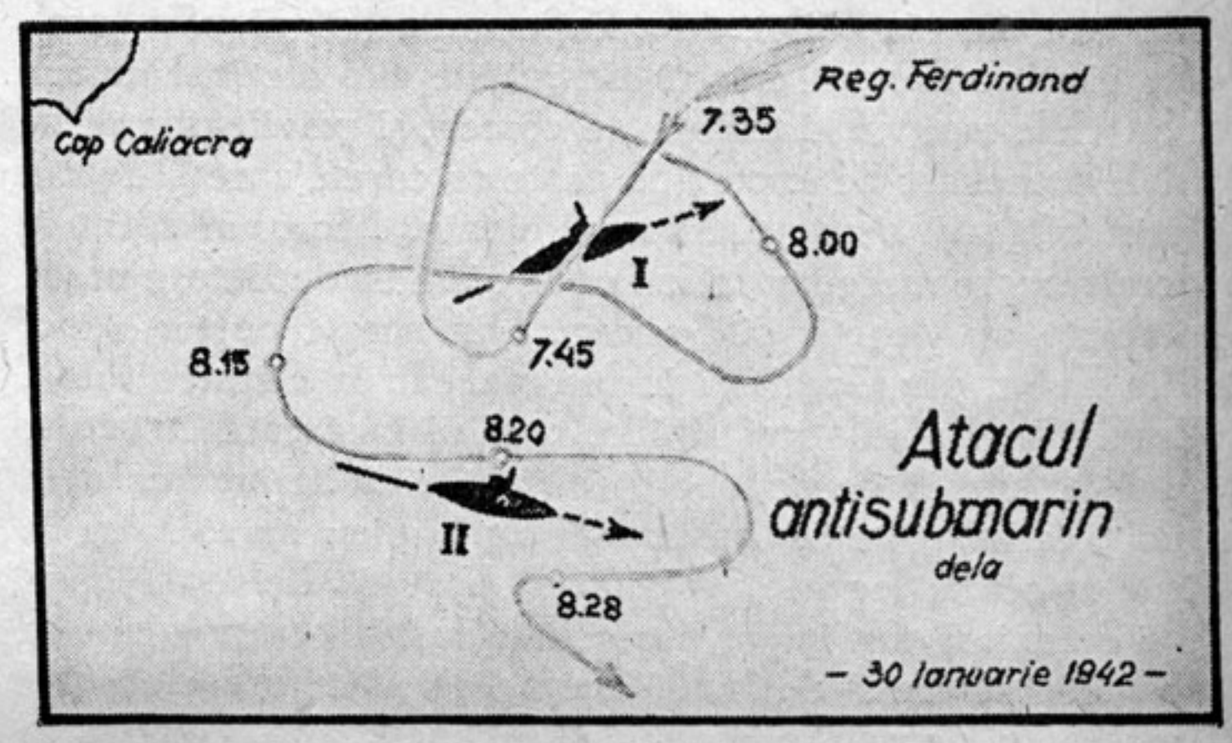

O victorie probabilă.

Tradiţiile vieţii pe apă ale poporului român

de AP. D. CULEA (3)

Alt cântec dunărean ce se cânta acum 60—70 de ani în urmă :

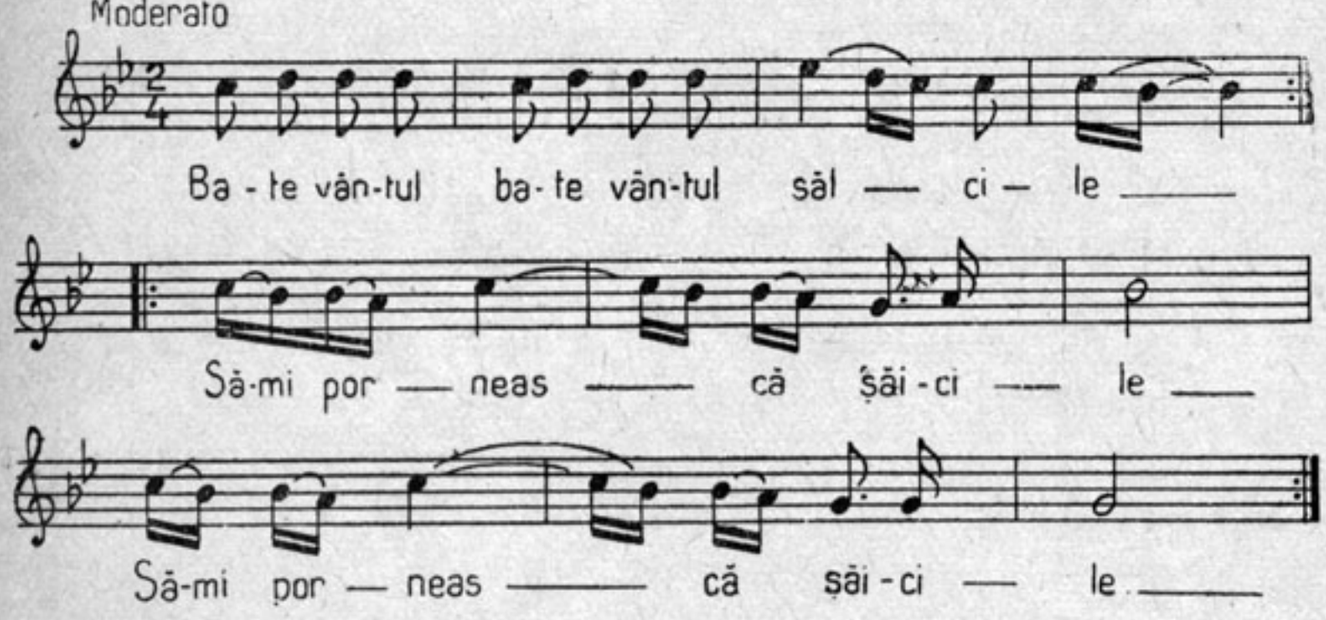

Bate vântul, bate vântul sălcile,
Să-mi pornească şeicile,
Să-mi pornesc şi şaica mea,
La Maria'n Hârşova.
Cum zicea şi cum cânta,
Şaica mică-şi desprindea,
Cu lopata c'o mâna,
Latul Dunării tăia.
Zori de zi când se făcea,
Pescăraşul se'ntorcea ;
A plecat c'o şaică veche
Şi c'o floare la ureche
Şi-mi vine c'o şaică nouă
Şi cu flori la amândouă. [15])

*

Acestea-s documente din istoria nescrisă, transmisă prin tradiţie ; dar ea are o corespondenţă în istoria scrisă ; una confirmă pe alta. In mărturiile călătorilor străini, în actele de comerţ ale vremii, în hrisoavele domneşti şi'n cronici, întâlnim Români pe apă şi lângă apă. Când voevozii Munteniei şi ai Moldovei şi-au întins stăpânirea până la pragurile Dunării şi până la „Marea cea Mare", au găsit aici Români statorniciţi la munca din vaduri de corăbii şi mai ales la pescuitul atât de căutat. Politica întâilor noştri descălicători pe ţărmuri de ape a fost să asigure Ţărilor Române un hotar tare, apărat cu cetăţi la vadurile de trecere şi o stăpânire a limanurilor de corăbii unde să se facă schimburile comerciale pe „drumurile care merg". Ameninţările cuceririlor turceşti dinspre miază-zi, au sporit grijile domneşti pentru stăpânirea malurilor dunărene şi a bucăţii de Mare. Setea de larg, nevoia căilor de apă pe unde „să răsufle ţara" au simţit-o Domnii noştri din întâile zile ale înscăunării lor. Cele mai vechi tratate de comerţ şi privilegii voevodale pomenesc de export de peşte cu carele spre Ungaria prin Sibiu şi Braşov şi spre Polonia. Morunul sărat şi icrele negre mergeau la Istanbul până în depărtate oraşe italiene, la Veneţia şi Genova. Din aceste porturi, apoi din Egipt, din Grecia şi insule, veneau la Cetatea Albă, la Chilia, la Galaţi şi Brăila, corăbii încărcate cu ştofe, unelte, lucruri de podoabă, coloniale, ca să încarce dela noi : cereale, peşte, pastramă, lână, piei, sare, blănuri, miere, ceară, legume, grăsime şi brânză. Belşugul găsit de corăbierii străini în porturile noastre era pomenit în cântece şi poezii de laudă prin cârciumile oraşelor greceşti. Cu deosebire corăbiile italieneşti din Genova şi Veneţia cutreerau Marea Neagră de jur împrejur. Insemnările comerciale ale acestor cetăţi porturi cuprind multe nume de Români aflaţi în serviciul lor. Pe lângă aceşti Genovezi, vestiţi negustori şi marinari, ne-am făcut o bună parte din ucenicia profesiilor Mării. La Caffa din Crimeia (azi Feodosia) găsim în solda Genovezilor pe alde Radu, Stoica, Stancu, Dumitrie, Ion Valahul din Suceava, pe Bartolomeu din Cetatea Albă şi câţi or fi fost rămaşi necunoscuţi [16]).

In acele zile, era la gura Niprului o cetate negustorească cu numele *Lerici* (cam pe unde vine azi Kersonul) cumpărată ori cucerită dela Tătari de către cinci fraţi genovezi. Fiind în vecinătatea pământurilor Hanului, cei cinci fraţi mai trăgeau foloase şi din răscumpărarea Creştinilor robiţi de Tătari. Creştinii eliberaţi plăteau Genovezilor o sumă mai mare decât preţul răscumpărării lor din mâini tătăreşti. Aşa se întâmplă cu 14 Moldoveni din Cetatea-Albă. Ori că Genovezii or fi cerut prea mulţi galbeni, ori că Petru Aron, Domnul Moldovei, găsi prilejul nimerit să pună mâna pe cetăţue, destul că voiau să pescuiască la Lerici. Ca şi cum ar fi fost înţeleşi, cei 14 prinşi din cetate, la vederea fraţilor lor, se răsculară, ucizând paznicii şi deschiseră porţile celor 60 de pescari moldoveni. Asaltul izbutind, toţi cei scăpaţi cu viaţă, împreună cu stăpânii cetăţuei, fură luaţi prizonieri. Se aşeză aci straje moldovenească în numele Domnului Moldovei. Zadarnic au încercat fraţii genovezi să-şi răscumpere cetatea ; zadarnic a trimis Genova soli Moldovei pentru punerea în libertate a cetăţuii Lerici ; zadarnic s'au arătat corăbii genoveze la Lerici şi la Cetatea Albă. Moldovenii însă nu s'au speriat de atac şi-au ţinut mult timp garnizoană în cetăţuia cucerită. Având nevoie de „grâu moldovenesc ce ţine bine la transportul pe Mare", Genovezii făcură mai departe comerţ cu negustorii din Cetatea-Albă ca şi cum nimic nu s'ar fi întâmplat. Dealtfel aceasta era şi porunca guvernului genovez către corăbierii ei din Marea Neagră, că nu trebuesc rupte legăturile de afaceri cu Moldova, „ci e mai bine să vă prefaceţi şi să zăboviţi până vor veni timpuri mai bune când veţi fi îndemnaţi să vă gândiţi la redobândirea cetăţuii Lerici". Nici Ştefan cel Mare n'a dat cetatea, ci a stăpânit-o Moldova 20 de ani, până când a fost cucerită de Turci.

Despre corăbiile pe Mare din vremea lui Ştefan Voevod, ne stă mărturie o însemnare pe un vechiu ceaslov dela mânăstirea Neamţu citită de generalul Anastasiu [17]). Din ea se vede cum s'a înnecat cea mai mare corabie ce avea Moldova, atunci când Turcii au atacat şi au luat Caffa în anul 1475. Dar înnecatul corăbiei a fost cu voia marinarilor moldoveni, scufundată împreună cu încărcătura ei de 106 Turci. Iată însemnarea : „Livada lui Neonil a rămas pe mâna Mânăstirei, că locul aista i-a fost dăruit de Ştefan Vodă lui Nica din Răpciuni care a fost plutaş multă vreme pe Bistriţa, după cea ispravă cu Turcii în apa Caffei când s'a înnecat multă samă de Turci ce venise asupra cetăţei aceleia ca s'o cuprindă. Şi de grija ertării lui Dumnezeu, Nica s'a făcut călugăr pentru aşa mare peire de lume şi-a răposat în Sfântul Dumitru. Şi spun călugării cum au tocmit ei lucrul cu înecăciunea Turcilor ; c'ar fi luat Turcii corabia cea mare ca să treacă de cea parte a apei unde era cetatea Caffei, ca s'o bată şi s'au suit toţi ca la 106 Turci şi cu cei 8

---

[16]) N. Iorga : Chilia şi Cetatea Albă.

[17]) Revista „Marea Noastră" Nr. 11, Noemvrie-Decemvrie 1941.

vâslaşi moldoveni ; iar ai noştri au bortilit în ascuns din mers fundul corăbiei, fără să dea sminteală Turcii şi a îndreptat-o unde-i jocul apei spre adânc şi într'o clipeală s'a umplut de apă corabia şi s'a lăsat la fund, de n'a scăpat decât Nica eşind la mal de aiastălaltă parte şi aşa a venit într'un târziu în satul lui".

Prin 1444, când se pornise o nouă cruciadă împotriva Turcilor, corăbiile franceze şi veneţiene, sub comanda ducelui francez Wavrin, intrară pe Dunăre ca să facă legătura cu oştile creştine de sub comanda lui Ion Corvinul. La Brăila, le ieşiră în cale Vlad Ţepeş, făgăduindu-le în numele tatălui, Vlad Dracul, provizii, călăuză spre cetăţile dunărene stăpânite de Turci şi ajutor militar pentru cucerirea lor. Ajunşi sub zidurile Silistrei, Vlad Dracul puse la îndemâna Cruciaţilor am putea zice „flota Dunării" ce-o avea acolo: „400—500 vase... care sunt dintr'o bucată... lungi şi strâmte şi cu mulţi Români în ele...". Acestea sunt străvechile noastre cinuri, scobite din trunchiuri de stejar şi de plopi uriaşi pentru nevoile pescuitului şi ale comunicaţiilor pe apă. Povesteşte Wavrin în cronica sa, că înainte să se înceapă atacul Silistrei, „Românii cu vasele lor intrară într'o gârlă ca să prindă un Turc ce pescuia acolo" şi care făcu mărturisiri despre apărarea cetăţei. De aici, galerele cu crucea pe pânzele umflate de vânt, porniră spre Turtucaia. „Fiul voevodului român le însoţiră cu vasele lui... care fiind cu vâsle şi nu cu pânze ca ale noastre, veneau în urmă... Domnul Ţării Româneşti merse pe uscat urmărind ţărmul şi galerele cu toată puterea sa". Ancorară în apropiere „unde găsiră pădure şi loc bun de făcut cărbuni". Debarcară. Vlad Ţepeş trimise un căpitan al său care grăi astfel comandantului cruciat : „Fiul Domnului Valahiei spune domniilor voastre să ştiţi că aţi ancorat la două mile de cetatea Tutrakan şi vă roagă dumnealui să fiţi gata de atac mâine dimineaţă, că are dumnealui oaste tare de 500 Valahi". A doua zi, nobilul domn Wavrin „puse să se sune din trompete semnal de ridicarea ancorelor, şi porniră în urma vaselor valahe cât putură de grabă. Punând şi piciorul pe uscat Valahii (Românii) fură respinşi până la vasele lor, ca la 150 la număr, de Turcii din cetate. Dar ducele Wavrin, cu tunurile de pe două galere, ajută pe Români să pornească din nou la asalt". Iată-i acum pe voinicii noştri dunăreni în mărturisirile cronicarului francez trecând Dunărea dela Giurgiu la Rusciuk la porunca voevodului Vlad Dracul, fiind Creştinii la grea strâmtoare din partea Turcilor : „Aflând Domnul Valahiei acest lucru, îşi trecu caii şi călăreţii înnot peste fluviu, vreo patru mii de oameni în totul, spre a alerga în ajutorul asediaţilor. Văzând Turcii venind asupra lor atâta putere, o luară la fugă care cum putură". Aceiaşi meşteri înnotători, ca nişte eroi din baladele Dunării, ni-i înfăţişează acelaş cronicar francez la atacul Nicopolei, fugind noaptea înnot dela Nicopolea din Bulgaria la Nicopolea mică — T.-Măgurele de azi [18]). „Mai mulţi Valahi şi Unguri care fuseseră prizonieri la Turci şi ştiind înnotul, şi-au încercat norocul sărind în apă şi trecând fluviul, ajunseră la Creştini".

Odată cu cucerirea ţărmului marin de către Turci în veacul al XV-lea, a vadurilor dunărene şi a cetăţilor, viaţa noastră marinărească şi-a încetinit mersul. Navigaţia a rămas în seama corăbiilor cu pavilion turcesc. Şi după această dureroasă cotitură a istoriei noastre, o viaţă românească de apă a continuat totuşi ; a fost a meşteşugarilor la lucrul vaselor din vaduri şi a pescarilor, — pescuitul fiind unul din izvoarele cele mai bogate ale economiei naţionale de export în trecut. Pe luntrile acestor pescari treceau oşti româneşti de pe un ţărm pe altul când voiau să atace lagărele turceşti. Le mobilizau trimişii Voevozilor în taina sălciilor şi a stufărişului dunărean, în locuri numai de ei cunoscute.

Fără să mai întrebăm izvoarele vechi, la îndemâna tuturora, ştim cu toţii că Dunărea taie o pânză românească dela urzirea daco-romană pe aceste meleaguri de Europă.

Românii dunărinţi, cum îşi zic cei dela gura Moraviei, a Timocului şi-ai ţărmului bulgar, cântă aceleaşi balade dunărene, mânuesc aceleaşi unelte şi acelaş vocabular propriu îndeletnicirilor de apă, ca şi cei de dincoace. Parcă Dunărea ar fi o apă care uneşte şi nu una care desparte.

Dunărea şi Marea alcătuesc un brâu de ape care au încins vitejia noastră veche.

Dunărea şi Marea sunt leagăne de cultură românească.

Călătorii străini ne-au găsit aici de aproape un mileniu şi ne-au pus în cărţile şi hărţile lor, dela gura Nistrului, în Deltă, pe la acele „bisericuţe" din pragul Mării pomenite de colinde — şi acea „Portiţă" de Mare în jos, înainte de penetraţia turco-rusească la gurile Dunării.

Datoria noastră de azi este să repunem în totul tradiţiile româneşti în aceste goluri din lăuntrul pământurilor noastre, reparând astfel o nedreptate a istoriei.

Dacă suntem aici de când hăul, vrem să rămânem aici; şi rămânem prin destin şi voinţa noastră de a trăi.

[18]) N. Bogdan: Românii în secolul XV, p. 197 şi 209 ; Jean de Wavrin: La campagne des Croisés sur le Danube (edit. N. Iorga).

FAPTELE DE ARME ALE MARINARILOR NOȘTRI

Contribuţia marinei noastre la isbânda armelor româneşti.

de C. Amiral N. PĂIŞ
ministru subsecretar de Stat al Marinei

In desfăşurarea actualului război, marina noastră militară ca şi cea comercială, a jucat un rol însemnat: cea dintâi, prin apărarea litoralului maritim şi atacul forţelor navale inamice, iar cea de a doua prin executarea transporturilor pe mare, pentru susţinerea flancului drept al armatei de uscat din Crimeea.

In aceste acţiuni, marina noastră a fost şi este chemată să-şi valorifice pe mare, valoarea technică a materialului şi iscusinţa personalului său.

Deşi mică, în proporţie cu uriaşul naval sovietic, marina noastră a opus cele 12.000 tone ale sale, celor 150.000 tone ale adversarului roşu, cu atât spirit de jertfă, cu atâta dârzenie şi tenacitate, în cât această disproporţie de tonaj, evident defavorabilă nouă, a fost aproape anihilată într'un timp relativ foarte scurt.

Marele public românesc nu are posibilitatea de a fi la curent cu toate misiunile grele, obositoare, dar mai ales foarte primejdioase, pe care Marina noastră le-a îndeplinit zi şi noapte, pe întinsul apelor, dela începutul' războiului, cu o vitejie şi cu o abnegaţie demnă de toată lauda.

Motivele acestor laconice informaţii asupra faptelor de arme ale Marinei, sunt multiple dar şi explicabile.

In primul rând ar fi secretul operaţiunilor, care implică anumite restricţii în redactarea comunicatelor oficiale şi a reportagiilor de război.

In general, opinia publică nu are de unde să cunoască mai adânc datele technice ale Marinei şi ale unităţilor sale, afară de iubitorii mării,cari s'au ocupat în deosebi de marină, din dragoste pentru această armă.

Unităţile noastre navale, luptă la larg, departe chiar de ochii şefilor lor mai mari, aşa că ştirile despre izbânzile navelor noastre parvin prin T. F. S., în primul rând la Comandamentele superioare ale Marinei şi apoi triate, distilate şi reduse la o redactare sobră, ajung la cunoştinţa publicului.

Afară de aceste considerente trebuie adăogat faptul că, prin tradiţie, marinarul este în general retras, tăcut, viteaz şi dispreţuitor de moarte, dar de o modestie, pe care nu o poate explica decât conştiinţa sa în îndeplinirea datoriei pe care o consideră ca o obligaţie sfântă şi pe care o exercită zilnic, fără murmur, fără şovăire şi fără gând de răsplată.

Dacă Marina noastră ar fi fost ceva mai răsărită decât este şi după aprecierea faptelor înplinite de ea în situaţia de azi, se poate susţine că rezultatele pe care le-ar fi realizat această Marină Română mai puternică ar fi fost cu totul excepţionale, şi ar fi contribuit mai efectiv la victoria finală.

Pentru a avea în faţa ochilor o icoană vie a însemnătăţii reale a acţiunei micei, dar vitezei noastre Marine, însufleţită de un neegălat spirit ofensiv, să luăm în vedere rezultatele obţinute.

Iată pierderile marinei sovietice dela 22 Iunie 1941 şi până în prezent:

LA MARE: Un conducător de flotilă: „MOSCOVA", scufundat de distrugătoarele „REGELE FERDINAND" şi „REGINA MARIA" şi de Artileria de coastă Germană.

Un conducător de flotilă: „HARKOW", avariat de aceleaşi distrugătoare şi aceaşi baterie de coastă Germană.

7 submarine scufundate de navele Diviziei de Mare.

1 mare vapor de transport de 12000 tone, încărcat cu trupe, arme şi muniţiuni, scufundat de submarinul „DELFINUL" în apele Crimeei.

1 submarin sovietic scufundat recent în Aprilie 1942, de către remorcherul-dragor „FORSCH".

LA DUNARE: 2 monitoare avariate; 7 vedete scufundate; 2 vedete avariate; 2 nave auxiliare scufundate şi 1 avariată.

In faţa acestor rezultate strălucite, obţinute, de către Davidul Naval Românesc în luptă cu Goliathul Sovietic, orice comentariu este de prisos.

Marina şi-a făcut datoria în război peste puterile sale şi ea este gata oricând să-şi dea sângele şi viaţa pentru ţară, pentru Rege şi pentru Mareşalul Conducător, Intregitor de Neam şi de hotare.

Trebuie să mai luăm în consideraţie că transporturile executate de Marina Comercială, la adăpostul navelor de război, au adus servicii nepreţuite, atât Armatei cât şi Ţării.

In adevăr, pe Dunăre s'au transportat în cursul verii trecute Divizii întregi împreună cu tot armamentul, echipamentul şi subzistenţele necesare dela Turnul-Severin până la Vâlcov, precum şi combustibil (petrol şi lemne) pentru interiorul ţării.

Pe mare, tot navele marinei comerciale sub scutul celor de război, au reuşit să transporte un tonaj apreciabil de hrană, combustibil, arme şi muniţiuni, din porturile noastre până în Crimeeia pentru reaprovizionarea Armatei de Uscat de pe front.

Pentru aceste reale şi preţioase servicii, Mareşalul Conducător a binevoit să citeze Forţa Navală Maritimă, prin Ordin de Zi pe Armată.

Aceste operaţiuni grele şi primejdioase, nu s'ar fi putut efectua, cu atâta precizie şi punctualitate şi aproape fără pierderi, dacă n'ar fi existat, din timp de pace, strânsă legătură între marina de război şi cea comercială, ale căror acţiuni a fost coordonate de un Comandament unic.

Acest început frumos de strânsă legătură între marina comercială şi marina militară,trebue să fie un argument puternic pentruca şi pe viitor aceste două marine cari numai în aparenţă sunt diferenţiate — să fie unite, să facă un tot, ele reprezentând puterea navală a ţărei — La noi în România, marina comercială nu poate să se lesvolte şi să progreseze, decât prin marina de războiu.

Necesitatea unei puternici marine pentru România, se va impune în noua Europă, când Marea Neagră va deveni un vast câmp de activitate economică, de unde prin cel mai scurt şi eftin drum, — Dunărea — produsele din Estul şi Sudestul Europei se vor dirija către centrul şi vestul Europei şi invers.

Se impune deci, dela început ca România să fie prezentă efectiv în această mare, făcând eforturile necesare în această direcţie.

Eroii Marinei.

de Cpt. Comandor M. VERBICEANU

Azi, mai mult decât oricând, Ziua Eroilor capătă o deosebită însemnătate, pentru Ţară şi Neam prin simbolul de glorie, ce coboară aevea din tăriile cereşti, asupra acelora, cari şi-au vărsat sângele cu generozitate pentru reîntregirea patriei în graniţele ei firesti, pentru consolidarea Tronului M. S. Regele Mihai I şi pentru

răsplata străduinţelor şi jertfei de sine, pe care, Mareşalul Conducător-desrobitor de neam şi de hotare, le-a depus zi de zi, la temelia României de mâine — glorioasă şi fericită.

Azi, mai mult decât oricând, sufletele eroilor dela Prut, Nistru, şi Doneţ ; dela Odesa şi Sevastopol, dela Dalnic şi dela Kerci, sunt aproape de noi, plutind în attmosfera limpede de primăvară, în însuşi sufletul boltei cereşti, care ne îmbrăţişează şi ne mângâie parcă, pentru a ne consola, de moartea terestră a eroilor noştri căzuţi pe câmpul de onoare, căci ea va însemna viaţa şi prelungirea neamului românesc, prin tinerele lui vlăstare, dealungul veacurilor şi generaţiilor viitoare.

Eroii noştri nu sunt morţi. Ei trăesc pe veşnicie în noi, în năzuinţele noastre, în faptele şi lucrurile noastre ; ei trăesc în aerul pe care-l respirăm, în floarea care reânvie cu balsamul ei feciorelnic, în pasărea care ciripeşte, bucurându-se de viaţă şi de primăvară şi mai ales în copii noştri şi în tineretul viguros, dârz şi viteaz gata ori când de luptă şi de isbândă, pentru a continua şi desăvârşi opera de întregire a părinţilor şi a bunicilor lor.

Azi, când batalioanele şi diviziile române, desfăşoară faldurile drapelelor lor, purtate în sbor întins şi falnic de către aceaşi vulturi de aur, ce străluciau pe vremuri în vârful stindardelor legiunilor romane, dealungul câmpiilor şi deasupra munţilor Crimeei, luptând cu o viteije fără seamăn, alături de camarazii germani, cei mai sttrăluciţi şi neînfricaţi ostaşi ai războaielor, această zi a Eroilor devine un simbol al veşnicei contopiri în luptă şi în jertfă, în avânt şi în isbândă, în viaţă şi în moarte, a armatelor Germano-Române, care îşi cimentează soarta prin jertfa comună a sângelui, pentru atingerea aceluiaşi ideal: SALVAREA EUROPEI, A CRUCEI ŞI A CIVILIZAŢIEI UMANE.

Dacă legendarii ostaşi ai armatei de uscat, deasupra cărora a sburat, întinzându-şi aripile ocrotitoare strălucita noastră aviaţie, au luptat şi au învins ; în acelaş timp cu ei, au pornit la larg marinarii noştri, pentru a spinteca Goliatul Naval Sovietic, cu spada temerară a navelor noastre, iuţi ca nişte fulgere, şerpuitore, ca nişte florete şi invulnerabile în faţa intemperiilor Mării Negre şi a uriaşului lor adversar.

Marina Regală şi Comercială a făcut sforţări supraumane pentru a-şi îndeplini multiplele şi grelele ei misiuni. Nici un picior de matroz bolşevic n'a călcat litoralul sfânt al Patriei şi nici o navă roşie n'a îndrăsnit să pătrundă în apele noastre strămoşeşti, fără să-şi rişte pielea, cum a fost cazul scufundării Crucişătorului Moscova.

Dar, aceste grele lupte navale, duse zi şi noapte, pe calm şi pe furtună, sub focul din aer, de apă şi de sub apă, au cerut destule jetfe de eroi ai apelor noastre, pentru ca marina să nu se mândrească cu fii ei cei mai buni, care şi-au găsit mormântul în adâncul apelor livide, căzând în valurile saline drept în picioare, cu sufletul în sbor către Dumnezeu şi cu ochii la pavilionul sfânt al navei sale pe care, în viaţă, l'a purtat deapururea la catarg, fluturând în falduri de biruinţă, pentru gloria Marinei şi a Patriei noastre scumpă tuturor.

Iată eroii ofiţeri ai marinei noastre, căzuţi pentru Patrie :

Tânărul Aspirant *Cornăţeanu Aurel*, Şeful promoţiei a 20-a, care a scufundat un submarin inamic la 9 Iunie şi într'o noapte de Octombrie 1941 a torpilat un distrugător sovietic în baia Odessei.

După aceste isprăvi legendare, sare în aer pe vedeta torpiloare *Viforul*, pe care o comanda în mod excepţional, pe când lupta cu valurile, cu duşmanul şi cu barajele de mine, pentru a salva viaţa camarazilor germani căzuţi în apă, odată cu explozia navei lor dintr'un convoi escortat.

Pentru nemuritoarele sale fapte de arme a fost decorat Post-Mortem cu ordinul Mihai Viteazul şi cu Coroana României cu Spade şi Panglică de Virtute Militară.

Aspirantul *Mircea Metz*, un adoloscent, şeful promoţiei 21 Regele Mihai I. care, la 3 August 1941, ca şef al tunului antiaerian din pupa navei comandant, pe care era îmbarcat, doboară câteva avioane sovietice.

Imbarcat ca ofiţer secund pe vedeta torpiloare *Vijelia*, este sfârtecat de explozia unei mine şi cade în apele Odessei, la 9. XI. 1940.

Cpt. *Filip Nicolae*, fiu de marinar, şi un îndrăgostit al navei şi al mării, de-o vastă cultură profesională, un adânc cunoscător al armelor sub apă, a fost sortit să cadă victimă aceloraşi arme (minele), pe care le-a îndrăgit atât de mult în viaţă.

Apele ruseşti trebuiau total aerisite de puzderia de mine sovietice, pentru ca transporturile pe mare să poată reînprospăta cu hrană şi muniţie, flancul drept al armatei de uscat.

Misiunea grea, supraumană.

Cpt. Filip reuşeşte să o ducă la perfectă îndeplinire.

Dar, pe o mare rostogolitoare de valuri uriaşe, într'o luptă de ciclop cu elementul deslănţuit, Cpt. Filip este aruncat în aer de explozia unei mine perfide şi cade la datorie, pe comanda unui mic dragor, în fruntea grupului de 4 dragoare, pe care le comanda, cu o destoinicie şi un dispreţ de moarte, care l-au dus în veşnicie, totuşi pe veci nemuritor, împreună cu Aspirantul *Apostolescu* şi cu bravi lui marinari.

Mulţi maeştri şi ostaşi viteji ai Marinei Regale şi Comerciale şi-au găsit odihna de veci în sânul fluidic şi tumultos al Mării Negre şi al Dunării bătrâne luptând cu elementul deslănţuit şi cu armele perfide ale unui duşman de 15 ori mai numeros.

In memoria acestor Eroi ai Marinei, căzuţi în adâncul apelor, din florile recunoştinţei noastre să împletim o cunună pe care să o depunem pe întinsul apelor, spre odihna sufletelor lor.

Victoria Delfinului.

de Cpt. C-dor MARIUS VERBICEANU

In postul central al submarinului *Delfinul* este tăcere adâncă. Motoarele au fost stopate. Căpitanul Costăchescu, Comandantul viteazului corsar, se uită încruntat prin luneta periscopului.

Toată atenţia sa e concentrată în simţul vizual. Ce o fi văzând oare, în scurtul răstimp al acestei împunsături de periscop ?

Un mare pasager, plin de trupe, de vehicule, de cai, de tunuri şi de saci cu provizie, se proectează pe oglinda periscopului, ca pe pânza unui film de război.

Privirile maistrului timonier şi ale echipajului din minusculul post, unde bate pulsul întregului submarin, prin multiplele şi delicatele sale aparate, sonerie, luminiţe, cadrane, roţi şi porta-voci, sunt aţintite, cu fixitatea ochilor unei figuri de ceară dintr'un panoptic, asupra comandantului.

Inimile tuturor parcă au încetat de a mai bate, în aceste clipe de emoţie, care par mici eternităţi, când soarta navei şi a echipajului atârnă de voinţa, inteligenţa şi talentul, promptitudinea şi deciziunea unui singur om : Comandantul.

Deodată, ordinele ţîşnesc, ca dintr'un resort.

Comandantul apasă pe un buton, o sonerie sună: postul de torpile din pupa, gata de lansat două torpile !

O luminiţă verde se aprinde pe o placă de aramă: E răspunsul. — Gata.

O altă sonerie : Atenţiune.

O alta : Foc !

Torpilele au pornit la drum.

Imediat Comandantul apasă pe un alt buton. Periscopul de luptă se înfige brusc în interiorul submarinului, ca şi coarnele unui melc.

Alte comenzi pornesc vertiginos prin sonerii şi porta-voci :

— Gata de imersiune.

— Gata.

— Deschideţi purjile.

— Deschis.

— Adâncimea maximă.

Apa pătrunde în interiorul balastelor cu sgomot de cascadă.

Acul indicatorului de adâncime alunecă pe cadran mai repede ca niciodată. Submarinul e înghiţit mereu de adâncul întunecat, cufundându-se parcă cu voluptate, în sânul fluidic al Mării Negre, care poate fi unica lui salvare sau mormântul.

Acul şi-a încetinit alunecarea. Iată-l la 45—60—70—75—80 m.

— Inchideţi purjele!

Acul indicatorulut de adâncime se imobilizează.

Un suspin de uşurare scoate toată suflarea omenească din interiorul chochiliei de metal, perdută în fundul mării.

Comandantul, secundul şi echipajul sunt cu sufletul la gură. Ce-or fi făcut torpilele? Au atins ţinta? Au ratat-o ? Cine ştie!

Secundele trec greu. Nici o şoaptă nu se aude. Par'că submarinul a fost scufundat într'un somn letargic şi bizar de puterea baghetei magice a unei zâne din poveşti.

Deodată, o bubuitură puternică, venită din adâncurile mării, cutremură tot submarinul. Parcă fundul mării a făcut explozie la o depărtare astronomică.

Comandantul râde. Ia în braţe pe secund şi îl sărută. Echipajul râde cu lacrimi de bucurie. Torpilele au lovit în plin.

Comandantul zice vesel către secund:

— Vezi, dacă nu-i tăiam drumul şi dacă mai pierdeam câteva minute, nu mai puteam lansa nici cu pupa. Acum cred că l-am dat gata.

L-am fundarisit răspunse ca un ecou secundul.

— Funda ! Funda ! exultă în cor echipajul.

Un mare transport sovietic de 12.000 tone înţesat de trupe, armament, muniţii şi hrană, şi-a găsit lăcaşul de veci în apele livide ale Crimeei, într'o zi posomorâtă de Octombrie.

Submarinul, asupra căruia bolşevicii au aruncat câteva zeci de grenade şi bombe de pe vedetele rapide şi din avioanele lor, a scăpat teafăr, ca printr'o minune cerească.

Cu inima uşurată şi conştiinţa datoriei împlinite, comandantul poate da vesel comenzile de întoarcere în Patrie :

Ambele motoare pe drum înainte.

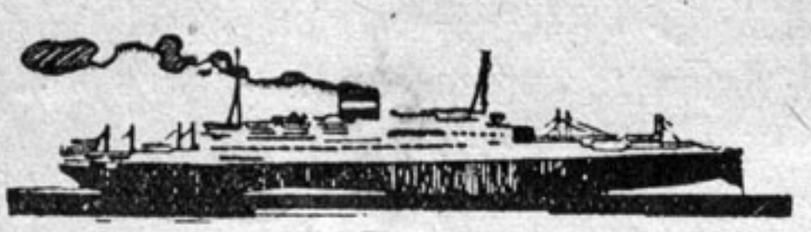

Surâzători în faţa morţii.

de CONSTANTIN CRISTOBALD
Reporter de război pe frontul Mării Negre

(Schiţă citită sub titlul „Marina română în război", în ziua de 22 Iunie 1942, la Teatrul Naţional din Bucureşti, în cadrul şezătorii literare date sub patronajul d-lui Profesor Mihai Antonescu, vice-preşedintele consiliului de miniştri, pentru glorificarea eroismului şi jertfelor armatei române, cu prilejul împlinirii unui an de război).

I-am cunoscut pe aceşti marinari !

I-am cunoscut la ei acasă — pe apă — aşa cum sunt : voinici şi deştepţi, neobosiţi în veghe, aprigi în luptă, — surăzători în faţa morţii.

Iată un fapt :

In ziua de 9 Iulie 1941 torpilorul românesc *Năluca* scufundase în Marea Neagră un submarin sovietic.

Comandantul victorioasei nave, povestind împrejurările în care răpusese submersibilul inamic, obişnuia să joace, spiritual, o discretă modestie, susţinând că scufundase submarinul sovietic din... motive personale : ca represalii pentrucă schijele unei bombe de avion bolşevic îi defectase în ajun, automobilul cu care bravul ofiţer îşi făcea la uscat, deplasările.

•

Şi iată alt fapt :

In ziua de 3 August 1941, portul în care se afla canoniera „Căpitan Dumitrescu" a suferit un bombardament aerian inamic. Bineînţeles, artileria antiaeriană depe canonieră a ripostat. La unul din tunuri era servant marinarul Dulcă Gheorghe. Povestea lui este, dealtfel, chiar de-atunci celebră. O schijă bolşevică găurindu-i ireparabil bonetul, marinarul Dulcă nu s'a sesizat câtuşi de puţin de vreo ameninţătoare primejdie în care i-ar fi fost scăfârlia de sub bonet, ci s'a dedat speculaţiilor în domeniul economiei de război, interesându-se, înainte ca bombardamentul să se fi terminat : „că, acu', lui, cine-i plăteşte bonetul ".

Cu astfel de comandanţi şi cu astfel de ostaşi, surâzători în faţa morţii, navele modestei marine române de război se opun de un an de zile navelor — de 15 ori mai numeroase şi mai puternice — ale colosului naval sovietic, David contra lui Goliath, cum atât de sugestiv a expus situaţia, într'una din alocuţiunile domniei-sale, însuşi comandantul de căpetenie al marinarilor, domnul Amiral - Adjutant Păiş Nicolae, ministrul Marinei.

Rezultatele :

LA MARE : Un conducător de flotilă „Moscova", scufundat de distrugătoarele *„Regina Maria"* şi *„Mărăşti"*.

Un conducător de flotilă, „Harkov", avariat de aceleasi distrugătoare.

Opt submarine scufundate de navele Diviziei de Mare : vedetele rapide *Viforul, Viscolul* şi *Vijelia*, torpilorul *Năluca*, nava *Dor de mare*, distrugătoarele *Regele Ferdinand* şi *Regina Maria* şi remorcherul-dragor *Forsch*.

Un transport de 12.000 tone încărcat cu trupe, arme şi muniţii, scufundat de submarinul *Delfinul* în apele Crimeei.

La Dunăre : Două monitoare avariate ; 7 vedete scufundate ; 2 vedete avariate ; 2 nave auxiliare scufundate ; una navă auxiliară avariată.

Plus acele fapte de arme care au atras ordinele de zi ale Comandantului de căpetenie al armatei : ordinul din 6 Septembrie 1941 prin care se citează pe întreaga armată Batalionul 17 Infanterie Marină şi ordinul de zi din 14 Noembrie 1941 prin care se citează pe întreaga armată zece dintre navele marinei române de război : puitoarele de mine *Regele Carol, Dacia* şi *Amiral Murgescu ;* distrugătoarele *Regele Ferdinand* şi *Mărăşeşti ;* torpiloarele *Sborul, Năluca* şi *Zmeul ;* canonierele *Ghigulescu* şi *Dumitrescu.*

Martor la acea operaţie pentru care cele zece nave au fost citate pe întreaga armată, am fost, însoţindu-le în întreaga misiune, la bordul canonierei „Dumitrescu". sau, cum îi spun, adesea, marinarii, „Dumitreasca".

Intr'adevăr, marinarii noştri (ostaşi ai armei apelor, ai apelor care nivelează şi armonizează) , cugetă probabil — logicieni, simplificatori şi filologi de mare neagră — că firesc este ca o canonieră (vapor de... sex femenin) să fie mai degrabă o Dumitreascâ decât un Dumitrescu, sau o Ghigulească decât un Ghigulescu, — şi ca atare le şi numesc, între ei, familiar, „Dumitreasca" şi „Ghigulеasca".

Ştie bine soldatul Mărunţelu Ilie, din Adam-Klisi, matelot pe canonieră, că vasul pe care face el războiul se numeşte lung şi bărbăteşte „Căpitan Dumitrescu Constantin", dar când e să zică din gură, tot cum îi vine lui mai bine, zice :

— Să trăiţi domnule locotenent, m'a trimis la dumneavoastră, domnu' comandant depe Dumitreasca, să...

— Cine zici, ostaş, că te-a trimis ?

— Domnu' comandant, să trăiţi !

— Care comandant, camarade ?

— Dela Dumitreasca, să trăiţi !

— Care Dumitreasca, băiatule ?

— Păi... Canoniera Căpitan Dumitrescu Constantin, să trăiţi !

— Aşa, camarade ! Ia mai zi odată !

— Canoniera Căpitan Dumitrescu Constantin, să trăiţi !

— Ei bravo ! Aşa !... Dar tu depe ce navă eşti ?

— Eu ?... Depe Dumitreasca, să trăiţi !

Mărunţelu Ilie şi Dulcă Gheorghe, ca şi camarazii lor din toate echipajele marinei române de război, sunt bravii noştri marinari pentru cari navele sunt adevărate fiinţe, pe care chiar şi e botează cu nume de drăgăstoasă familiaritate, încât în vorbirea lor intimă canonierele mai sunt... *Domnişoarele ;* distrugătoarele, când sunt mai multe laolaltă, sunt *cucoanele* ; când e numai unul „Regele Ferdinand" sau „Mărăşti" sau Mărăşeşti" devin prin firească reluare a sexului *Flăcăul* sau *Dumnealui* şi atunci „Regina Maria" e *Dumneaei,* navabază e *mama noastră,* — iar submarinul este, bineînţeles *„Marinică"* sau *Şmecherul.*

Sunt în felul lor şi grămatici marinarii.

Sunt bravii şi simpaticii mei camarazi depe frontul Mării Negre, — voinici şi deştepţi, neobosiţi în veghe, aprigi în luptă, — surâzători în faţa morţii.

Contribuţia Marinei Române la cucerirea Sevastopolului.

Cu mult înainte de reluarea ofensivei germano-române pe frontul de Est, apoi în tot timpul operaţiilor terestre şi aeriene, dela Harcov, Kerci, restul Crimeei şi Sevastopol, o imensă activitate s'a desfăşurat pe frontul Mării Negre, în cel mai strict secret şi — după cum se vede azi — cu cele mai strălucite rezultate.

O febrilă mişcare a caracterizat, luni de zile, viaţa porturilor militare şi a bazelor navale române din Marea Neagră.

Zi şi noapte, în acest timp, întinsele ape ale Mării Negre au fost străbătute, concomitent în toate direcţiile, de către navele Marinei Regale, de transport şi de luptă care — pe lângă misiunile permanente de patrulare, dragaj, recunoaştere şi siguranţă — au executat cu o temeritate şi o promptitudine, neegalate, numeroase marşuri în convoaie, de masive transporturi, debarcând neîntrerupt pe coastele cele mai apropiate de raza focului, uriaşe provizii, alimentând rapid şi susţinând eficace unităţile terestre şi aeriene germano-române, care au cooperat astfel victorioase la Harcov, la Kerci, în restul Crimeei şi la Sevastopol.

Incăodată, cu prilejul acestei fulgerătoare succesiuni de victorii, s'au verificat cu folos : utilitatea, însuşirile şi forţa, neobositei şi viteze noastre marine.

Transporturi care, prin alte mijloace (de pildă cu trenurile, vehicule oferind o capacitate mai mică decât a navelor) ar fi durat fiecare săptămâni întregi şi în condiţii de mari primejdii, au fost executate de către navele Marinei noastre în reprize de numai câteva zile şi în perfecte condiţii de securitate.

Enorme încărcături care ar fi necesitat zeci de trenuri cu sute de vagoane şi un intens trafic cu vaste reţele de cale ferată şi imense garnituri de vagoane, — deci n'ar fi fost, în mod practic, în timp şi în spaţiu, putinţă de transportat, folosindu-se calea mării şi navele Marinei noastre, giganticele încărcături au putut fi transportate în timp record şi în siguranţă desăvârşită.

In tot acest timp, paralel cu convoierile de transporturi, navele speciale ale Marinei noastre de război au instalat noui şi puternice baraje de mine în calea navelor inamice, paralizând până la interzicere — în cooperare cu aviaţia germană , şi în ultimele zile, cu unităţi navale italiene — transporturile sovieticilor pe mare, între porturile lor, vizate de planul ofensivei germano-române.

Zi şi noapte, în acest timp, navele Marinei noastre de război, cele rapide de suprafaţă şi cele submarine, au executat fără încetare, îndrăzneţe incursiuni în apele vrăşmaşe, până în rada porturilor militare sovietice, supraveghind sever toate mişcările inamicului, şi imobilizându-l, prin intervenţia torpilelor româneşti şi prin informaţiile furnizate comandamentelor terestre şi aeriene, germano-române.

Cu cooperarea eficace, luni de zile, a Marinei Regale Române, ajutată de unităţi germane şi italiene, asedierea Sevastopolului, cea mai puternică fortăreaţă din lume, a putut dura sub focul aviaţiei germane şi sub presiunea armatelor terestre.

Dar, ca şi după căderea Odesei, tot aşa acum după căderea Sevastopolului, misiunea cea mai importantă a Marinei Regale Române — şi anume curăţirea mării de minele inamice din apele Sevastopolului şi Crimeei, cu fugărirea flotei sovietice şi împingerea ei, întâi până la apele Caucazului şi apoi în acelea ale neantului — abia începe. Misiunea aceasta a Marinei Române a şi început !

Primele nave de avant-post, de dragaj şi de luptă, au şi părăsit bazele lor.

Sergent *C. Cristobald*
Reporter de război
pe frontul Mării RNegre

Pretutindeni, totdeauna.

Lt. rez. EMIL VÂRTOSU
din Marină

Prezenţa noastră la apele Dunării şi ale Mării Negre este un fapt căruia îi datorăm, în mare măsură, existenţa şi continuitatea prezenţei noastre ca stat independent. Aceasta pentrucă, dintre toate drumurile de comerţ care se încrucişau pe pământul nostru dela Sud la Nord şi dela Răsărit la Apus, cel mai liber, cel mai larg, cel care ne lega de tot restul lumii, era drumul Dunării, prelungit cu drumul Mării Negre. Iar dacă acest drum ne-ar fi fost dela început închis, trebuia, cu orice preţ să ajungem la el, pe de o parte spre a ne dobândi independenţa, iar pe de altă parte spre a asigura continuitatea şi durata acestei independenţe.

Dar noi nu ne-am mulţumit numai cu păstrarea şi consolidarea căii navigabile a Dunării, sau cu zidirea portului Constanţa şi întreţinerea drumului dintre Sulina, Constanţa şi restul litoralului.

Nu ne-am mulţumit nici numai să înzestrăm ţărmul mării cu atâtea staţiuni balneare şi climaterice.

Ci am luat în primire ţărmul Mării Negre ca stăpâni, legându-l numaidecât cu ţara, prin podul dela Cernavoda. Acesta este gestul regalian care a făcut oarecum europeană poziţia noastră de stat riveran la Dunăre şi Marea Neagră, şi a întărit-o. Iar chipul în care naţionalităţile din Dobrogea au fost ocrotite şi li s'a asigurat dreptul la viaţă de către noi, a confirmat acest drept al nostru.

A urmat crearea flotei de Dunăre şi de Mare. Prin succesive îmbunătăţiri, schimbări şi adăogiri, programele navale — croite pe măsura desvoltării Statului Român, au îngăduit ţării să-şi simtă solide temeliile sale la hotarele spre apă. Şi astfel, la începutul veacului al XX-lea, flota de Dunăre se prezenta alcătuită din puternice nave cuirasate şi vedete sprintene, iar flota de Mare avea un vas de prestigiu: Crucişetorul Elisabeta, un vas de mare şcoală marinărească: Bricul Mircea şi câteva torpiloare.

In preajma războiului mondial din 1914, binecunoscutul comandor A. Negulescu a început o activă campanie de presă şi conferinţe, pentru lămurirea opiniei publice româneşti asupra importanţei şi rolului marinei ca şi pentru înzestrarea acestei marine. In sfârşit, după război, marina s'a bucurat de multă înţelegere şi, astfel, un întreg program a fost înfăptuit, prin înzestrarea flotei de Mare şi de Dunăre cu numeroase unităţi noi.

A venit războiul împotriva Sovietelor. Sarcina Marinei Regale Române a fost destul de grea, trebuind să asigure, cu efective şi nave limitate, frontul ofensiv şi defensiv dealungul Dunării şi Mării Negre. Dela Galaţi la Gurile Dunării şi de acolo pe mare în jos, viaţa şi munca ţării au continuat, nestingherite de duşman, pentrucă paza ţărmurilor a făcut-o Marina Română. Socotim instructivă o trecere sumară în revistă a acţiunilor ofensive şi defensive executate în acest scop de Marină.

Astfel, *pentru apărarea litoralului maritim Divizia de Mare a executat:*

a) minarea porturilor, creind zone şi câmpuri minate defensive;

b) observaţie pe coastă;

c) baterii şi artilerie de coastă, grupată în jurul punctelor sensibile şi importante.

d) apărarea antiaeriană a porturilor şi navelor, în special cu artileria antiaeriană a navelor;

e) patrulare pe apă;

f) dragarea apelor proprii, pentru siguranţa navigaţiei;

g) incursiuni în apele şi porturile sovietice;

h) asigurarea transporturilor marine, prin protecţie şi escortă;

i) atacul flotei inamice, în larg sau în porturi, şi în deosebi atacuri cu vedete rapide;

k) interceptarea transporturilor inamice la larg.

Iar pentru apărarea ţărmului Dunării şi al Deltei, Marina a executat:

a) minarea Dunării şi a gurilor ei;

b) acţiunea bateriilor de uscat ale Marinei;

c) acţiunea bateriilor flotante ale Marinei;

d) acţiunea tactică a batalioanelor de infanterii de marină, în apărarea Deltei şi a întregului mal al Dunării, acţiune considerată ca una dintre cele mai importante la Dunăre;

e) bombardamentul porturilor şi al bateriilor inamice, bombardament realizat intens de monitoare şi artilerie flotantă a Marinei;

f) atac asupra navelor inamice de pe Dunăre: monitoare, vedete şi îmbarcaţiuni uşoare;

g) interceptare şi distrugere de transporturi;

h) incursiuni pe malul sovietic;

i) debarcări;

k) asigurarea transporturilor fluviale, acestea două din urmă din faza de ocupare a Basarabiei.

Ca trăsătură comună pentru amândouă acţiunile a fost menţinerea legăturii cu armata de uscat şi cu aviaţia pe teren şi în comandamente.

Pentru cine ştie să cetească, enunţările de mai sus dovedesc prezenţa activă şi afirmarea prezenţei noastre la Dunăre şi la Mamea Neagră, în faţa unei imense superiorităţi a flotei inamice.

Ne întrebăm, totuşi, dacă este, oare, evident, acum, pentru noi toţi rolul jucat de Marina noastră în actualul război? S'a înţeles, oare de toţi, ce înseamnă scufundarea crucişetorului uşor „Moscova", şi avarierea crucişetorului uşor „Harkov", biruinţe datorite tirului depe distrugătoarele noastre „Mărăşti" şi „Regina Maria", ca şi barajelor româneşti de mine din largul portului Constanţa?

S'a înţeles, oare, că fapta de arme a submarinului „Delfinul" când a scufundat un vas de transport inamic de 12.000 tone, lângă Ialta, înscrie o dată epocală în cartea viitorului nostru pe mare?

S'a înţeles, oare, că scufundarea atâtor submarine bolşevice, prin acţiunea directă a navelor noastre, neatinse în aceste lupte, dovedeşte valoarea deosebită a Marinei şi a marinarilor noştri?

S'a înţeles că apărarea Deltei şi scufundarea atâtor nave bolşevice pe Dunăre, de către Infanteria de Marină, răsplătesc o muncă, un devotament şi un curaj deosebit?

S'a înţeles, însfârşit, că prezenţa şi frecvenţa convoaielor noastre pe mare, păzite şi escortate de Marină, înseamnă însuşi dreptul de a ne stăpâni apele noastre? ....

Pentru numai o mică parte din isprăvile sale, Marina noastră de Mare şi Dunăre a fost citată şi elogiată de Mareşalul Conducător prin două ordine de zi pe armată.

Comandantul Suprem a recunoscut deci aceste merite reale.

Acum când Dunărea şi litoralul basarabean s'au reîntors la patria mamă, datoria noastră, a tuturor celorlalţi, este să întărim Marina. Să-i dăm sprijinul nostru moral — cel mai important, şi cel material, când va fi nevoie. S'o înzestrăm cu vapoare submarine, distrugătoare, canoniere şi torpiloare. S'o pregătim ca să fie şi mai puternică, dându-i din belşug mine, torpile, hidroavioane şi baze. Oamenii îi are, demult, de totdeauna.

Marina Română a trecut cu succes, în acest război, cel mai greu examen pe care a avut să-l dea dela întemeiere până astăzi, corespunzând şi depăşind nădejdiile puse în ea de un întreg neam.

Definitiv şi peremptoriu, Marina ne valorifică astăzi dreptul la mare, dreptul la viaţă, îmbogăţind tradiţia de disciplină, devotament şi eroism a neamului nostru.

Şi dacă toate cele de mai sus sunt adevărate, ele trebuie să fie şi unanim cunoscute, şi recunoscute. Nu este numai o simplă frază afirmaţia că tăria noastră este pe Mare. Viitorul nostru nu se asigură, nu se întăreşte, nu se îmbogăţeşte, decât pe mare lângă mare şi cu ajutorul mării. Viitorul nostru devine durabil numai prin şi alături de Mare.

Pe mare, unde fiecare învârtitură de elice, fiecare smucitură de cârmă, duce navele mai aproape de duşman, Marina Română veghează. Pe mare, unde minele şi torpilele pândesc drumul navelor noastre, marina Română veghează zi şi noapte, iarnă şi vară, păzind hotarele de apă ale ţării.

Ea făureşte astăzi, pe drumurile de luptă ale mării, tradiţia vitejiei de mâine.

Deviza ei este simplă, dar hotărîtă, aşa cum sunt vorbele şi faptele marinarului:

Pretutindeni, totdeauna!

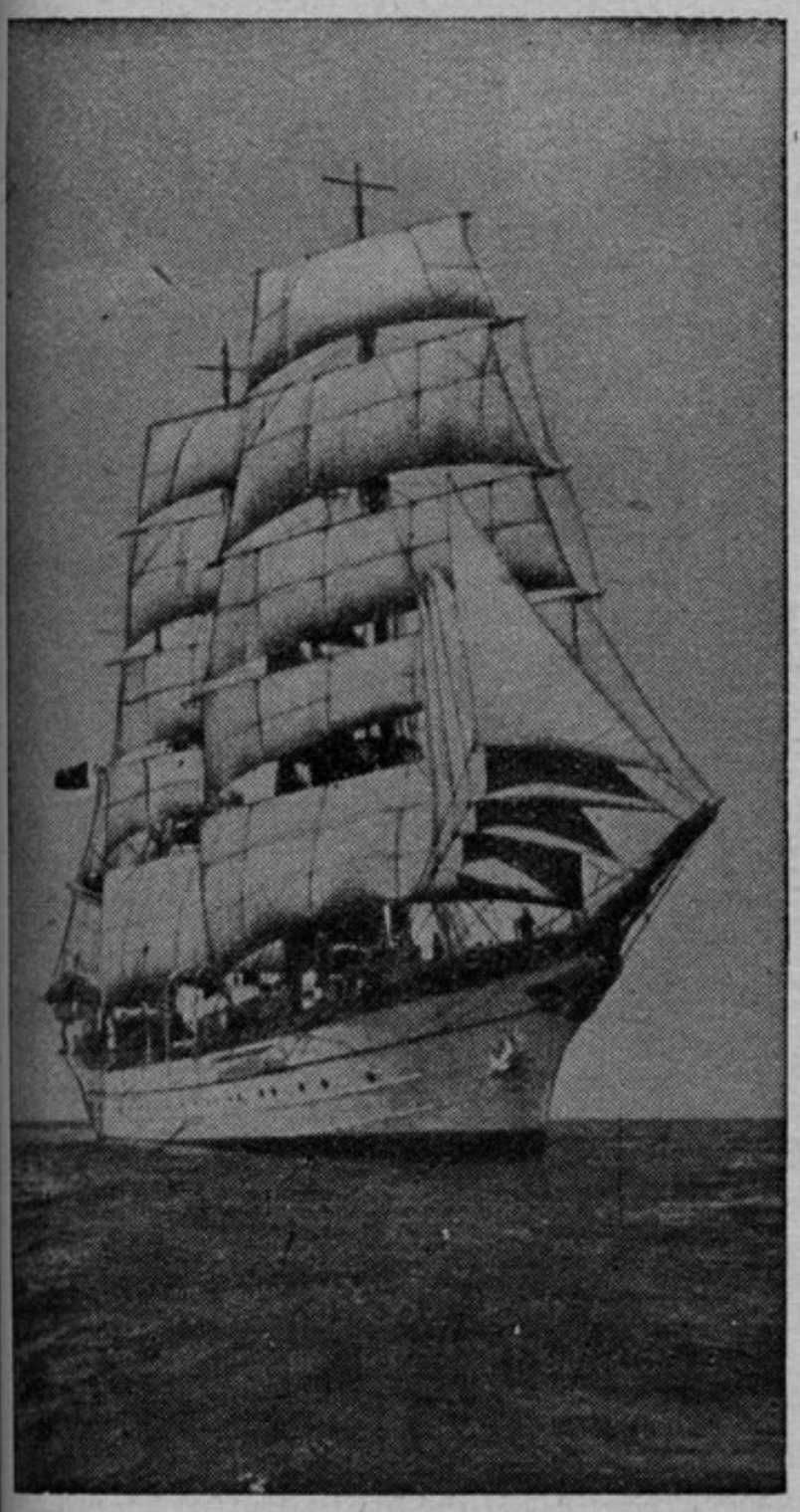

Nava şcoală „Mircea"

Ocolul Mediteranei făcut de nava-şcoală „Mircea" *)

(16)

„Călătoria are de scop să desăvârşească instrucţia practică a elevilor în cunoştinţele marinăreşti învăţate în şcoală şi să-i prepare în aprига luptă cu marea pentru a le forma caracterele, a le desvolta curajul şi a-i iniţia în dominarea evenimentelor şi în conducerea oamenilor"

Din cuvântarea Domnului Comandant al Marinei Regale, după Serviciul Divin din ziua de 3 Iulie 1939.

24 August 1939.

Ultima zi de staţionare la Alexandria constitue o revanşă faţă de amabilitatea celor care ne-au primit în acest mare port al Egiptului.

Inainte de această revanşe însă trebue menţionat că la 11 h cinci ofiţeri şi 15 elevi au fost în vizită la Crucişetorul „Devonshire".

Tot la 11 h a venit la bordul navei Domnul Amiral Director al Porturilor şi Farurilor — Wells Paşa.

La 18 h 30 m au început să vină invitaţii Navei Şcoală „Mircea".

Intr'o atmosferă din cele mai cordiale, românii au arătat că şi ei sunt tot aşa de amabili ca şi gazdele lor de până acum.

II. — *In Port.*

Staţionarea la Alexandria a fost de cinci zile. Pe toată această durată s'a executat un program din cele mai interesante.

In prima zi parte din elevi au eşit în oraş şi parte au observat mişcările şi activitatea flotei engleze în portul Alexandria. De fapt chiar defilarea lui „Mircea" prin faţa cuirasatelor, crucişetoarelor, torpiloarelor, portavionului, hidroavioanelor şi submarinelor engleze, constitue un ansamblu din cele mai favorabile instrucţiei marinăreşti.

Ziua a doua a fost un alt bord în oraş şi bordul celălalt a observat ansamblul de mişcare al portului.

In zilele de 22 şi 23 August a fost excursia la Cairo.

22 August a fost bordul Tribord şi 23 August bordul Babord.

Programul excursiei s'a desfăşurat pentru fiecare bord în acelaş ritm.

Plecarea dela Alexandria Port-cheiul de debarcare la 5 h 30 m şi din gara Alexandria la 6 h 30 m. La 10 h sosirea la Cairo şi apoi cu două autobuze în diferitele locuri de vizitat şi prin oraş.

Muzeul a fost vizitat, timp de două ore, explicându-se elevilor piesele mai importante.

După muzeu a urmat „Grădina Zoologică".

In timp de o oră şi jumătate, nu a rămas nevăzut nici un colţişor din această minunată grădină.

Dela grădină s'a mers la piramidele dela Gîseh şi acolo s'a vizitat piramida lui Cheops, Sfinxul şi templul Sfinxului.

In arşiţa de soare nu s'a precupeţit nici un pic de oboseală pentru a se vedea în timpul disponibil cât mai mult.

In acest scop dela piramide, s'a traversat oraşul pe străzile ce duc prin faţa palatului regal până la cetate şi după o privire asupra moscheei lui Mohamet-Ali s'a mers la minunatul oraş Heliopolis.

O trecere cu autobuzele şi arterele principale ale modernului oraş din nisipurile Egiptului a încheiat excursia, fiindcă din acest loc s'a luat drumul gării şi s'a urmat calea întoarsă spre Alexandria.

Excursia la Cairo este unul din capitolele cele mai instructive ale elevilor. Prin vederea la faţa locului a minunăţiilor civilizaţiei egiptene, s'a verificat un capitol din istoria frământată a antichităţei şi fiecare din cei cari au fost acolo au putut trăi o clipă cu veacuri în urmă, dacă au fost ajutaţi de elementele sufleteşti proprii, fiindcă explicaţiile nu au lipsit nici un moment.

Uu colţ pitoresc din parcurile Egiptene.

Pentru cei dela bordul Navei Şcoală „Mircea“, zilele călătoriei dela Alexandria în ţară au fost o continuă răscolire a faptelor petrecute în Mediterana în August 1916 şi rămase încă destul de vii în mintea tuturor.

Este drept că la Alexandria veştile din lumea întreagă nu erau bune; totuşi semnele nu păreau aşa de evidente pentru a se considera ca inevitabilă o schimbare în programul călătoriei noastre.

In atari condiţiuni nava s'a pregătit de continuarea călătoriei spre Beyruth. Cronologia faptelor va lămuri situaţia în care s'a găsit „Mircea“ în zilele de 25 August—3 Septembrie.

Şi de data aceasta trebueşte adăogat însă că în timp ce vântul războiului lovea prin undele herţiene în antena radiotelegrafiei navei, vântul cel bine făcător pentru propulsiunea cu pânze lipsea. El a lipsit întruna şi procentul navigaţiei cu vele a scăzut zi de zi.

25 August 1939

Dela 6 h, odată cu deşteptarea au început manevrele de ridicarea diferitelor ambarcaţiuni la bord. In port era mare frământare. Nave engleze de război, mari

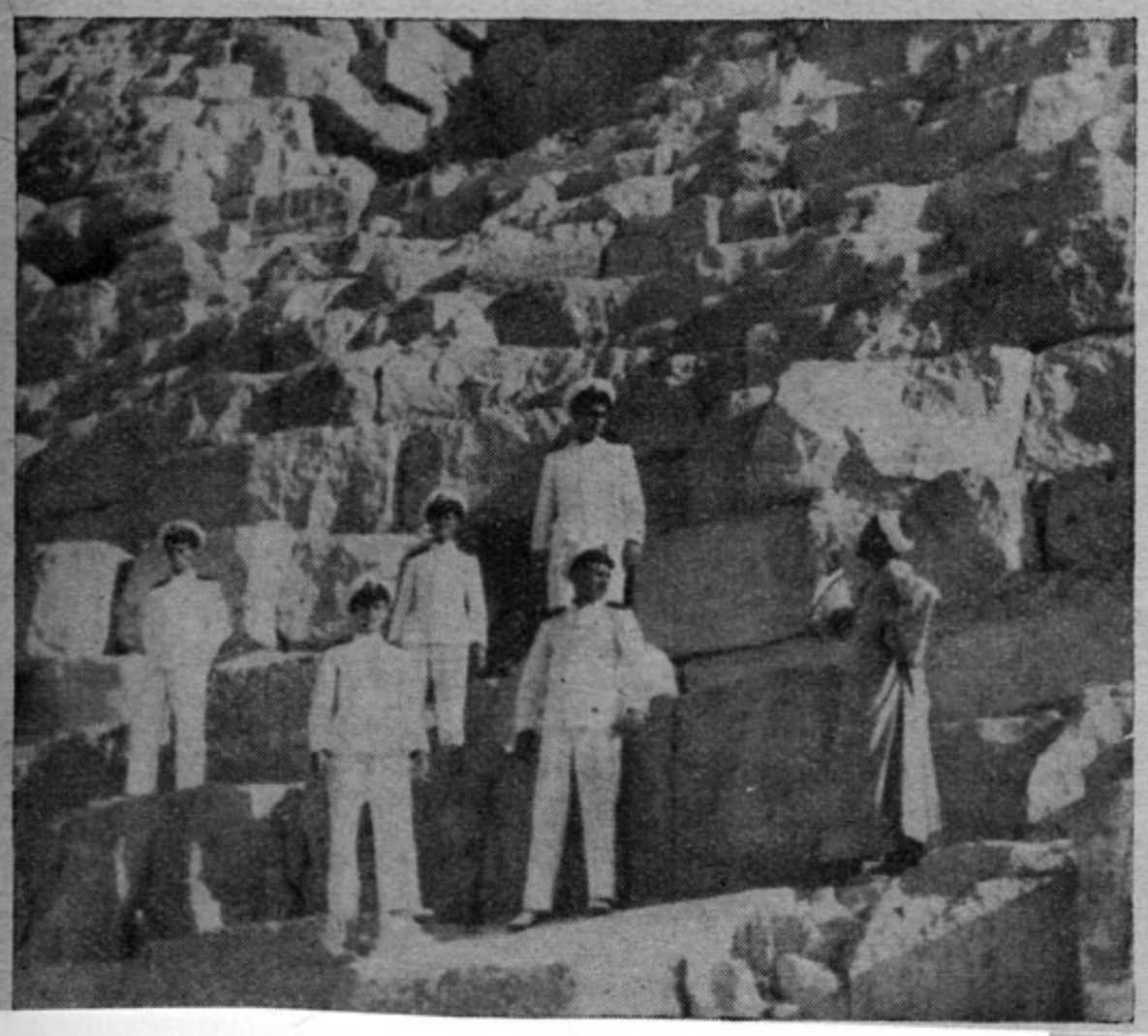

portul istoric al primului far pe pământ până la ieşirea în mare, se poate considera ca un marş glorios al mândriei noastre naţionale. Timp de douăzeci minute „Mircea“ cu oamenii la front şi în sunete prelungi de drepţi urmate de „onorul la Amiral“ a trecut prin faţa navelor din port.

Timp de douăzeci minute navele engleze au executat rând pe rând cu muzicele lor militare „Imnul Regal Român“ care atunci când se perdea ca un ecou în depărtări la un cuirasat, începea maestos şi plin de vigoare acustică la un crucişetor. In acest tot se îmbina un complex întreg de respect, demnitate şi curtuazie.

La ieşirea din port ceasul arăta 11 h 48 m şi semnalul dela „Staţiunea de Semnale“ a Portului Alexandria ne spunea „Drum bun“.

S'a răspuns: „Mulţumiri“.

Acesta e fost ultimul din multele acte de simpatie reciprocă, manifestate cu toată volubilitatea în apele portului Alexandria.

In navigaţie pe canalul „Little“ s'a debarcat pilotul. Două distrugătoare engleze erau în nordul canalului, mult la larg, de gardă. Din mişcările flotei engleze în port şi din acest fapt se desprindeau semne turburi în relaţiile ţărilor pământului.

Când „Mircea“ a fost la capul de Nord al canalului s'a luat drumul Da = 0°. Viteza navei era 8,5 noduri, ora era 12 h 20 m şi vântul dela Nord Nord-Vest avea forţa 3—4. Toate elementele naturei erau favorabile navigaţiei cu pânze.

La 13 h s'au întins velele şi sgomotul motorului s'a stins la 13 h 20 m într'o aliură minunată cu murele la babord nava a luat Da = 57° şi farul dela Alexandria cu capul Abukir defilau prin faţa noastră. Pe măsură ce „Mircea“ înainta spre Nord-Est nisipul capului Abukir cu cel de pe insulele Nelson şi Culloden apărea mai alb şi mai lucitor. Aşa cum probabil îl văzuse echipajul lui „Zealous“ în ziua de 1 August 1798, îl vedeau acum elevii de pe „Mircea“.

La 15 h 10 m s'a făcut „volta în vânt“ şi s'a luat Da = 277°. Viteza navei era 4,7 noduri şi, înclinată la babord, luneca spre un punct din care să se poată apoi lua un drum mai bun pentru navigaţie cu vele spre Beyrout.

Cerul era senin şi marea cu o hulă foarte lungă.

Orizontul clar a permis ca la 16 h 35 m să se vadă la tribord, la distanţă destul de mare, şapte distrugătoare engleze în drum apreciat Da = 70°. Nave de comerţ navigau în acest timp în diferite drumuri prin apropierea lui „Mircea“.

In acest ansamblu elevii au ascultat conferinţa: „Lupta dela Abukir dela 1 August 1798“.

Când nava şcoală a fost în punctul φ = +31° 21'5 λ = +29° 38'5, ora era 19 h 03 m şi printr'o voltă în vânt s'a trecut la drum Da = 63°. Farul dela Alexandria-Ras El-Tin era încă în vedere.

La 20 h 40 m „Mircea“ a trecut travers de Ras El-Tin la distanţă de 12,5 Mm.

Vântul mai scăzuse puţin şi cum rândunicile şi vela strai superioare nu erau întinse, la 21 h s'a făcut manevra pentru întinderea lor.

La 23 h 05 m, în noaptea întunecoasă, a apărut farul dela Rosetta; iar la 23 h 18 m şi-a aruncat lumina lui mai slabă şi cel de pe insula Nelson.

Navigaţia în zonă era intensă şi prin tribordul Navei Şcoală „Mircea“ au trecut tot timpul diferite vapoare.

La 24 h punctul nostru, pus pe hartă cu cele două faruri, în vedere, era φ = +31°30'5 λ = +30°04'5.

(Va urma)

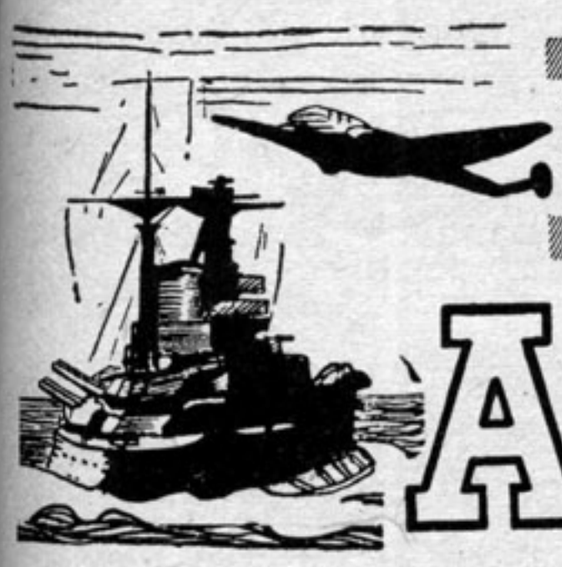

RĂSBOIUL AERO-NAVAL

1 IUNIE 1942 — 31 IULIE 1942

In această perioadă războiul se poate rezuma astfel : în Atlantic acţiunile contra convoaelor au continuat cu aceiaşi vigoare, din marea Caraibelor, până în oceanul Inghețat ; în Mediterana, trupele mareşalului Römmel au intrat în Egipt, cu o oprire la El Alamein ; în extremul Orient Japonezii continuă victorioşi acţiunea contra Chinejilor ; pe frontul de Răsărit se duce cu succes lupta de izolare a Moscovei, prin trecerea Donului ; Sovietele disperate aşteaptă crearea unui al doilea front ; *trupele noastre s'au încununat de glorie în Crimeea, ocupată cu totul şi pe Don.*

SUBMARINELE

Pe lângă acţiunile zilnice de tăerea comunicaţiilor, la 5 Iunie submarine speciale japoneze au pătruns în portul australian Sidney, scufundând un vapor de război.

Atacurile dealungul coastelor americane continuă cu inverşunare : la 6 Iunie au fost scufundate 19 vase de comerț cu un deplasament de 108.300 tone, între 7-12 Iunie alte 40 vapoare cu o deplasare de 212.200 tone, între 11-18 Iunie 19 vase de 109.000 tone, între 19-28 alte 16 vase cu un tonaj de 107.000 tone, — scufundând în total până la 1 Iulie 17.784.353 tone, din care 2.237.300 în apele americane. Media scufundărilor 800.000 tone lunar.

In Mediterana un convoi britanic ce se îndrepta spre Tobruk a fost atacat ; 3 vase petrolifere scufundate şi 4 vase de transport avariate.

In oceanul Inghețat între capul Nord şi Spitzberg un convoi de 38 vapoare puternic escortat a fost atacat de submarine şi avioane ; în prima zi au fost scufundate un crucişetor american şi 28 vase de comerț cu o deplasare de 192.400 tone, încărcate cu tancuri, avioane şi muniţii. La 8 Iulie au mai fost scufundate 4 vapoare, la 9 Iulie şase, iar la 10 Iulie încă două.

La 13 Iulie a fost torpilat în Atlantic marele vapor american „Avila Star".

AVIAŢIA

Pe lângă strânsa colaborare cu armata pe toate fronturile, bombardamente particulare s'au executat de aviaţia *engleză* la 1 Iunie asupra Messinei, făcând victime în populaţia civilă şi bolnavii din spitale, iar mai târziu asupra localităţilor din Germania de West, Bremen, Hamburg, etc., la 13 Iunie Pireu, la 15 la Tarento, făcând 99 de victime, la 12 Iulie regiunea Danzig.

Aviaţia *germană*, ca represalii, a atacat oraşul Poole la 4 Iunie, Birmingham, Norvich, Weston şi altele.

Aviaţia *italiană* a bombardat zilnic Malta, la 29.VI Gibraltar.

Avioane *americane* au violat neutralitatea turcă, sburând pe deasupra teritoriului republicii, aruncând manifeste. Unele din ele au fost silite a ateriza.

LUPTE NAVALE ŞI DE COASTĂ

La 4 Iunie forţe britanice au încercat o debarcare în Canalul Mânecii, dar au fost respinse, lăsând mulţi prizonieri.

La 13 Iunie a început o dublă luptă navală în Mediterana, contra a două convoae ce porniseră, unul din Gibraltar, altul din Alexandria, puternic escortate chiar cu vase de linie şi purtătoare de avioane.

Descoperite de aviaţia de recunoaştere, ambele convoae au devenit ţinta aviaţiei şi flotei italiene. Două crucişetoare, un torpilor şi 4 vase au fost scufundate ; un cuirasat, un vas portavioane, două crucişetoare, un distrugător şi 4 vapoare au fost avariate. Convoiul surprins în canalul sicilian a fost nevoit să se reîntoarcă spre Gibraltar, dar a fost întâmpinat la Sud de Pantelaria de o divizie navală compusă din crucişetoarele „Eugen de Savoia" şi „Montecuccoli" şi 5 distrugătoare cari au continuat opera de distrugere din ajun a aviaţiei.

Convoiul pornit dinspre Alexandria a avut aceiaşi soartă : 6 vapoare scufundate. Italienii au pierdut un crucişetor.

La 22 Iunie, în larqul coastei olandeze a avut loc o ciocnire navală între flotilele de vedete britanice şi cele distrugătoare de mine germane, — care s'a terminat cu retragerea şi scufundarea celor britanice.

In cursul lunii Iulie, mai multe ciocniri între vedete şi distrugătoare în Marea Mânecii.

* * *

Fără a fi vorba de o luptă navală, menţionăm o frumoasă performanţă a marinei franceze : submarinul „Glorieuse" şi avizoul „D'Uberville" au sosit la 12 Iulie în portul Toulon, pornind din Madagascar si reuşind a înşela vigilenţa navelor britanice pe tot drumul pe la capul Bunei Speranţe şi prin Gibraltar.

AFRICA

Ofensiva armatei Römmel în plin progres. La 1 Iunie se făcuseră 2000 prizonieri şi se capturaseră 350 care de asalt, 53 tunuri. La 7 Iunie numărul prizonierilor se dublase. La 11 Iunie a fost cucerit fortul Bir Hacheim, pilonul sudic al sistemului de apărare englez, după o încercuire de câteva zile, capturându-se 4 generali, un amiral, 12.000 prizonieri, 600 care de asalt, 300 tunuri, sute de camioane. De aci trupele Axei s'au îndreptat spre Nord, separând forţele inamice şi ajungând la mare în ziua de 15 Iunie. Tobrukul, împresurat pe uscat si în neputinţă de a mai primi întăriri pe mare, a capitulat la 21 Iunie ; 38.000 prizonieri şi bogat material capturat, câteva nave scufundate în port. Generalul, — acum mareşal, — Römmel speculează victoria, urmărind ina-

micul până la Bardia şi Bir El Gobi ; la 25 Iunie era la Sid-Baran, la 29 Iunie la Marsa-Matruh, care a căzut după 48 ore de atac, la 1 Iulie la El Alamein, unde se dau lupte crâncene cu resturile armatei a 8-a britanică, armatele a 9-a şi 10 aduse din Palestina şi Siria. Egiptul ameninţat, Suezul la fel, — consecinţele sunt destul de grave.

La 4 Iulie aviaţia Axei a bombardat Alexandria, iar la Cairo a aruncat manifeste. La 24 Iulie trupele aliate au cucerit oaza Siwa.

EXTREMUL ORIENT

Ofensiva japoneză în China de Sud face progrese. La 5 Iunie erau împresuraţi 200.000 de Chinezi, la Ciuciu. Fucen cucerit la 6 Iunie. Presiunea japoneză s'a declanşat şi dinspre Mongolia şi merge progresând, Cian-Kai-Shek fiind isgonit cu totul dela mare.

La 2 Iunie Japonezii au cucerit insula Tulagi din arhipelagul Solomon, puternică bază aeronavală australiană. La 4 Iunie unităţi navale japoneze au scufundat în golful de Bengal 7 vapoare engleze şi nord americane, iar avioane japoneze au bombardat un port din Alaska.

La 5 Iunie Japonezii au bombardat cu avioane insulele Honolulu şi Midway. La 8 Iunie submarine japoneze au bombardat portul Sidney. In aceiaşi zi au fost cucerite şi ultimele 7 insule din arhipelagul Filipinelor.

La 7 Iunie forţe navale japoneze au ocupat mai multe baze de pe insulele Aleutine.

Intre 5-8 Iunie, în jurul insulei Midway Japonezii au distrus două nave purtătoare de avioane ancorate „Hornet" şi altul de tipul „Entreprise", doborând 120 avioane, — Japonezii pierzând un vas portavion şi 35 avioane, iar un crucişetor a fost avariat.

POLITICE

La 1 Iunie Mexicul a declarat război puterilor Axei.

Intre Turcia şi Germania s'a încheiat un acord comercial, pentru procurarea de material de război.

In India mişcarea pentru independenţă, condusă de Gandhi, se întăreşte, cu tot separatismul de ordin religios, care servea până acum ca factor de desbinare ce ducea uneori la ciocniri sângeroase.

La 15 Iunie s'a deschis la Bangkok, congresul pentru independenţa Indiei, la care au asistat şi reprezentanţii puterilor Axei.

Vice-regele Indiei a respins, la 18 Iulie, rezoluţia congresului Indus, prin care se cerea retragerea trupelor engleze din Indii arătând că guvernul nu recunoaşte congresului nici o autoritate.

La 4 Iunie Statele-Unite au declarat război României, Bulgariei şi Ungariei.

Intre Anglia şi Soviete, în urma unei călătorii a lui Molotov la Londra, s'a încheiat un pact de alianţă pentru „ajutor reciproc după război".

Se pare că acordul prevede :

1. Securitatea Sovietelor prin ocuparea Finlandei, ţărilor baltice şi a României.

2. Intinderea zonei de securitate în Scandinavia de Nord, Cehoslovacia, România, Bulgaria şi Jugoslavia.

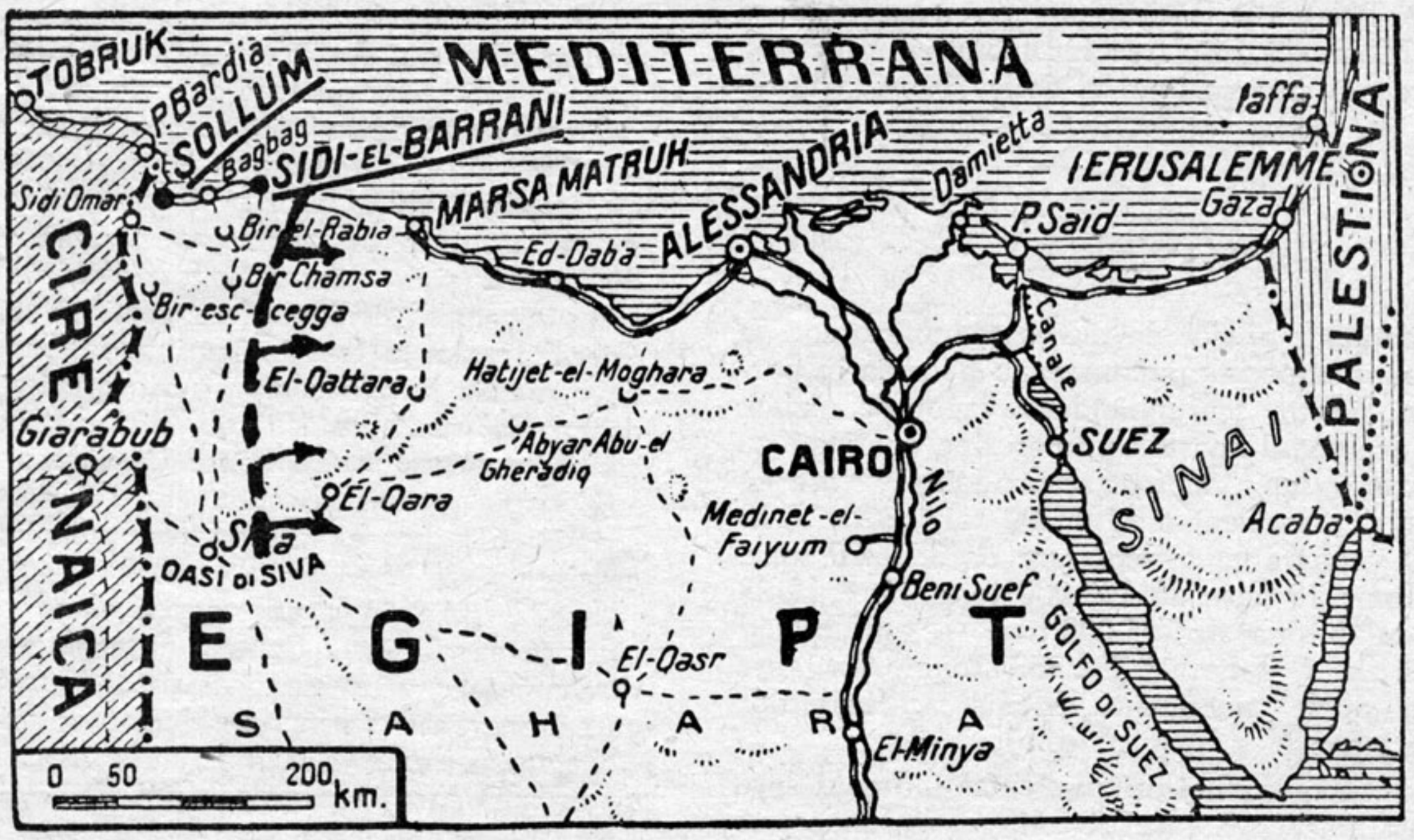

Teatrul de luptă African.

3. Baze de securitate până în Egee, cu libera trecere prin strâmtori.

4. Desfiinţarea regimelor naţional-socialist sau fascist.

5. Crearea unui al doilea front.

Din Anglia Molotov a trecut în America, unde a avut întrevederi cu Roosevelt, pentru a stărui asupra nevoii grabnice a creerei unui al doilea front.

La 3 Iulie, puterile Axei au dat asigurări că vor respecta şi asigura independenţa şi suveranitatea Egiptului, din care vor să gonească pe Englezi.

La 9 Iulie forţe engleze au ocupat insula franceză Mayotte din canalul Mozambic.

La 11 Iulie, după ce palatul regal a fost înconjurat cu trupe şi tancuri engleze, regele Faruk al Egiptului a primit un ultimat spre a ridica armele contra Axei. Marele stat major egiptean a somat la rându-i pe Englezi că dacă într'o oră nu despresoară palatul, armata se va considera în stare de război contra Angliei. Britanicii au cedat.

La 19 Iunie, d. Churchill a avut la Washingon o întâlnire cu d. Roosevelt.

Intre 16 şi 20 Iulie vii schimburi de note şi proteste intre guvernul francez din Vichy şi Statele Unite. Primul a fost contra numirii a doi experţi militari americani pe lângă organizaţia De Gaulle. Următoarele sunt in legătură cu escadra franceză din Alexandria, a cărei situaţie e periclitată de înaintarea germano-italiană spre Răsărit. Guvernul francez a dat ordin amiralului Godefroy să caute a intra într'un port francez, sau să rămână în Alexandria, cu pavilion naţional, în nici un caz să nu urmeze navele engleze.

Guvernul U. S. propune ca, sub protecţia navelor americane, escadra să fie evacuată prin Suez şi pusă la adăpost până la terminarea războiului. Franţa a respins propunerea. Anglia ameninţă cu scufundarea vaselor, de nu se va accepta. Washington propune ca escadra franceză să meargă în Martinica. Şi această propunere a fost respinsă.

FRONTUL DE RĂSĂRIT

1—2 Iunie. Atacuri aviatice la Murmansk şi Sevastopol.

3 Iunie. La centru au fost distruse grupuri sovietice incercuite. In Marea Neagră a fost scufundat un petrolier de 3.000 tone, iar la Murmansk au fost lovite 6 cargoboturi.

4—5 Iunie. Aviaţia germană a atacat şi scufundat numeroase vase de pe lacul Ladoga.

Sevastopolul violent bombardat, — preludiul atacului acestei cetăţi istorice.

6 Iunie. Începe atacul pentru cucerirea Sevastopolului, printr'un puternic bombardament de artilerie, urmat la

9 Iunie de asaltul trupelor de uscat, combinat cu bombardamentul aerian. Lupte grele.

10 Iunie. A fost scufundat un vas de 3.000 tone.

12 Iunie. Prima centură de fortificaţii a Sevastopolului a fost cucerită. Se fac progrese la Est de Harcov şi la Volhov. Vedete italiene au atacat în apele Sevastopolului un convoi, torpilând un vapor şi o navă de escortă. Până la

13 Iunie se cuceriseră 645 cazemate din jurul Sevastopolului, capturându-se 3.600 prizonieri, 41 tunuri, 12 tancuri, peste 400 branduri şi curăţindu-se cca. 20.000 mine.

La Est de Harkov a fost cucerit un cap de pod de pe Doneţ.

14—15 Iunie. Cu toată dârza apărare, s'a reuşit a se face o spărtură adâncă în frontul dela Sebastopol. Fortul Stalin a fost cucerit.

La răsărit de Harkov s'au mai făcut 25.000 de prizonieri.

16 Iunie. Capul de pod de pe Doneţ s'a lărgit. Situaţia disperată dela Sevastopol a silit pe Sovietici a trece la contraatacuri pe uscat şi să folosească focul navelor, protejând chiar câteva încercări de debarcare, — dar au fost respinşi.

17 Iunie. Cercul în jurul Sevastopolului se strânge, un puternic fort „Siberia" a căzut.

18 Iunie. La Sevastopol în partea de Nord s'a ajuns la 3 km. de port.

19 Iunie. La Sevastopol s'a ajuns la golful Severnaja din faţa oraşului. La Sud progres.

20 Iunie. La Sevastopol cercul se tot strânge. Vedete italiene au scufundat un vas de transport, un submarin şi două nave de război.

In regiunea Harkov şi Volhov, încercuirile continuă.

21 Iunie. La Sevastopol în sectorul Nord, a căzut fortul Lenin, Stalin, Gorki şi Molotov; la Sud, noui spărturi, cu lupte crâncene.

22—23 Iunie. La Sevastopol zona nordică a fost curăţită; la Sud, lupte crâncene.

24 Iunie. La Sevastopol s'a străpuns poziţii în partea de Răsărit. Până la această dată pierderile bolşevicilor au fost: 11.000 prizonieri, 158 tunuri, 2.014 cazemate şi desgropate 65.254 mine.

Navele cari aduc întăriri au fost stânjenite de aviaţie, — căci *marină nu avem.*

25 Iunie. La Sevastopol atacul îndreptat contra poziţiilor dela Inkerman a reuşit.

In oceanul Inghetat au fost scufundate două vapoare de 11.000 tone, precum şi instalaţiile portului Murmansk.

26—27 Iunie. La Sevastopol au mai fost ocupate înălţimi fortificate.

La Sud-Est de Harkov, după atacul de învăluire dat de trupele germano-române au fost luaţi 21.627 prizonieri, capturate sau distruse peste 100 de tancuri, 250 tunuri şi alt material.

Teatrul operaţiilor din regiunea cotului cel mare al Donului şi de la sud şi est de Rostov.

Vedete italiene au scufundat câteva submarine şi vase de transport ruseşti.

28 Iunie. La Sevastopol înaintarea dinspre Răsărit continuă. Mai multe nave de război sovietice au fost bombardate şi alungate la Feodosia şi Kerci.

29 Iunie. La Sevastopol s'a trecut valea Cernaia şi s'a cucerit înălţimea Sapian.

La Volhov a fost încercuită şi nimicită armata a 2-a, care făcuse o pungă spre a degaja Leningradul. Au fost luaţi 33.759 prizonieri, 649 tunuri, 171 care blindate, 2.904 mitraliere, etc.

30 Iunie. La Sevastopol s'a pătruns în centura interioară a fortificaţiilor.

1—2 Iulie. Prin cucerirea fortului Malakof, a Balaclavei după 25 zile de lupte crâncene, SEVASTOPOLUL A CĂZUT. *Trupele germane şi române au pătruns în port şi oraş.* Rămăşiţe cu soarta pecetluită s'au refugiat în peninsula Chersonez.

„In luptele date formaţiile uşoare germane, italiene şi române, sub comanda amiralului I. Georgescu şi a comandorului Zlatian au întrerupt trimiterea de întăriri a inamicului, au tăiat legăturile pe apă cu baraje de mine, au condus întăririle noastre peste mare şi au dat lupte încununate de succes cu forţe navale inamice superioare ca număr, — distingându-se formaţiunile comandorului

Harta Sevastopolului şi a regiunei învecinate.

Bardescu" — spune concis dar limpede comunicatul german.

Intreaga presă germană elogiază vitejia armatei române, care a luat parte la cucerirea cetăţii.

3 Iulie. La Sevastopol se numără prada de război. Aviaţia germană a bombardat Novorosisk şi Anapa, scufundând 11 vase de război şi avariind 4 distrugătoare, 7 vase de comerţ, un vas şcoală şi un doc plutitor.

Frontul la Sud de Harkov a fost rupt.

4 Iulie. La Sevastopol se curăţă penisula Kersonez. Frontul bolşevic a fost străpuns între Harkov şi Kursk; trupele germane înaintează spre Don.

Unităţi navale ruseşti s'au refugiat în porturile turceşti Sinope şi Zunguldag.

5 Iulie. La Sevastopol s'a terminat complet ocuparea. Trupele aliate au ajuns la Don. In oceanul Inghețat au fost scufundate 4 vapoare cu un tonaj de 24.000 tone şi avariate alte 11.

6 Iulie. Prin atingerea Donului, mari forţe bolşevice au fost încercuite. Atacul convoiului cu destinaţia Murmansk a continuat.

7 Iulie. Donul a fost trecut, oraşul Voroneţ a căzut, linia Rostov - Moscova tăiată.

Bilanţul dela Sevastopol: 97.000 prizonieri, 467 tunuri, 26 tancuri, 821 mitraliere, 758 brandturi, 86 tunuri antitanc şi 69 A. A. Numărul minelor desgropate se ridică la 137.000. La mare au fost scufundate 4 distrugătoare, un submarin, 3 vedete, 6 pază escortă şi 4 cargoboturi, iar în apele Crimeei 3 submarine, 2 vapoare de 10.000 tone, unul de 5.000.

8 Iulie. Străpungerea dintre Harkov-Kursk s'a mărit spre Sud.

9—13 Iulie. Frontul rupt s'a lărgit la 500 km. Urmărirea spre Sud continuă. Atacurile sovietice dela Rjev, Volhov respinse.

14 Iulie. Urmărirea inamicului continuă. In regiunea Rjev nimicirea trupelor sovietice încercuite s'a terminat, făcându-se 30.000 prizonieri, capturându-se sau distrugându-se 218 tankuri, 591 tunuri, 1.300 mitraliere.

La Nord a fost bombardat portul Rosta, de lângă Murmansk.

15 Iulie. Urmărirea continuă. Linia ferată Doneţ—Stalingrad, depăşită.

19 Iulie. Urmărirea continuă. La Est de Mariupol bolşevicii au încercat o debarcare, dar a fost surprinsă şi respinsă de *cavaleria română.*

20 Iulie. Urmărirea continuă. Sforţările de a recuceri Voroneţul zadarnice. Regiunea Murmansk violent bombardată.

21—24 Iulie. Rostovul atacat din trei părţi a căzut, deschizând drumul spre Caucaz şi Volga.

Atacurile bolşevice la Voroneţ şi Volhov respinse.

25 Iulie. A fost ocupat oraşul Novocerkansk, la Răsărit de Rostov. Au început luptele de trecere a Donului.

26 Iulie. A început trecerea Donului. Pe Volga au fost scufundate vase cu petrol şi muniţii.

27—31 Iulie. Cotul mare al Donului ocupat cu totul, Stalingrad ameninţat. La Est şi Sud de Rostov înaintarea continuă, atingându-se linia ferată Novorosisk-Stalingrad. Navigaţia pe Volga sub bombardamentul aviaţiei. In rezumat, triunghiul strategic Voroneţ-Rostov-Stalingrad sfărâmat, armatele lu Timoşcenco în derută spre Est şi Sud, legătura cu Caucazul şi regiunea petroliferă tăiată, regiuni bogate ocupate, — luna care urmează ne va aduce mari surprize.

In toate acţiunile armata română la înălţime, călduros elogiată de comandamentele germane. Marina răsplătită cu înalte distincţii germane.

ZIUA APELOR

In această zi coboară la marginea apelor, toţi românii să-şi închine calea lor spre civilizaţie — drumul mării — şi vitejia apărătorilor ei. Aşa au scoborât Duminică 28 lunie a. c. la marginea lacului Florească, acolo unde o umilă locuinţă — cabana F. R. S.N.— îşi înalţă timidă capul, ca o stea, de unde va porni razele de îndrumare şi învăţătură a înnotului şi canotajului, d-nii C.-Amiral Nicolae Păiş, ministrul Marinei, Amiral Georgescu, Amiral Constantinescu, Amiral Negru, scriitorul poveştilor marinăreşti, General Pălăngeanu Emil, sufletul sporturilor de apă al O. N. E. F., General Paul Teodorescu, Col. C-tin Medeleanu, şeful Sportului Românesc, Cpt. Comandor Verbiceanu Marius, Comandor Aurel Negulescu (Moş Delamare) secretarul general al L. N. R., Col. Moloiu, Maior Mircea Bârzănescu, preşed. F. R. S. N., Pr. Protopop Lt. Col. Georgescu, confesorul garnizoanei, Căp. Mircescu, Dem. Boicescu din O. S. R.. Victor Catina, Haralambie Ionescu, Avocat Asvadurov, ing. Ionescu-Brânceni, ing. Kiki Dumitrescu etc. precum şi o lume îndrăgostită de sporturile de apă, puţină la număr, vreo câteva sute, dar luminaţi de poezia şi cântecul valurilor apelor româneşti. Serbarea s'a început prin chemarea Domnului, cu binecuvântarea Sa, şi a Sf-tei Fecioare Maria, patroana marinarilor, ca să se îndure de umilii sportivi ai apelor şi să dăruiască sănătate şi bărbăţie marinarilor noştrii în luptele contra păgânismului bolşevic. După ce s'a păstrat un moment de reculegere, a defilat în elementul ei — apa`— şcoala de instructori a sporturilor de apă, într'o impresionantă ţinută, care a atras aplauzele asistenţei. După aceasta a urmat, cuvântul d-lui Contra-Amiral N. Păiş, Ministrul Marinei şi Preşedintele L.N.R., în mijlocul celor de pe malul apei şi a ambarcaţiunilor ce formase un frumos careu în faţa pontonului unde se găseau modeştii slujbaşi ai apelor româneşti.

Cuvântarea D-lui Contra-Amiral Păiş

Azi e ziua apelor.

Fiecare se întreabă ce reprezintă această zi — şi uitându-se în calendar constată că nu stă nimic scris despre ape.

Calendarul arată, ca sărbătoare: „Aducerea moaştelor lui Ciru şi Ion".

Românul fiind agricultor, nu-l interesează apa decât sub forma de ploaie, de care are nevoe pentru a-i uda ogoarele.

Cei ce servesc pe ape şi au conştiinţă ce bogăţie reprezintă marea, fluviile, apele în general, pentru o ţară, găsesc că este de datoria lor să aducă la cunoştinţa bătrânilor, tinerilor şi copiilor, nevoia de a cunoaşte marea, fluviile şi apele, de unde îşi pot scoate cu uşurinţă existenţa.

In acest sens trebue înţeleasă însemnătatea zilei apelor.

Semnalez ca titlu de curiozitate, ca în apa mării se găseşte aur, câteva miligrame de tonă.

Dacă s'ar reuşi să se extragă tot acest aur din mare, s'ar putea obţine o cantitate care, împărţită pe numărul locuitorilor globului, ar da câte un lingou de aur în valoare de 700 milioane franci francezi, pentru fiecare cap de locuitor.

Trebue să trăeşti mulţi ani pe mare, pentru ca s'o înţelegi şi s'o iubeşti. Noi nu suntem un popor maritim, pentru că pământul nostru este de o rară fertilitate, pentru un bob de porumb, el dă, în schimb, cultivatorului, o mie de boabe.

Viaţa pe ape, este plină de restricţiuni: depărtarea de familie, de prieteni, lipsa distracţiilor, a cinematografului, a teatrului, a jocurilor sportive, etc. toate aceste restricţiuni fac din viaţa depe ape o viaţă uniformă şi aspră.

Românul nu se îndreaptă benevol spre mal. El trebue convins. Iată deci necesitatea Ligii Navale Române şi a Federaţiei de sporturi pe apă.

Liga este partea spirituală, intelectuală, a acţiunei, Federaţia este partea efectivă, latura practică.

Subsecretariatul de Stat al marinei manifestă un interes egal pentru ambele organizaţii, a căror legătură şi colaborare o stimulează.

Navigaţia este o artă care pretinde cunoştinţe teoretice şi practice întinse, precum şi mari calităţi personale: de curaj, sânge rece, prudenţă şi o mare capacitate de rezistenţă la oboseală.

Aceste calităţi nu se pot însuşi decât prin practica efectivă a sporturilor pe apă: înot, canotaj, yachting (velă sau motor).

Un sportiv de apă care vrea să devină ofiţer de marină se va acomoda foarte uşor. Sporturile de apă au această facultate de a îndepărta din structura individului frica şi de a-i da o mare încredere în posibilităţile lui reale.

Serviciul divin, în prezenţa d. amiral N. Păiş, ministrul marinei şi a d. amiral I. Georgescu, Comandantul marinei.

Yachtingul (velă sau motor) este sportul cel mai complet. El angajază simultan toate facultăţile fizice — sportul acesta practicându-se în aer liber şi cerând consumare de energie continuă — cât şi cele intelectuale. prin nevoia de a stăpâni cunoştinţele teoretice de tot felul. Nici calităţile morale nu sunt neglijate, deoarece a conduce un Yacht înseamnă a fi capabil să faci acte de iniţiativă proprie şi să iei măsuri prompte adecvate oricăror circumstanţe. Yachting-ul este regele sporturilor şi portul regilor. Un vapor

este un mic club, unde sunt concentrate toate sporturile pe apă. Inotul, canotajul, yachtingul (velă sau motor), etc. Un sportiv de apă, ambarcat pe un vapor se găseşte întotdeauna în mediul său.

Prin practica sporturilor pe apă, tânărul îşi desvoltă iniţiativa, imaginaţia, energia. In nici un sport nu se reclamă mai multă disciplină ca în sporturile pe apă; e un preludiu al disciplinei din viaţă fără de care propăşirea societăţii este irealizabilă.

Găsesc prilejul binevenit să lansez întregului tineret al ţării îndemnul de a veni la mare, la lac, la râu, pentru a găsi soarele generos, lumina permanentă, voia bună de fiecare clipă, sănătatea virilă şi marele climat al prieteniei. Mai târziu, deveniţi cetăţeni maturi, vă veţi aduce aminte cu plăcere de zilele acestea însorite ale adolescenţei sportive nautice.

Nu pierdeţi acest prilej seducător, fiindcă ambiţia, energia, spiritul de aventură, lăsat în desuetudine, se atrofiază şi veţi deveni blazaţi prematur.

Atent la aceste adevăruri şi cerinţi, Subsecretariatul de stat al marinei, înţelegând mai bine decât oricine marele rost educativ al sporturilor pe apă, va stimula aceste sporturi prin subvenţii şi premii.

Alături de el, Liga Navală Română, va acorda sportului nautic românesc tot sprijinul său pentru realizarea competiţiilor şi concursurilor şi pentru menţinerea emulaţiei.

Sporturile pe apă creiază marinari destoinici, cari vor deveni echipagiile Marinei Regale şi Comerciale, iar Marina la rândul ei, se îngrijeşte de propăşirea acestor sporturi care alcătuesc pepiniera viitorilor navigaţi.

Primul pas spre realizarea acestei idei înalte, l-a făcut temeinic, d. general Paul Teodorescu, fostul ministru al aerului şi marinei, care a destinat cu entuziasm primul şi marele fond din care s'a ridicat această frumoasă cabană de pe lacul Floreasca, în acelaş timp şi căminul tinerilor sportivi ai apelor, inaugurat astăzi.

Imi îngădui să mulţumesc călduros d-lui general Paul Teodorescu, prezent aci, între noi, pentru nobilul gest.

Incheind aceste puţine cuvinte, să ne îndreptăm gândul către acei cari conduc destinele neamului nostru şi cu mine împreună să strigăm:

Să trăiască M. S. Regele Mihai I.

Să trăiască Mareşalul Antonescu, Conducătorul Statului.

A răspuns apoi d. Colonel *Constantin Medeleanu*, şeful sportului românesc, făcând un scurt istoric al F. R. S. N.

D-sa a spus:

„Unii pe cheiul plecării, alţii pe cheiul reîntoarcerei. Şi îndemnul celor dintâi şi astâmpărul celor din urmă se împrietenesc în fapte mari pe margine de apă.

Şi faptele dv. poartă pecetea autentică, pecetea dragostei, a dăruirei.

Ele sunt trainice şi strălucitoare.

Ele rezistă dărâmătorilor şi luminează calea celor ce vin să înfăptuiască româneşte.

Făptuitori, aţi promovat sporturile de apă, urmaşi, aveţi datoria să le ridicaţi la valoarea cuvenită.

Celor dintâi vă mulţumesc, celor din urmă vă doresc reuşită! In numele şi pentru Sportul Românesc.

Multă vreme sporturile de apă s'au manifestat despărţit şi incomplect.

Sub o cârmuire sportul ramelor, şi sub alta înnotul.

In 1930, d. M. Savu primeşte delegaţia de-a promova înnotul, iar în 1931 la Arad ia fiinţă Federaţia de Canotaj.

In 1937, sporturile de apă se adună laolaltă şi sub ocârmuirea unui marinar, d. Comandor Adj. Fundăţeanu.

Urmează la conducere un alt marinar de rasă, d. Contra Amiral N. Păiş şi apoi doi tereştri: d. Catina şi actualul preşedinte.

Desprindem următoarele perioade şi caracteristici:

1930—1937: primele manifestări, muncă separată şi truda de a scoate sporturile de apă... din apă.

1937—41: întrunirea sporturilor de apă sub o singură conducere şi complectarea lor. Infăptuirea unui locaş propriu, cabana ce se inaugurează astăzi.

1941—1942: şcoli de popularizare şi de instructori, deci organizarea învăţământului.

Care dintre perioade este mai importantă şi care dintre trude mai fructuoasă?

Fiecare concurează pe cealaltă în valoare.

Ne găsim în faţa unei evoluţii pe de-a'ntregul firească. Ea însumează spiritul clar văzător, elanul nemaiîntrecut şi munca fără simbrie a celor ştiuţi şi neştiuţi, amintiţi şi neamintiţi.

Ea concretizează concurenţa de înfăptuire dintre tereştri şi marinari.

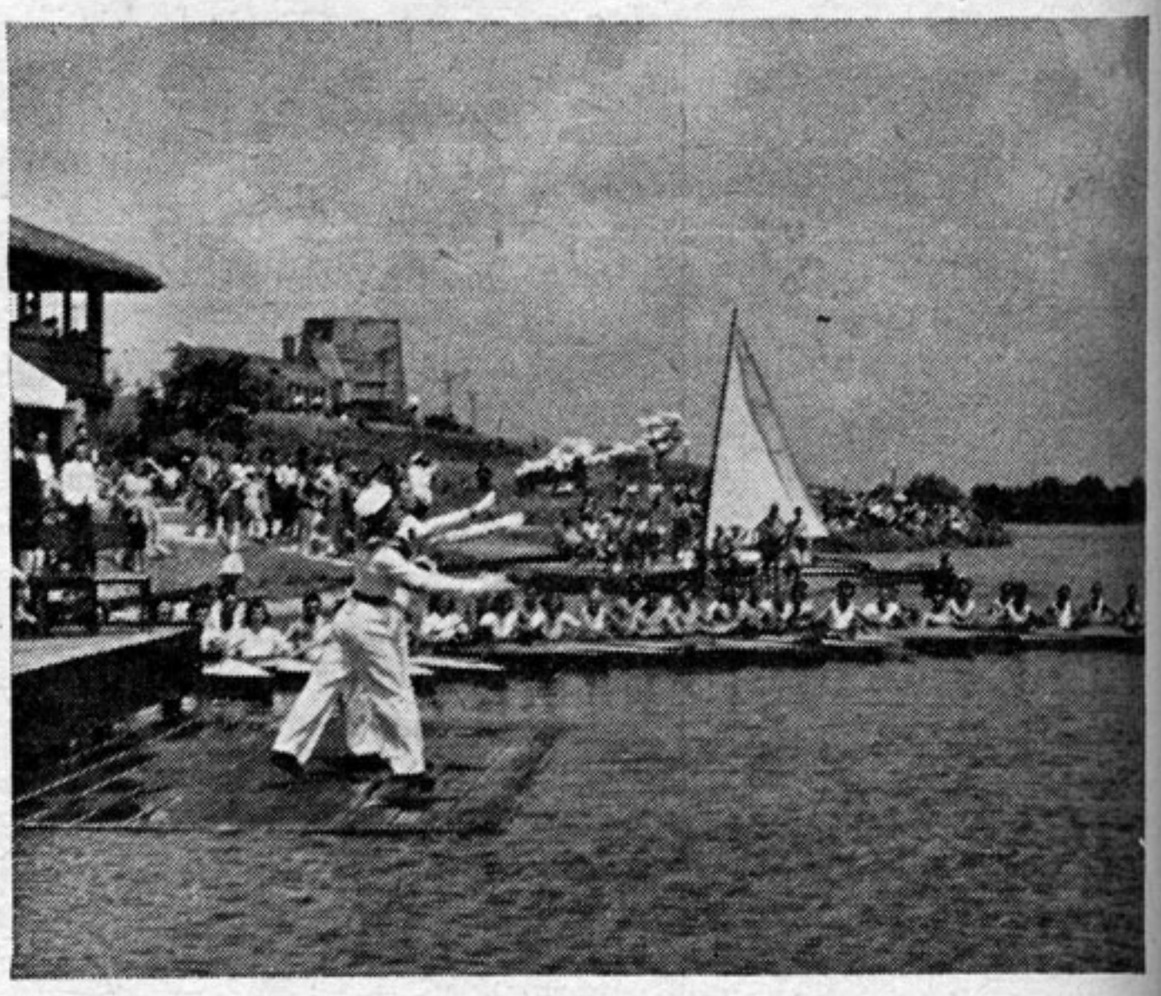

Aruncarea ancorei de flori.

O împletire fericită între cei dornici de chemarea apelor şi cei călători mereu pe neastâmpărul mărilor şi a oceanelor.

Ultimul a luat cuvântul d-l Maior *Mircea Bârzănescu*, preşedintale F.R.S.N. care aduce prinosul de omagiu şi recunoştinţă luptătorilor pentru sporturile de apă şi o închinare Eroilor, atleţi a nataţiei, morţi pentru Patrie. In acest timp, o ancoră de flori, era lansată pe luciul apei, ca un simbol al veşnicei amintiri pentru cei ce au fost de două ori Eroi — Eroii sporturilor de apă şi Eroii Patriei, pentru care au sângerat şi căzut în lupta contra bolşevismului.

D-sa a spus următoarele:

Prin tradiţie, sărbătoarea apelor noastre, s'a legat de L. N. R. şi de sportul românesc prin federaţia de specialitate.

Dela începutul războiului de dezrobire, este prima noastră manifestare în cadrul acestei festivităţi, pe care noi o închinăm azi memoriei morţilor noştri.

Sporturile de apă şi-au dat tributul lor, sacrificând

pe altarul Patriei patru din cele mai bune elemente ale sale.

Cu acelaş elan tineresc, cu care odinioară se avântau în luptele arenei, s'au năpustit acum un an să sfărâme stâlpii unei graniţe nedrepte, impuse cu forţa naţiei noastre. Ura contra tot ce este străin şi vrăjmaş nouă, hotărârea să învingă cu orice sacrificiu, increderea în sine şi în putere, sunt toate virtuţi formate şi călite la şcoala sportului.

Sensul morţii lor, îl găsim în însăşi vibraţia adevăratei vieţi, înlăuntrul căreia nu există decât un singur drum, acela al sacrificiului.

Camarazii noştri, ce şi-au plămădit sângele cu ţărâna strămoşească, nu sunt morţi; ei vor trăi cu noi spre a spune generaţiilor viitoare de tineri că în sport

Escadrila de caiace care a onorat serbarea.

se călesc sufletele şi se întăresc braţele, iar cei ce ştiu să lupte în arenă ştiu cum să moară pentru ţară.

Azi şi în viitor, numele lor va fi evocat în această sărbătoare a apelor româneşti, pe care ei au îndrăgit-o şi care ne leagă de ei:

— Col. în rez. Th. Davilla, Preş. A. S. Ford-Româna. Primul Preşedinte al Comisiei Române de înot.

— Slt. rez. Dr. Dante Gherman, Campion Naţional al României.

— Slt. Aviator Vintilă Slăvescu.

— Lt. Stoenescu Dunăre.

In memoria lor, Domnilor, vă rog să păstrăm un minut de reculegere.

Asistenţa păstrează un minut de reculegere, după care d. Maior Bârzănescu îşi continuă cuvântarea:

Domnule Ministru,
Domnule Amiral Fundăţeanu,

In grija ce Domniile voastre — ca iluştri predecesori ai mei — aţi avut, de a ridica F. R. S. A. la nivelul celor străine şi a le dota cu tot ce este necesar, spre a se putea manifesta în voie, aţi realizat această frumoasă cabană ca sediu al sporturilor nautice.

Am primit din mâna Dv. această preţioasă moştenire, pentru care azi la inaugurarea ei, în numele acestei generaţii de tineri, vă mulţumesc cu recunoştinţă.

Spre a valorifica strădaniile şi realizările Dv., am destinat ca în acest loc să ia fiinţă, un Centru de Instrucţie Nautic, în care să fie formaţi instructorii de înnot, vâsle şi pânză pentru întreaga ţară.

Inceputul l-am făcut în acest an.

Cei 98 de viitori instructori şi instructoare — ce-au defilat în faţa Dvs. vor fi în curând împrăştiaţi în Ţară să iniţieze tineretul în acţiunea pe care noi o numim „Ofensiva apei".

V'am rugat Domnule Ministru să aprobaţi ca acest Centru de Instrucţie să vă poarte numele. Din modestia cu care ne-aţi obişnuit, ne-aţi recomandat să dăm numele unui sportiv căzut eroic pentru Ţară.

Acest nume este al Eroului Lt. în rez. Dr. Dante Gherman.

Şi acum iubiţi camarazi de sport.

Pentru cinstea ce ni se face azi de fi patronaţi de însuşi Preşedintele de onoare al Federaţiei, să vă uniţi cu mine în gând şi să strigăm:

Să trăiască protectorul nostru iubit d. C.-Amiral N. Păiş ministrul Marinei;

Să trăiască Şeful Sportului Românesc;

Să trăiască Membrii noştri de onoare;

Să trăiască sportul românesc!

Sărbătoarea „ziua apelor", s'a încheiat aşa cum trebuia: pe apă. Un val de înnotători şi înnotătoare se formează în şiruri de cocori şi vin ritmic şi uniform la pontonul asistenţei. Aceasta o răsplăteşte cu aplauze spontane. Din dreapta vin ambarcaţiunile, maiestoase, cu lopătari cadenţaţi şi la linie, în giguri, skifuri şi lotci. Tineri şi tinere sportive al cluburilor nautice din Capitală, aduc prinosul lor apei, nostalgice şi poetice, care le-au procurat atâtea şi atâtea vise, frumoasele vise ale tinereţii, care vor încununa hainele grele ale bătrâneţii. In armonia culorilor, a lopătarilor şi lopătarelor, în murmurul valurilor ce îşi îngână cântecul lor de „dor de ducă", toate răsfrânte pe un fond al plajei de pe lacul Floreasca unde sute şi mii de fiinţe, se bucurau de razele soarelui şi de unda apei, trăind întradevăr un basm, ziua apelor îşi încheie amurgul ei, ducând fiilor şi ficelor poporului român, un şopot de mulţumire, din undă, în undă, din val în val.

Locot. PAUL EPUREANU
membru L. N. R.

GLASUL PRESEI

Necesitatea de mâine a unei marine puternice.

de PAMFIL ŞEICARU

Şi anul acesta a avut loc sărbătorirea zilei apelor, de fapt ziua marinei. O încurajare a sporturilor nautice, o pregătire a tineretului pentru a căpăta pasiunea mării.

Să mărturisim cu acel curaj întremător al îndreptărilor că nu ne-am dat pe deplin seama de importanţa mării în viaţa Statului român. Dacă s'ar lua toate bugetele ţării dela 1920 la 1940 şi s'ar compara sumele date marinei, cu sumele destinate celorlalte arme, ne-am da seama uşor că vitregia bugetară corespundea unei totale absenţe de înţelegere a problemelor politico-militare. Aveam 470 de kilometri de coastă şi tot acest litoral nu-l acopeream decât cu câteva baterii de coastă, cumpărate abia în 1930, şi cu redusul număr de unităţi ale flotei noastre.

S'a pornit dela constatarea unei superiorităţi strivitoare a marinei de războiu ruseşti în Marea Neagră, şi fiindcă nu o putem egala ca tonaj şi forţă de luptă, ne-am resemnat consolându-ne cu tot ce ne putea da ca iluzii adormitoare a instinctului de conservare, pacifismul Societăţii Naţiunilor. Dacă Rusia Sovietică ne atacă, Anglia va fi prezentă cu flota ei în Marea Neagră, deci nu avem nevoe de o flotă puternică, şi ipoteza aceasta este cu atât mai îndepărtată cu cât prezenţa lui Litvinov la Geneva, activitatea pe care o desfăşură, acceptarea definiţiei agresorului, sunt tot atâtea dovezi a neprihănitelor intenţii de pace ale Rusiei Sovietice. Imi aduc aminte ce leşin de fericire a fost atunci când Rusia Sovietică şi-a dat adeziunea la definiţia agresorului îndelung moşită de Societatea Naţiunilor.

Evocând acele orgii ale iluziilor pacifiste şi confruntându-le cu tot ce s'a petrecut, cu demascarea apocalipticei pregătiri militare a Rusiei Sovietice, stai nedumerit şi te întrebi dacă a fost o formidabilă congestie de prostie solemnă a personalului diplomaţiei europene, sau o vastă complicitate pentru a zvârli Europa nearmată în faţa Rusiei formidabil armate. Şi fiindcă eram asiguraţi la Geneva pentru eventualitatea unei agresiuni din partea Rusiei sovietice, am fost tare bucuroşi că nu va mai fi nevoe de o sporire a forţei noastre pe mare.

Evenimentele au venit pedepsitoare pentru toate greşelile de judecată politică, fiindcă orice greşeală îşi are ispăşirea ei. Să ne închipuim un singur moment că am fi avut un mare om de stat care, îmbrăţişând cu privirea harta ţării, şi-ar fi dat seama de condiţiile de viabilitate ale României, de rostul acestei ţări aşezată la gurile Dunării şi la mare. Fără să-şi mai razime certitudinile de apărare a ţării pe potrivirea altor interese, s'ar fi hotărît să facă o puternică flotă. Fără îndoială că ar fi fost prea vast un program de construcţii care ar fi cuprins vase de mare tonaj, adevărate cetăţi plutitoare, dar se putea limita la submarine, contratorpiloare şi distrugătoare.

Să ne închipuim că la 22 Iunie 1941 noi am fi avut 30 de submarine. Care ar fi fost situaţia flotei ruseşti din Marea Neagră? Valoarea personalului nostru marinăresc s'a dovedit în acest războiu: o singură şi superioară cunoştinţă technică, o îndrăzneală care nu cunoaşte obstacol, o aprigă voinţă de a depăşi limita mijloacelor de luptă ce le are la dispoziţie. Ce-ar fi realizat marinarii noştri dacă ar fi avut 30 de submarine!

Intreb, în ipoteza aceasta, cât ar fi durat rezistenţa Odesei şi câte pierderi am fi avut dacă marina noastră avea mijloacele de a paraliza acţiunea flotei ruseşti?

Dacă având aşa de puţine mijloace, marina noastră a izbutit să dea puternice lovituri flotei ruseşti — şi ar trebui să se scoată un volum în care să se cuprindă toate acţiunile de o îndrăzneală, de o siguranţă neegalată în loviturile date flotei ruseşti de către marina noastră — ce-ar fi însemnat o puternică înarmare a noastră pe mare. Dacă Mareşalul Rommel măturâ ca un uragan nisipurile pustiului, armata engleză din Africa, în afară de geniul lui militar mai contribue şi absenţa flotei englezeşti din Mediterană. Nu cunoaştem decât foarte puţin din loviturile date de flota italiană flotei engleze, dar putem să ne dăm seama cât de grele au fost pierderile dacă flota engleză nu a putut coopera la apărarea Tobrukului şi nu se mai arată sprijinind rezistenţa armatei de uscat.

A rezistat atâta timp Sevastopolul şi armata germano-română face sforţări, pe care nu ni le putem imagina, ca să izgonească pe ruşi din acest cuib de piraţi. Cât de mult ar fi fost redusă rezistenţa ruşilor dacă am fi avut o flotă puternică?

Toate aceste tragice experienţe să formeze un îndreptar pentru viitorul apropiat. Va veni pacea şi, sigur, toate popoarele vor fi ostenite de războiu, iar romantismul pacifist va lua iarăşi ofensiva iluziilor. Să avem tăria de a rezista seducţiilor moleşitoare ale utopiilor şi, acceptând asprele legi ale existenţei istorice a popoarelor, să utilizăm răgazul păcii, pentru a ne prepara să înfruntăm viitoarele încercări la care ne supun unele blestemate vecinătăţi.

Rusia va fi doborîtă şi nu va mai avea acces la Marea Neagră, dar va năzui cu toate puterile ei să recapete poziţiile pierdute. Noi vom fi mereu un obstacol în calea ruşilor, oricât ne-am închirci noi. Că vom fi la Bug, la Nistru, sau numai la Prut, în calea ruşilor tot vom sta, deci putinţă de înţelegere nu poate exista, în afară de aceea a unei puternice organizări militare şi aceasta implică nu numai armata de uscat şi de aer, ci şi armata de mare.

Ce valoare are o flotă? Vom vedea ce rol joacă flota franceză (nu a pierdut decât 20% din potenţialul ei) în menţinerea şi creşterea autorităţii politice a unei Franţe învinse, când toate celelalte flote îşi pierd zi de zi din forţa combativă.

România nu-şi va putea realiza valoarea ei politică şi economică decât atunci când va avea cea mai puternică flotă de războiu şi cea mai mare flotă comercială din Marea Neagră.

Şi nu este o imposibilitate. Indrăzneală în concepţie, tenacitate şi curaj în execuţie, iată ce ni se cere.

„Curentul"

Rolul României în Marea Neagră.

Zilele trecute, presa noastră a publicat rezumatul telegrafic al unui articol intitulat „Marea Neagră ca punte de legătură", apărut în ziarul german „Essener National Zeitung", şi care spunea că „în clipa când marea aceasta va ajunge să fie o mare liniştită, sub ocrotirea unei Europe Unite, ea va deveni, totodată, puntea de legătură dintre continentul european şi cel asiatic, iar România, ţara cea mai expusă, până acum, năzuinţelor

imperialiste ruseşti, va trage cele mai mari foloase din europenizarea Mării Negre".

Desigur, într'un articol de ziar, nu se poate spune mare lucru, mai ales când e vorba de o problemă aşa de însemnată de politică internaţională generală, dar care priveşte aşa de aproape întreaga noastră istorie naţională, de aproape o jumătate de mileniu. Cu toate acestea, articolul ziarului german spunea, foarte pe scurt, ceeace se poate verifica numai după ce îţi reaminteşti, în linii generale, de cursul istoriei naţionale româneşti dela năvălirea turcilor în Europa până astăzi, împreună cu toate luptele ce s'au desfăşurat în Marea Neagră şi dealungul ţărmurilor ei :

Toate „năvălirile" dela răsărit asupra Europei, despre care se vorbeşte în istorie, ne-au atins, direct sau indirect, şi pe noi, în colţul acesta de pământ unde ne-a aşezat Destinul, între arcul Carpaţilor şi ţărmul Mării Negre, în calea răutăţilor, care a fost şi a rămas, până azi, drumul cel mai potrivit de pătrundere spre inima vechiului continent, cât şi spre Balcani.

Năvălirea turcilor, în Europa, a adus, odată cu cucerirea Constantinopolului şi închiderea strâmtorilor Mării Negre, transformarea acestei mări într'un lac al împărăţiei otomane, prin treptata cucerire a ţărmurilor înconjurătoare, precum şi a Dunării, până la Viena, într'un fluviu lăuntric turcesc. Soarta popoarelor din basinul dunărean şi al Mării Negre, sub stăpânirea turcească ,a fost bine hotărâtă, astfel pentru câteva veacuri, precum o ştim din paginile istoriei.

Reacţiunea Austriei Habsburgilor în unire cu Veneţia şi Polonia şi alături de Rusia, care-şi făcea apariţia în arena istoriei europene, a însemnat, prin vestitul tratat de pace dela Karlowitz (1699), începutul declinului puterii turceşti.

Timp de peste două veacuri, luptele împotriva Turciei, care s'au repetat în cadrul strict local al Europei răsăritene sau ca episoade lăturalnice ale marilor războaie europene, n'au făcut decât să întreţină neliniştea şi nesiguranţa prin părţile noastre şi să oprească neamurile din aceste părţi de a ţine pas cu progresul şi civilizaţia celorlalte ţinuturi mai norocoase ale vechiului continent.

Cât priveşte pe noi, Românii, în deosebi, înaintarea Rusiei până la ţărmul Mării Negre şi la gurile Dunării, începând din vremea lui Petru cel Mare, a fost cel mai grozav vis urât, un adevărat blestem, care ne-a urmărit fără cruţare, în curs de aproape o duzină de războae ruso-turce, urmărind transformarea Mării Negre într'un lac rusesc aşa cum fusese, mai înainte, un lac turcesc, şi înghiţirea popoarelor din jurul acestei mări, cum şi a celor din bazinul dunărean. Fireşte, în drumul politicii ruseşti spre apus şi spre miazăzi, poporul român aşezat aci de soartă, era cel dintâi care trebuia să fie înghiţit sau nimicit fie prin momelele religioase ale ţarismului, fie prin cele social-politice ale bolşevismului.

Toate învăţămintele istoriei noastre privitoare la vecinătatea rusească ne arată, statornic, primejdia de moarte dela răsărit, pe care n'o puteam înfrunta singuri, iar în tovărăşie cu alţii, când Europa se împărţea în două tabere duşmănoase ce se întreceau la câştigarea ajutorului rusesc, eram necurmat ameninţaţi să cădem „jertfiţi ca preţ al acestui ajutor".

De aceea, dealungul istoriei, am făcut tot ce se putea omeneşte ca să nu avem neînţelegeri cu acest vecin prădalnic, ne-am ferit să-i dăm cel mai mic prilej de sfadă, şi n'am pornit nimic ce ar fi putut să pară drept o provocare la adresa lui. Cumînţenia noastră fără pereche, faţă de acest vecin răsăritean, a mers aşa de departe încât, adeseori, cu preţul unor repetate amărăciuni, ne-am întovărăşit, cu el, în războae de „mântuire" creştină ori naţională, plini de nădejdea că, până la urmă, ne va respecta pacea şi dreptul nostru la viaţă.

Intâmplările din vara anului 1940, cu grozavul şi umilitorul ultimatum din noaptea de 26 spre 27 Iunie pentru cedarea Basarabiei şi a Bucovinei de Nord, cu ameninţările şi pregătirile de cutropire mai largă a pământului românesc ce au urmat, au trebuit să convingă şi pe cei mai cuminţi dintre Români că, dela răsărit, ne pândeşte, mereu, o duşmănie fără îndurare şi fără răgaz.

Războiul Europei, în sfârşit unită sub conducerea Germaniei, împotriva fiarei dela răsărit, pornit la 22 Iunie 1941, trebuia să ne aibă, în chip firesc, în primele rânduri, pentru liberarea pământurilor româneşti, din nou cutropite în vara precedentă, dar şi pentru aşezarea păcii statornice şi a bunei rânduieli în bazinul Mării Negre şi al gurilor Dunării.

Readucerea pământurilor din răsăritul continentului în comunitatea economică şi politică a Europei, prin liberarea lor din ghiarele bolşevismului, va însemna sfârşitul epocei de războae şi de statornică nesiguranţă din Marea Neagră. Ţară, mereu expusă primejdiilor de năvălire şi de cutropire dela răsărit, România va ajunge, abia după războiu actual, să simtă binefacerile păcii în siguranţă la gurile Dunării şi în Marea Neagră spre a-şi putea împlini, în sfârşit, întregul rol de factor activ al comunităţii europene.

N. DAŞCOVICI

(„Argus")

Semnificaţia nouei victorii a Marinei Regale Române.

Tânăra Marină Regală Română a însemnat zilele trecute, pe răbojul ei glorios, o nouă şi strălucită victorie. In prima zi de Paşti, marinarii români au reuşit să scufunde, cu grenade de adâncime, un submarin sovietic.

Pentru această faptă vitejească, d. contr'amiral Georgescu Ion a citat prin ordin de zi pe întreaga marină echipajul şi pe comandantul acestui vas victorios.

Faptul că marina noastră, incomparabil mai mică, poate să ţină în eşec o marină puternică, cum este marina sovietică din Marea Neagră, este o dovadă evidentă a calităţii marinei noastre, a vitejiei, a curajului şi a priceperii marinarilor noştri.

Ultima victorie a Marinei Regale Române nu este, cum s'ar putea crede, rodul unui hazard, ci ea adaogă în chip firesc o nouă verigă la lanţul victoriilor obţinute dela începutul războiului nostru contra bolşevismului. Dela marea victorie navală obţinută prin scufundarea „Moscovei" până astăzi, tânăra Marină Regală Română a mai trecut în palmaresul ei multe victorii de seamă. Submarinul sovietic scufundat în prima zi de Paşti va fi aflat, de bună seamă dacă şi scufundarea celorlalte 8 submarine sovietice, trimise la fund de Marina Regală Română, au fost rodul unor întâmplări, sau tot atâtea dovezi ale superiorităţii calitative a marinei noastre.

Cu curajul de ultimă clipă pe care numai disperarea i-l mai poate da, marina sovietică va mai încerca şi alte atacuri de felul celor de până acum. Dar putem fi liniştiţi, căci tânăra Marină Regală Română veghează, gata să reacţioneze cu promptitudine şi eficacitate.

„Curentul"

Marina română.

Un vas român a scufundat cu grenade de adâncime încă un submarin sovietic.

Noua faptă vitejească a marinarilor români este citată pe întreaga Marină de d. Contr'amiral Georgescu Ion, comandant al Marinei Regale, printr'un ordin de zi, aducându-se laude şi mulţumiri comandantului şi echipajului de pe vasul care, prin vigilenţa supravegherii şi promptitudinea reacţiunii, a atacat cu succes submarinul inamic.

In vestirea aceasta lapidară este exprimată, odată mai mult, virtutea eroismului marinarilor români. In sobrietatea comunicării, desluşeşti limpede mărturia acelei cuprinzătoare capacităţi de jertfă a ostaşului nostru de orice armă.

Fie că este paznicul credincios al artileriei, fie că din tranşee, ca infanterist, mânueşte trăgaciul armei, cu o credinţă fanatică, fie că se avântă, ca aviator, purtat de păsările de fier, spre inamic, înfruntându-l cu un curaj neasemuit, fie că apără depe vase spaţiul marin al ţării, ca în împrejurarea măreaţă adusă de curând, prin ordin de zi, la cunoştinţa şi în admiraţia opiniei publice, — ostaşul român se identifică, integral, cu interesele înseşi ale Patriei.

Războiul acesta, a afirmat, încăodată, disponibilităţile de energie şi de jertfă ale soldatului şi ofiţerului român în orice compartiment al armatei le-ar fi încredinţată misiunea.

Acte de vitejie cari au uimit chiar şi pe inamic au consfinţit faima de care se bucură bravura ostăşească a românului. Fiecare armă a oastei şi-a împlinit, în orice împrejurare, cu credinţă şi deplin succes rolul. Citările prin ordine de zi şi distincţiunile acordate unităţilor militare româneşti, ofiţerilor şi soldaţilor, au fixat în admiraţia şi recunoştinţa unanimă eroismul luptătorilor cari au deţinut sau deţin răspunderea unor misiuni de seamă pe front.

Când se va scrie istoria acestor uriaşe eforturi prin care se făureşte odată cu destinul Ţării, însăşi ordinea europeană de mâine, — va trebui să fie consemnată la loc de onoare contribuţia devotată, constantă şi eroică a Marinei regale române.

Ostaşii cari o slujesc, se aliniază, prin puterea de sacrificiu şi de devotament pentru ţelurile Patriei, în primele linii de luptă, de credinţă şi împlinire a dreptăţii româneşti.

N. MIHĂESCU

(„Acţiunea")

Marina românească.

Din când în când, cu o nobilă discreţie, care şade aşa de bine armatei, comunicate sobre ale comandanţilor anunţă faptele de eroism ale luptătorilor.

Astfel, am luat cunoştinţă despre nouii cavaleri ai ordinului Mihai Viteazul, glorificând în inimile noastre eroismul lor desrobitor ; am cetit apoi numele celor dintâi dintre sburătorii noştri vrednici de recunoştinţă şi admiraţia pentru strălucitele lor fapte de arme.

Iată, în sfârşit acum, un nou ordin de zi care consacră actul unei unităţi din marina românească, îndreptându-ne luarea aminte spre vitejii noştri corăbieri care poartă tăcut, una din cele mai grele răspunderi şi una din cele mai brave lupte, pe întinsul Mării Negre.

In largul acestei mări, în care sovietele concentrează cu scopuri ofensive o flotă din cele mai puternice, vasele noastre patrulează, zi şi noapte, într'o veghe neadormită, ca să apere coastele româneşti şi ca să înfrângă pe atacatori.

In toate împrejurările, întâlnirile au impus destoinicia şi vitejia marinarilor noştri, îmbogăţind istoria marinei regale române cu noui pagini de glorie.

Amintirile ne poartă duios spre pânzele ademenitoare în bărbătească şi fermecătoarea lor frumuseţe ale bricului Mircea, ca spre o unitate care închide în viaţa ei o tradiţie făcută din vrednicie şi eroism.

Fără să avem flota numeroasă a altor neamuri, avem un corp marinăresc în stare să egaleze în curaj şi în pricepere marinarii oricăror alte popoare.

Astăzi ei stau la posturile lor de luptă în uriaşul front al războiului sfânt împotriva bolşevismului. In inimile lor bat aceleaşi nădejdi adânc româneşti, în convorbirile lor revin aceleaşi preocupări de unitate românească. Vor fi în rândurile marinarilor noştri flăcăi înalţi şi isteţi de pe Dunăre şi dobrogeni arşi de soare, dar şi munteni şi ardeleni crescuţi la coarnele plugului, dar ei sunt, de-acum, toţi stăpâni pe meşteşugul lor marinăresc, gata a împlini poruncile şi legile luptei pe mare.

Iar în zilele când, pe nesfârşitul apelor soarele primăverii alintă valurile ori în nopţi de ceaţă umezeala se strecoară întristătoare, marinarii noştri continuă eroica lor luptă pentru veşnica Românie a Neamului nostru întreg.

(„Argus")

PEŞTII DIN ATLANTIC.

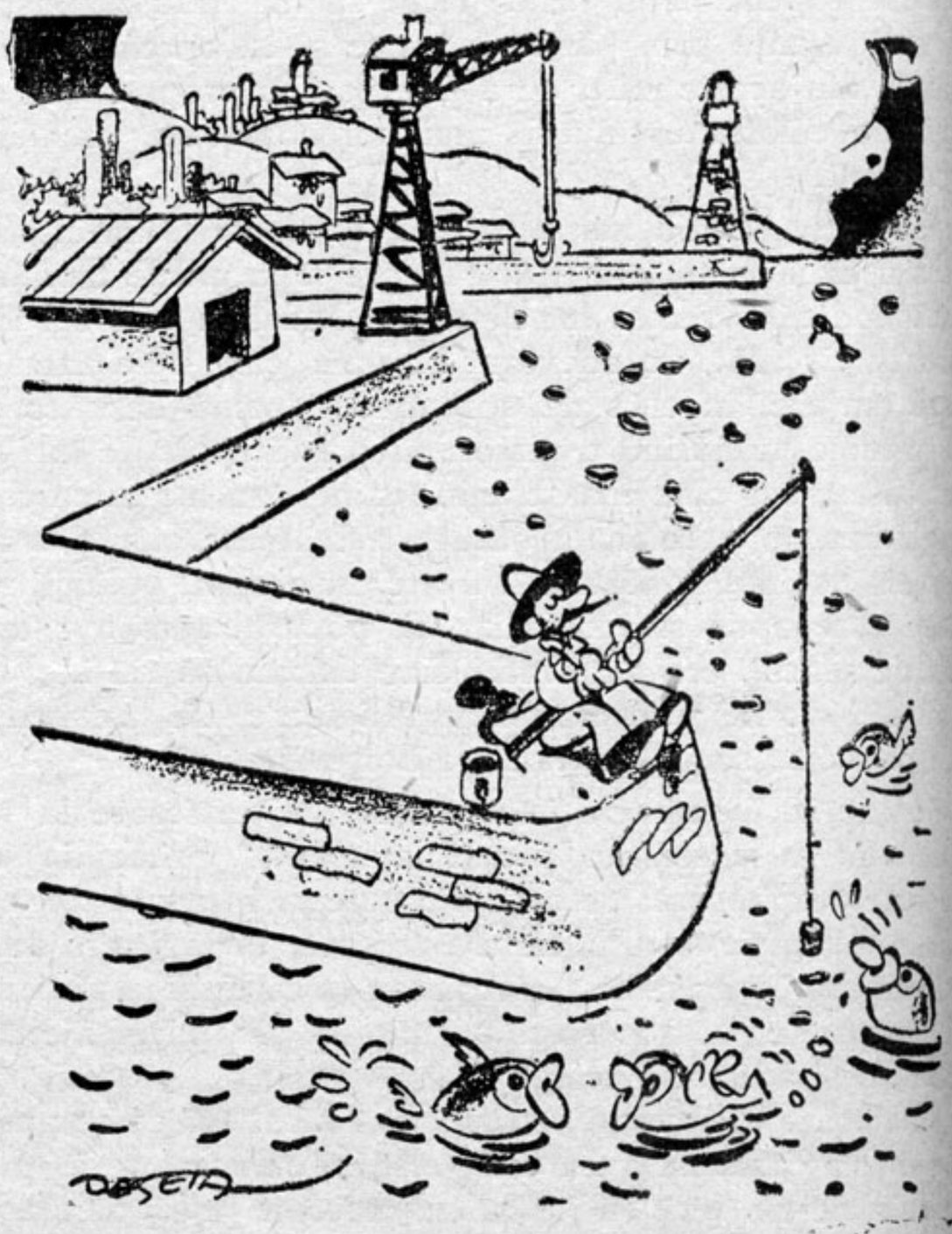

Peştii. — Cum crede nătărăul acesta că suntem atât de flămânzi ca să mâncăm viermi lui ?

Marea Ionică

Prin ce ţări furtuna demonică
Işi sapă adânc răzbunarea ?
In cuibu-i de basm, Marea Ionică
Cu aur lichid spală zarea....

Şi clipa e-atât de frumoasă
Incât, ca la naşterea erei,
Vedea-vom ţâşnind, graţioasă,
Din valuri, făptura Venerei....

ALEXANDRU BILCIURESCU

Marea Noastră

Marea Noastră ?
— E o Mare,
Binecuvântată :
Mai frumoasă, mai albastră,
Decât orişicare
Alta !....

...Poate, că şi dincolo, o cântă —
Ca 'ntr'o mare
Cruciată
Sfântă —
Cavalerii dela Malta !...

CRIDIM

Marea

cu fâşii albastre

Marea cu fâşii albastre
De mătase azurie
Ne-a furat...
Şi ne poartă lenevoasă
Pe oglinzi de apă vie...
Şi ne leagănă senină...
Şi ne duce 'n drum de vânturi...
Şi ne flutură pe pleoape
Doruri dulci... vedenii scumpe...

Marea... marea nesfârşită !...
Marea lină...
Marea sfântă...
Străvezie...
Visătoare...
Înţeleaptă...
Ne-a furat, culcaţi în barca
Fermecată a iubirii...
Ne-a atins cu praf de apă
Şi cu vrajă de lumină...
Şi ne duce fericită
Pe argint vărsat din soare...
Pe fluid de versuri plânse...
Pe tablouri de azur...
Şi ne minte cu magia
Adâncimii nesfârşite...
Şi ne tremură 'n privire
Simfonii de roz şi-albastru...
Şi ne-acoperă cu vânt.

EUGENIU EST

Cântecul mării

Ca un imens azur sonor
E cadenţatul val de mare,
Cu-a lui ciudată orchestrare
De cântec vag, legănător ;

Tritonic viers, tânguitor
Revarsă notele-i amare,
Vuind afunda sbuciumare
Din sânul vastului ponor.

Când doarme, undele-i mrejere
Par o melodică tăcere
Ce-alunecă spre mal, încet ;

Foşnesc doar visele marine,
Involburate museline
In albul spumelor balet.

I. GR. PERIEŢEANU

Pastel

Intreaga ta fiinţă se frământă
In clocotiri de valuri spumegânde
Iar pescăruşi de nea pe zare-ţi cântă,
In evantae albe şi plăpânde.

Arunci spre slăvi, vuind, mărgăritare
Ce se prefac în scânteeri de-argint
Şi încrustezi pe stânci nepieritoare
Făpturi bizare ce privirea mint.

Pe înserări vrăjite 'mproşti lumină
Sau bulgăraşi de aur şi smarald,
Când undele te port, ca pe-o regină,
In cuib de depărtări cu soare cald.

ION VÂSLARU

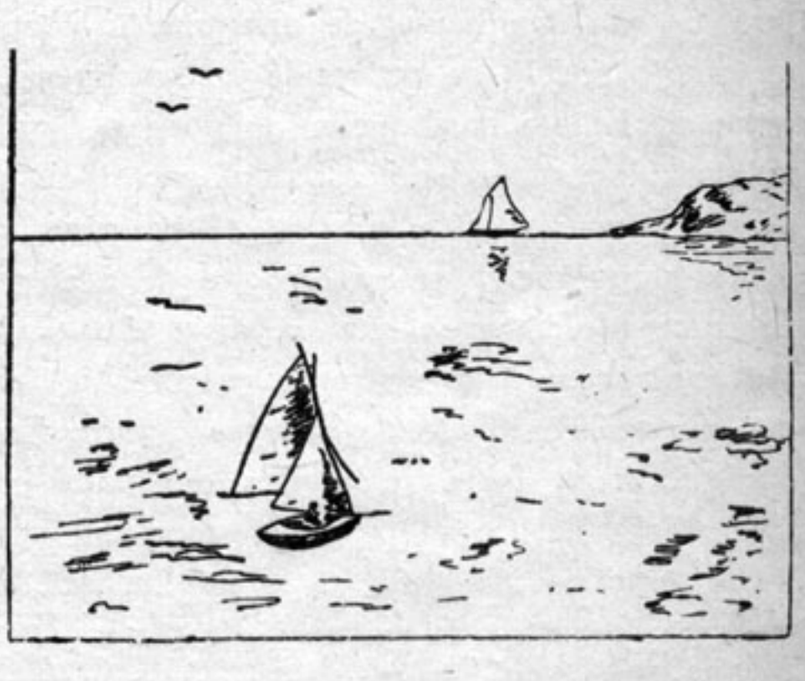

Decor aquatic

Cer fardat.
Noaptea ese la arat ;
Iar în brazdele rebele
Ale mării, fredonând,
Calcă luna semănând
Grăunţi de stele.

Mai târziu,
Peste-al apelor pustiu,
Fluieră vântul chefliu :
Căci sirenele vrăjite
Es, cu sânuri desvelite,
Pe covorul argintiu.

Către sud,
Prin omăt de raze, ud,
Lunecă spre port un vas —
Bucuros de lung popas,
Flueru-i trezeşte crud
Coardele de contrabas.

Dinspre zări,
Clopote de depărtări
Toarnă cântece de vele
Peste valuri de-ametist.
Chipul ei gingaş şi trist,
Scaldă visurile mele.

MARIAN DEM.-CORĂBIERUL

CĂRŢI ŞI REVISTE *)

de SCARLAT PREAJBĂ

● CUVÂNTUL MAREŞALULUI, îndreptat către săteni, a ajuns la numărul 75; apare săptămânal; e bine scris de o echipă de condeieri şi cuprinde tot ce-i trebue săteanului-muncitor dela ţară, ca să-i dea lumini de orientare în toate problemele lui. Are un *răboj*, în chip de articol-de-fond, cum se spune, în stil gazetăresc; din Sfânta Evanghelie, cu pilde şi lămuriri din Cartea Domnului; vin *sfaturile pentru plugari;* nu lipseşte nici *pagina pentru femei;* e câte o *poezie* şi sunt şi *povestiri* cu tâlc pentru poporime, bine meşteşugite de acel minunat povestitor Al. Lascarov-Moldovanu; sunt şi *veşti* din toată lumea; *fapte vitejeşti; răspunsuri* la scrisorile primite în *„cutia cu plângeri"*, şi din *cuvântările rostite de mai marii ţării*. Este o mare plăcere să citeşti această foaie cu anume destinaţie, unică, cred, în lume. Căci Mareşalul cu atâta suflet, mare şi cald, ar vrea să îmbrăţişeze toate nevoile ţării, să le împlinească, dar la inima Lui mai mult stă dragostea de *oştean* şi de *ţăran*.

● ALBINA, foaia săptămânală pentru popor, apare de 45 ani cu aceiaş veche destinaţie dintr'un început, înfiinţată prin grijea unui Spiru Haret; acum îşi păstrează aceiaş ţinută datorită d-lui D. Ciurezu, bine-cunoscător al păturii săteşti care ştie să nu lipsească nici-o rubrică din cele de trebuinţă pentru poporime şi anume: o pagină din *trecutul nostru*, dintr'ale *bisericii creştine ortodoxe*, câte o *figură a culturii minţii*, o pagină *cu poveşti, muzică şi poezii*, alta despre *agricultură*, o alta despre *medicină* şi *igienă* (a omului şi a animalelor), despre *şcoală*, despre *gospodărie*, ştiri despre *căminele culturale* şi informaţiuni din *toată* lumea, apoi ilustraţiuni intregitoare unor atari pagini.

● ANTIGAZ e buletinul direcţiunii chimice militare şi al corpului tehnic militar, ce apare lunar (în Bucureşti, în str. Uranus, 5); se găseşte în al XVI-lea an; ultimele numere publică articole interesante: *Rolul industriei chimice în apărarea naţională*, de col. dr. chim. D. Bardan; *Industria de război*, de lt. dr. ing. Ciplea Liciniu; *Igiena adăposturilor*, de Cronicar; *Instrucţiuni în legătură cu apărarea pasivă; Buletin informativ; bibliografie*. Cum vedem sunt studii şi articole de actualitate cari interesează pe orice cetăţean.

● BULETINUL BURSEI BUCUREŞTI continuă să apară ca organ oficial al bursei de efecte, acţiuni şi schimb, cum şi al bursei de mărfuri (sediul: palatul camerei de comerţ din Bucureşti), care e urmărit de specialişti; apare de 14 ani.

● BULETINUL DEMOGRAFIC AL ROMÂNIEI, apare lunar sub drecţiunea d-lui dr. Sabin Manuila (în Bucureşti, splaiul Unirii, 28); e în al XI-lea an.

● BULETINUL POMPIERILOR ROMÂNI e în al 14-lea an, dirijat de comandamentul militar respectiv; cuprinde articole şi informaţiuni privitoare la această specialitate, culese din experienţe şi practici.

● CATEDRA e o publicaţiune bună în care sunt colecţionate poezii şi bucăţi literare, în proză, (schiţe-nuvele şi teatru) care pot folosi tineretului şi soldăţimii pentru educaţie şi instrucţiune moral-sufletească; apare sub direcţiunea d-lui D. T. Faur, în Galaţi (str. Cuza-Vodă, 45). E o excelentă lectură, care e în al XV-lea an. Ultimele numere 141—150 (1941—42). sunt închinate eroismului românesc: pe drumul gloriei şi al dreptăţii. D-l Faur aduce un real serviciu, prin colecţiunea sa, tinerilor, copiilor, familiei, profesorilor, căci aceştia au la îndemână materialul cultural-educativ.

● CRONICA ROMANULUI apare cu binecuvântarea P. S. Episcop Lucian, în fiecare lună; se găseşte în al XIX-lea an; e în grijea unui comitet al preoţilor din Roman, care bine fac ce fac prin scrisul lor cuminte şi aşezat, căci fiecare număr, ce apare, conţine documente interesante despre trecutul bisericesc şi al clerului. Aşa numărul ultim e închinat, în întregime, episcopului Melchisedec cu prilejul împlinirii a 50 de ani dela moartea sa, comemorat prin articole scrise de episcopul Lucian, S. Mehedinţi, arhim. Scriban, dr. S. Reli, dr. M. Şesan, arhim. dr. Veniamin Ploeşteanu, econ. G. Vlad, I. Butnaru, pr. G. Niţu, G. Porcescu, pr. C. G. Vartolomeiu, pr. N. Dragomir, pr. prof. Sc. Porcescu. Revista se încheie cu o bogată bibliografie.

● DACIA REDIVIVA apare lunar sub conducerea comitetului compus din d-nii Aurel Cosmoiu, Pericle Martinescu, Mihai Isbăşescu, Valeriu Anania (în Bucureşti, str. Traian, 189); în ultimul număr semnează *articole d-nii Ernest Bernea* (Metafizica dragostei), Ovid Caledoniu *(Rainer Maria Rilke)*, C. Bărbulescu *(Despre filosofie)*, Tudor Gher Zuca *(Sbor spre alte ţărmuri)*, Aurel Cosmoiu *(Eminescu, mereu Eminescu)*, Costin Mita *(Tudor Arghezi: Lina)*, George Sbârcea *(Quartetul)*, Constantin Micu *(Finalitatea ideală a existenţei umane); versuri* de Aurel Cosmoiu, Victor Buescu (traducere), D. Karnabatt, M. I. Cosma, Aurel Tita, Ştef. Zlătaru, Nic. Bucur-Mânătorul, I. Vintilă; iar *cronica* de Pericle Martinescu.

● Despre GAZETA TRANSILVANIEI am mai vorbit în recenziile noastre anterioare, în termeni lăudabili, deoareçe această foaie, veche de 105 ani, se prezintă ca un vrednic stindard al românismului păstrător al bunurilor strămoşeşti. E bine scrisă de o echipă de încercaţi luptători. O recomandăm, ca un act de patriotism, să o citească şi să se aboneze intelectualii noştri (Braşov, Bd. Regele Ferdinand, 12).

● Despre VIAŢA SĂCELEANĂ am mai scris, în cronicele noastre anterioare, încă de când a început să apară, felicitând pe conducătorii acestei bune reviste care fac un lucru bun, dacă nu pentru alţii, cel puţin pentru ei, colaboratorii grupaţi într'un sat, în Baciu-Săcele din judeţul Braşov. Avem, de astădată, în n-rile 3—4, articole frumoase precum e *Omul nou* de dr. Mircea Suciu-Sibianu; apoi *Săcelele şi legăturile lor cu satele învecinate* de pr. Ioan Ludu; *Muzica în armată* de locot. r. V. Munteanu; reamintire despre *Memorand* de pr. N. Bârsan; iar d. Mardare I. Mateescu scrie despre *rolul cooperaţiei în industrializarea producţiei ţărăneşti a Săcelelor*.

● FAMILIA, revistă lunară de cultură, director M. G. Samarineanu (Bucureşti vremelnic, statornic la Oradea); ultimul număr apărut conţine articole: în frunte e cuvântarea rostită de d. Mihai Antonescu, vicepreşedintele consiliului de miniştri: *Onoare şi dreptate;* apoi *Batalionul de marş*, de V. Copilu-Cheatră; *Apă vie* (în 3 acte) de Victor Ion Popa; *Vârsta periculoasă*, de M. G. Samarineanu; *Paştele în opera lui Eminescu*, de Iosif E. Naghiu; *Insemnări teatrale*, (recenzii) de Marieta Popescu; *Cărţi de specialitate*, despre *Vechile monete moldoveneşti*, de Corneliu C. Secăşeanu (critică), de Ilie Ţabrea; *Note diverse; versuri* de Claudia Milian, Al. T. Stamatiad, Ion Ojog, G. Todoran, D. Miga, George A. Petre, Viorica Siefert, V. Al. George, I. U. Soricu.

● FURNICA e organul de cultură şi propagandă cooperativă care interesează pe specialişti; nr. 5 are articole despre *profesorul Cesar Partheniu; controlul în cooperatistică; cooperatizarea producţiei şi a consumului agricol;* apoi cronică informativă şi bibliografie.

● GAZETA CĂRŢILOR e admirabila revistă a d-lui prof. D. Munteanu-Râmnic, care birue greutăţile vremurilor de acum şi totuş apare în excelente condiţiuni, din toate punctele de vedere, cu un material variat şi instructiv pentru toate gusturile şi pretenţiile oricărui cărturar, dar şi ale oricărui cititor, editor şi librar.

---

*) Se recenzează numai publicaţiile primite la redacţia revistei noastre.

Felicităm pe d. Munteanu-Râmnic pentru strădaniile ce depune, strădanii care duc la frumoase rezultate pozitive. Ultimele numere apărute (nr. 9—12 şi 13—14) conţin studii, recenzii, esseuri, bibliografii, versuri, traduceri şi însemnări interesante de d-nii Munteanu-Râmnic, N. Albu, T. Palade, P. Preca, Aurel George Stino, Al. Ciobanu, dr. N. Dimancea, Scarlat Preajbă, Toma Alexandrescu, versuri de diverşi poeţi. Este o fidelă oglindire a tot ce poate ţine la curent pe tarâm publicistic şi nimic nu scapă d-lui Râmnic din bibliografia veche şi nouă pentru iubitorii cărţii româneşti.

● Inregistrăm următoarele reviste germane primite: *Die deutsche Feldpost* (Berlin), *Vase de linie germane în canalul Mânecii* (ilustraţiuni şi text în l. română), *Adler* (Berlin, édition française); *Armele din întreaga Europă pecetluiesc nimicirea lui Stalin* (text în româneşte, cu ilustraţiuni, iar textul în limbile germană, italiană, română, franceză, finlandeză, bulgară, slovacă, japoneză); *Signal* (în l. română), *Der deutsche Kamerad: Europa nouă* (ediţie în româneşte).

● MLĂDIŢE e o mică revistă a elevilor constituiţi în societatea de lectură denumită „Timotei Cipariu" dela liceul de băeţi Sf. Vasile din Blaj; apare trimestrial, sub grijea d-lui profesor Gh. I. Biriş; e în al 5-lea an dela înfiinţare (mulţi ani înainte!). Sunt, aci, frumoase încercări, în proză, versuri, recenzii, apoi însemnări, toate scrise de unii elevi din cursul superior (e bine că se scrie numai de elevii claselor superioare) după lecturi şi sugestii câştigate în ore muncite. Felicitările noastre.

● NATURA, anul XXXI, nr. 6, conţine articole instructive astfel: *Educaţia ştiinţifică*, de prof. I. Simionescu; *Naturalistul Aristide Caradja*, de C. Motaş; *Radiul şi radioactivitatea*, de G. Atanasiu; *Călătorul român I. Codru-Drăguşeanu*, de Mircea D. Ilie; *Principiul conservării energiei*, de N. Bărbulescu; *Pamfil Polonic*, de Victoria G. Juga; *Note despre G. Vâlsan*, scrise de el însuşi; bibliografii, etc.

● PĂMÂNTUL e un bun înfăţişetor bilunar social-literar, informativ, scris cu grije sub pana d-lui Eugen Cialîc din Călăraşii-Ialomiţii, care place şi atrage pe cititorii deprinşi cu cărturăria de bun gust. Pagina 1 desvoltă problema la ordinea zilei; paginile 2 şi 3 sunt pline de nuvela şi poezia timpului; iar pagina IV conţine o bogată şi variată cronică ţinută la curent cu tot ce apare în publicistică.

● ROMÂNIA AERIANĂ se ocupă cu problemele aeriene, de aviaţie, aerochimie şi radiofonie; apare lunar, de 16 ani; nr. 5 conţine articole interesante din care citâm: *aspecte ale războiului actual;* despre *bombardiere gigantice*, de ing. Al. C. Vissarion; note asupra *aeronauticei americane*, de Laelius I. Popescu; despre *aerogire*, de R. Giacomelli; despre *sbonul fără motor*, de E. Cernescu; însemnări despre *250 misiuni în 140 zile*, interesante date de I. D. Olteanu; *intoxicaţie cu oxid de carbon*, de med. g-l dr. I. Bălănescu; despre *activitatea aviatoarei Smaranda Brăescu* şi a d-rei *Irina Burnaia;* urmează diverse informaţiuni aeronautice din ţară şi străinătate.

● REVISTA AERONAUTICEI este organul oficial al subsecretariatului de stat al aerului; apare lunar de 16 ani; nr. 5 conţine articole interesante de specialitate, din care citâm: *reflexii despre arta, ştiinţa şi doctrina militară*, de căp. av. V. Bălăianu; *instrucţia tragerii aeriene*, de căp. av. C. Stamatin; *elicea cu pas variabil*, de căp. ing. V. Crăescu; *vibraţiuni, eforturi dinamice şi sisteme instabile în construcţia avioanelor* de c-dor ing. Linteş; *Guidonia, cetatea aerului*, de maior ing. D. Maiorescu; apoi urmează părţi informative asupra războiului actual în legătură cu aeronautica.

● Revista CONVORBIRI LITERARE a intrat în al 75-lea an dela apariţie. Acum se găseşte, această veche revistă, în mâinile viguroase ale d-lui I. E. Torouţiu şi a membrilor redacţionali d-nii Alex. Ionescu, Teodor Al. Munteanu şi Ştef. Cuciureanu. De curând ni s'au dăruit, ca ofrandă pe altarul culturii româneşti, şase numere (din Ianuarie până în Iunie 1942 incl.) cu un material ales şi riguros selecţionat semnat de nume consacrate literelor, printre care citâm pe d-nii I. Petrovici, I. Al. Brătescu-Voineşti, C. Rădulescu-Motru, I. Agârbiceanu, Al. Lascarov-Moldovanu, G. Tutoveanu, S. Mehedinţi, Mihail Dragomirescu, I. Rădulescu-Pogoneanu, Al. Tzigara-Samurcaş, Elena Rădulescu-Pogoneanu, A. C. Cuza, I. E. Torouţiu, Teodor Al. Munteanu, N. Dunăreanu, Alex. Ionescu Ştef. Cuciureanu, D. Iov, Augustin Z. N. Pop, Ion Muche, ş. a. Ca un pios omagiu revista publică (în n-rele 1—2/1942) ultimele poezii lăsate, în manuscrise, ale acelui poet-erou care a fost şi va rămâne: locotenentul *George Vaida*, mort, în 18 August 1941, pentru România care va fi, deapururea, cea mare. E un gest mişcător, din partea revistei, pe drept cuvenit.

● REVISTA JANDARMERIEI apare de 22 ani, conţine articole şi de specialitate şi de cultură generală. Numărul proaspăt apărut e un număr festiv de intrare în al 22-lea an al existenţei revistei, care coincide cu împlinirea unui an dela acţiunea războiului împotriva bolşevicilor. Sunt pagini cu faptele eroice săvârşite de jandarmi în actualul război; este activitatea acestui corp de ordine şi poliţie în ţară pe anul precedent; mai sunt şi note informative, culturale şi bibliografii cari pot fi urmărite de orice cititor.

● REVISTA ŞTIINŢELOR VETERINARE apare de 23 ani; ultimul număr conţine articole despre *foloasele frigului în conservarea alimentelor de natură animală*, de dr. G. Ionescu-Brăila; *constituirea institutului român al frigului;* conferinţă despre *zootechnie în cadrul agriculturii*, de dr. Justin Braghină; *întâmplări neplăcute înainte şi după fătare*, de dr. Walter Schunn.

● SBUCIUM ŞI AVÂNT se intitulează volumul de poezii al d-lui *Ştefan Şoimescu*, apărut, de curând, prin surprindere, căci nu ştiam că d. Şoimescu este poet. Cunoaştem activitatea cu scrieri pedagogice-filosofice. Din cuprinsul scrisorii d-sale către editorul volumului reiese că pasiunea poeziei îl preocupă de mult, din tinereţe. E bine că d-sa a făcut acest pas: adică a publicat primul volum, căci, pe cât înţelegem, d. Şoimescu posedă o întreagă colecţiune de inspiraţii poetice, vechi şi noui, care îl va determina să dea la iveală şi alte volume de poezii. Le aşteptăm. Până atunci putem mărturisi că D-sa, acum, a călcat cu dreptul: *Sbucium şi avânt* e o carte de frumoase realizări. Pentru moment ne mărginim să o semnalăm; vom reveni, în vitoor, despre această operă de maturitate.

● TRIBUNA AVÂNTENILOR, organ al asociaţiunii de educaţie şi cultură naţională şi socială „Avântul", apare de 7 ani, sub conducerea unui comitet compus din d-nii general dr. V. Panaitescu (preşedinte), N. K. Constantinescu, I. Gr. Oprişan şi Ovid Al. Vlădescu (membri). Sunt comunicări şi studii ale acestei vechi asociaţiuni brăilene, cu atât de nobile şi înălţătoare scopuri, ce sunt permanent păstrate de pe când membrii ei erau pe bărcile liceului din Brăila, ceeace este extrem de lăudabil această camaraderească şi constantă confraternitate în vremea de acum. Admirăm perseverenţa d-lui dr. g-l Panaitescu, atât pentru activitatea propagandistă cât şi pentru păstrarea colegialităţii între membrii asociaţiunii „Avântul". Avem, în numărul ultim, o povăţuire a d-lui dr. Panaitescu în *Apa de băut la ţară* care interesează pe toată lumea; apoi despre *poetul Panait Cerna;* vine ceva despre *spiritualizarea satelor;* o bogată *cronică* în care se vorbeste şi despre *Liga Navală Română* şi despre interesanta problemă a Mării Negre şi a gurilor Dunării de către d. prof. N. Dascovici.

● VIAŢA BASARABIEI a d-lui Pan Halipa, ajutat de d-nii Sergiu Matei Nica şi Octav Sargeţiu, se prezintă foarte bine, în special ultimul număr (5-6 ,anul XI). Căci conţine o mulţime de articole-studii foarte interesante din cari enumărăm: despre *Nicolae Ştefan Casso*, cavalerul *Constantin Stamati*, poetul *D. Petrinok*, *Nina Arbore, din negura trecutului, pătrunderea elementului etnic românesc în Rusia, actele în legătură cu Odesa şi oficialitatea basarabeană între 1823—1833.* E un număr bogat de descifrare a trecutului istoric basarabean, care corespunde cu titlul şi menirea revistei. Restul materialului e în strânsă legătură cu actualitatea, care e tot atât de interesant.

● VREMEA d-lui Vladimir Donescu apare de 14 ani în excelente condiţiuni redacţionale şi tehnice, care o fac să fie citită cu plă-

cere de intelectuali. Conţine un selecţionat material literar, variat, care pune la curent cu întreaga mişcare politică, economică, artistică (teatru, cinema, literatură, critică, recenzii, bibliografii, ş. a.); e bine informată asupra stărilor de lucruri cu privire la război; ba are şi o pagină care descreţeşte fruntea cititorilor.

● Ziarul TRIBUNA, apare la Braşov (Str. Regele Carol I, 56—58); director: Gavril Pop; e o gazetă nouă care e bine scrisă: de orientare generală în problemele la ordinea zilei; pag. II e cultural-literară; iar restul paginilor e informativ.

SCARLAT PREAJBĂ

„Valoarea artei în Renaştere" de Prof. Alex. Marcu, Scrisul Românesc, 1942.

Dintre toate epocile trecutului, aceia care stârneşte astăzi o vie curiozitate din partea cercetătorilor este desigur epoca cunoscută sub denumirea de Renaştere. In Italia, fenomenul rinascimental a luat o desvoltare atât de mare încât însuşi Giovanni Papini a găsit ca foarte utilă întemeierea unui „Centru naţional de studii asupra Renaşterii" la Florenţa.

Două studii vin să confirme afirmaţia noastră.

Primul aparţine d-lui Andrei Oţetea, este intitulat: „Renaştere şi Reformă", şi este tipărit de „Editura Fundaţiilor Regale".

Al doilea — de care ne vom ocupa în această cronică este semnat de d. Prof. *Al. Marcu,* titularul catedrei de limba italiană la Universitatea din Bucureşti, şi cunoscut cercetător al trecutului de cultură şi civilizaţie a marelui popor italian. D. Prof. Al. Marcu, prin studiile şi afinităţile d-sale spirituale, s'a dovedit a fi un mare şi sincer prieten al Italiei, în care calitate a muncit încă din anii de formaţie intelectuală pe care şi i-a petrecut la Roma, la cimentarea legăturilor culturale dintre Italia şi România. Intr'adevăr, prima d-sale lucrare de literatură comparată „Alecsandri şi Italia', a fost concepută în anii de studii 1925—1926, pe când se afla încă la Universitatea din Roma. Au urmat apoi atâtea scrieri variate şi bogat documentate, traduceri şi studii originale bazate pe o interpretare personală, care au sporit tot mai mult prestigiul scriitorului şi al ţării noastre peste hotare. In deosebi, traducerea „Divinei Comedii" în limba română a produs un răsunător ecou în cercurile intelectualităţii italiene, ecou care s'a răsfrânt în elogioase articole de presă.

Aşa bunăoară ultimul număr din *„Meridiano di Roma"*, cunoscutul hebdomadar roman, închină un lung articol traducerii româneşti a „Divinei Comedii".

„Alexandru Marcu — scrie autorul— a dăruit literaturii române acest rod bogat al puterii sale creatoare". Nu vom insista mai mult. Vom aminti numai că pentru bogata d-sale activitate pe tărâmul strângerii legăturilor culturale dintre România şi Italia, cât şi pentru răspândirea culturii în afara granitelor Italiei, i s'a conferit marele premiu de literatură „San Remo" pe anul 1939.

„Valoarea artei în Renaştere", ultimul d-sale studiu, apărut recent la „Scrisul Românesc" este închinat:

„Lui Giovani Papini, academician al Italiei şi preşedinte al „Centrului National de Studii asupra Renaşterii", cu prilejul aniversării celor 60 de ani ai săi".

Vastitatea preocupărilor şi bogăţia materialului se poate deduce din cele XI capitole ale lucrării şi anume:

1. Omul nou al Renaşterii. 2. Dela arta celor mai mari creatori la cele mai neînsemnate obiecte şi realizări. 3. Arta înfrumuseţării femenine. 4. Arta împodobirii unui apartament. 5. Arta grădinilor. 6. Arta înscenării unei festivităţi. 7. Arta îndeletnicirilor. 8. Realitate şi artă în Renaştere. 9. Simţul armoniei. 10. Limitele, meritele, originalitatea şi definiţia curentă a Renaşterii. 11. Raportul dintre valorile plastice şi cele literare. Concluzii. Douăzeci şi patru de ilustraţuini însoţesc textul acestui valoros studiu asupra renaşterii.

Pornind, deci, dela caracterizarea omului nou al Renaşterii, oprindu-se apoi asupra manifestărilor culturale ale epocii în totalitatea lor, definind şi delimitând în spaţiu acest fenomen de cultură şi civilizaţie europeană ale epocii în totalitatea lor, definind şi delimitând în care este „QUATROCENTO", d. prof. Marcu face în „Valoarea artei în Renaştere" o largă, documentată şi nouă prezentare a Renaşterii, bazată pe revizuirea valorilor şi definirea lor în lumina ultimelor cercetări ştiinţifice.

Metoda de lucru, prezentarea bogatului material, cât şi stilul scrierii, sunt transfigurate de un talent strălucit de prozator, care şi-a găsit expresia fidelă în încântătoarele descrieri de călătorie pe malurile Adriaticei. O calitate în plus care face şi mai pasionantă lectura celor aproape 400 pagini de text, cât numără cartea.

Carte de orientare şi interpretare în care răbdarea de documentare se ia la întrecere cu elanul creator, ea se situează în rândul celor mai importante contribuţii europene la studiul şi cunoaşterea Renaşterii.

„Valoarea artei în Renaştere" face parte din rândul puţinelor cărţi de azi cu care putem atesta străinătăţii valoarea culturii şi geniului românesc.

IOŇ MUCHE

Cărţi de reportaje asupra Marinei Române.

Mai multe cărţi având drept subiect faptele de arme din acest război, ale Diviziilor noastre, de Dunăre şi de Mare, îşi anunţă apariţia.

Iată-le, în ordinea în care s'au anunţat:

— *„Echipaj, la posturile de luptă!"* (valuri de glorie şi fapte de arme) de *Căpitan Comandor Marius Verbiceanu* şi Cristian Teodorescu.

— *„Marinarii pe covertă!"* (Eroism şi umor pe frontul Mării Negre) de *C. Cristobald.*

Deasemenea mai anunţă cărţi asupra Marinei Române, reporterii de război Anastase Iftimie şi Const. Virgil Gheorghiu.

Din această îmbucurătoare întrecere de condeie propaganda Marinei noastre nu va avea decât de câştigat.

O nouă carte germană: „Dunărea şi spaţiul Dunărean"

Editura Kurt Vewinckel are multe merite în domeniul editării lucrărilor şi hărţilor prelucrate din punct de vedere geo-politic. Micile broşuri apărute acum: „Soarta spaţiului Germaniei" de dr. Hans Pflug, „Dunărea şi spaţiul dunărean" de acelaş autor, precum şi „Ceva geo-politică la situaţia mondială" de Walther Jantzen — prezintă în formă uşoară înţelegerea politicei mondiale pe baza forţelor geografice, istorice şi rasiale. Diferitele capitole sunt complectate prin hărţi care arată clar tema respectivă. Un pas mai departe pe acest drum face editura prin publicarea lucrării „Geo-politică în hartă". Deasemenea au apărut două broşuri: „Statele Unite ale Americii" de Walther Jantzen. Acestea sunt în primul rând hărţi — mici atlase cu text, care este sumar, pregnant şi dă o privire clară asupra economiei şi politicei, chiar asupra legăturilor istoriei ţării respective. Broşurile, apărute toate în anul 1941 iau în consideraţie desigur situaţia deosebită creiată de războiu.

INFORMAŢII — NOUTAŢI

Telegrame

La telegramele omagiale trimise cu prilejul adunării generale s'a primit următoarele răspunsuri :

DOMNULUI C'AMIRAL NICOLAE PĂIŞ
Preşedintele Ligii Navale Române
L o c o

Majestatea Sa Regele mă însărcinează a vă transmite Inalte Mulţumiri pentru sentimentele de devotament exprimate de Dvs., în numele Membrilor Ligii Navale Române, cu prilejul adunării generale din ziua de 21 Iunie a. c.

Primiţi, vă rog, Domnule Preşedinte, asigurarea deosebitei mele consideraţiuni.

Mareşalul Curţii Regale
(ss) *T. Rosetti Ion*

DOMNULUI C'AMIRAL ADJUTANT N. PĂIŞ
Preşedintele Ligii Navale Române
L o c o

Majestatea Sa Regina Mamă mă însărcinează a vă transmite, Domniei-Voastre şi Membrilor Ligii Navale Române, viile Sale Mulţumiri, pentru sentimentele de dragoste şi devotament exprimate cu ocazia adunării generale anuale.

(ss) *Nelly E. Catargi*
Doamnă de Onoare

D-LUI AMIRAL - ADJUTANT NICOLAE PĂIŞ
Preşedintele Ligii Navale Române
Str. Spiru Haret 6
Bucureşti

Mulţumesc călduros membrilor Ligii Navale Române, pentru simţimintele exprimate cu ocazia adunării generale.

MAREŞAL ANTONESCU

D-LUI AMIRAL - ADJUTANT NICOLAE PĂIŞ
Preşedintele Ligii Navale Române

Am primit telegrama Dvs., prin care îmi aduceţi la cunoştinţă proclamarea mea ca membru de onoare al Ligii Navale Române.

Vă mulţumesc călduros pentru atentul gând, cum şi pentru bunele sentimente ce exprimaţi în numele membrilor Ligii.

Vă rog să primiţi mărturia alesei mele consideraţiuni.

Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri
(ss) *M. Antonescu*

DOMNULUI CONTR'AMIRAL I. GEORGESCU
Vice-Preşedintele L. N. R.

Vă mulţumesc călduros atât Dvs personal cât şi membrilor Ligii Navale Române pentru sentimentele alese ce mi le arătaţi şi pentru urările trimise cu prilejul adunării generale şi vă asigur că sprijinindu-mă pe concursul preţios al membrilor L. N. R., vom desvolta şi ridica Marina la înălţimea nevoilor ţării.

Ministru Subsecretar de Stat pentru Marină
C'Amiral Adj (ss) *N. Păiş*

DOMNULUI AMIRAL GEORGESCU
Liga Navală Română
Str. Spiru Haret 6
Loco

Foarte mişcat de atenţiunea Domniei - Voastre, vă mulţumesc călduros şi urez Ligii Navale realizarea tuturor planurilor de viitor.

Vice Amiral *Bălănescu*

DOMNULE PREŞEDINTE ŞI FRATE,

Vă mulţumesc Dvs., Domnule Preşedinte, Amiral Păiş şi Georgescu, pentru bunele gânduri ce-mi adresaţi din partea Ligii Navale, cu ocaziunea Adunării sale generale.

Urmăresc cu atenţiune şi interesul marinarului cunoscător faptele de măreţie eroică săvârşite de Marina noastră de război.

Marinarii noştri, de totdeauna, au focul sacru al datoriei, cu orice jertfe ale vieţii pentru Ţară-Neam şi Tron.

1877 — 1916 — 1941-42.

Cu dragoste vă dau salutul frăţesc al Marinarului,
Acelaş Amiral *Eustatziu*

Cuvânt către marinari

Cu ocazia împlinirii unui an de luptă şi de biruinţă împotriva Bolşevismului, ca Subsecretar de Stat al Marinei, mă adresez azi marinarilor de război şi comerciali. tuturor echipajelor marinei, precum şi celor ce cunosc şi iubesc marea.

Astăzi, ţara românească, sub conducerea Domnului Mareşal Antonescu Ion — Conducătorul Statului Român — întreprindem sub înalta sa comandă şi cu nepreţuitul concurs al şefilor, ostaşilor şi marinarilor germani, purtători ai unei vechi şi înalte tradiţii militare, cruciada împotriva bolşevismului, pentru întregirea graniţelor ţării şi apărarea creştinătăţii.

Astăzi soarta neamului românesc se hotărăşte pe fronturile de luptă.

Deaceea rog pe Atotputernicul să hărăzească glorie biruitoare Regelui nostru Mihai I ;

Tărie şi biruinţă Conducătorului Oştirii şi al Statului:

Iar vouă, viteji marinari, vă urez isbândă deplină si vă îndemn să sburaţi înainte, mereu înainte, până la victoria finală.

Ministru Subsecretar de Stat pentru Marină
Contr'Amiral Adj. N. PĂIŞ

Avansări în marină

Au fost avansaţi pe ziua de 10 Mai :

Comandori de rezervă la gradul de Contr'amiral rezervă : *Fundăţeanu Preda.*

Locotenent Comandor de rezervă la gradul de Căpitan Comandor de rezervă : *Verbiceanu Marius.*

Căpitani de rezervă la gradul de locot. Comandor de rezervă : *Rădulescu Gr. Dumitru, Ulic B. Babel, Dumitrescu St. Ştefan, Mihăilescu Florea.*

Aspiranţi de rezervă la gradul de Locotenent de rezervă: *Lupaşcu Alexandru, Sion A., Grigore, Arsenovici Zoltan.*

Au fost avansaţi pe ziua de 18 Iulie:

Căpitani comandori la gradul de comandor: Diaconescu I. Paul, Deleanu T. Eugeniu, Pellimon R. Aurel.

Căpitani la gradul de locotenent comandor: Gealep N. Virgil, Niculescu L. Dumitru.

Fuehrerul a acordat înalte distincţiuni de răsboi marinarilor români.

Marina Regală Română, alături de flota de comerţ şi celelalte glorioase arme româneşti, îşi are partea ei de contribuţie în pecetluirea rezultatului final al actualului răsboi. Brava noastră marină, fără să aibă la îndemână aceleasi mijloace, a înfruntat un inamic superior din toate punctele de vedere.

Toate aceste fapte de vitejie, au atras admiraţia aliaţilor noştri germani şi au dus la răsplătirea marinarilor români de către Fuehrerul Adolf Hitler, care a acordat comandantului şi unui mare număr de ofiţeri şi subofiţeri din Marina Regală înalte distincţiuni de război.

Decorarea marinarilor noştri a prilejuit o însufleţită manifestaţie ostăşească, care s'a desfăşurat într'unul din porturile noastre în prezenţa unor ofiţeri superiori din marina de război germană şi română.

Pe cheu, în faţa unor unităţi din flota noastră de răsboi se aflau d-nii C'amiral Georgescu Ioan, Comandantul Marinei Regale Române; C'amiral Wurmbach, din Comandamentul misiunii marinei de război germane din Marea Neagră; Comandorii: Zlatian, Bărdescu, Măcelariu, etc.

Onorurile au fost date de un detaşament de marinari germani cu muzică şi după primirea raportului, înainte de a începe distribuirea decoraţiunilor germane de război, acordate marinarilor noştri, a luat cuvântul d. C'amiral *Wurmbach*, Plenipotenţiarul Fuehrerului Germaniei la această solemnitate, d. C'amiral Wurmbach, a spus următoarele:

„Un simţământ de mândrie nebănuită cuprinde pe fiecare ostaş, din toate aramtele din lume, când îşi vede răsplătite — în timp de război şi pentru fapte de arme — îndeplinirea datoriei, munca desinteresată şi zelul în serviciul printr'o modestă distincţiune, care-l ridică din rândurile celorlalţi şi-l dă pildă camarazilor.

Deaceia, este o deosebită bucurie pentru mine de a înmâna, în numele Fuehrerului, Comandant suprem al armatei germane, unei întregi serii de ofiţeri şi subofiţeri merituoşi din Marina Regală, binemeritate decoraţiuni de război, în semn de recunoştinţă pentru contribuţia lor la cauza comună: înfrângerea şi distrugerea completă a bolşevismului.

Fie ca aceste distincţiuni, atât pentru cei decoraţi cât si pentru toţi cei de faţă, să constitue un îndemn pentru îndeplinirea nenumăratelor misiuni viitoare, cari vor trebui duse la bun sfârşit în spaţiul maritim al Mării Negre.

Imi dau perfect seama de greutatea şi importanţa misiunilor Marinei Regale şi marinarilor români, cunoscând dârzenia inamicului, pe care am constatat-o si personal la Sevastopol. Sunt convins că, însufleţite de credinţa nesdruncinată în victoria finală, forţele navale aliate, germane şi române, din Marea Neagră, vor concepe operaţiuni, vor lupta şi vor învinge în cea mai strânsă frătietate de arme, dând dovadă de acelaş spirit de sacrificiu şi dârzenie legendară".

Adresându-se d-lui C'amiral Georgescu, d. C'amiral Wurmbach a continuat: „sunt îndeosebi de fericit că şi dvs., domnule Amiral, care purtaţi o bună parte din răspundere în ceiace priveşte viitorul Marinei Regale, sunteţi de faţă, Domniei Voastre vă revine misiunea istorică de a dovedi forurilor conducătoare şi marelui public, cu ajutorul exemplelor din actualul război, nevoia unei marine de război puternice, înzestrată pentru luptă cu personalul şi materialul de care au nevoie condiţiunile geografice ale ţării dvs., rostul politic şi istoric al României.

Marina Regală a făcut dovada împlinirii unor importante misiuni de transporturi pe mare, executate cu acceptarea oricăror riscuri, în colaborare neobosită cu forţele misiunii marinei germane de război din Marea Neagră. Faptele Marinei Regale au fost recunoscute şi cinstite în faţa lumii întregi prin comunicatul din 2 Iulie 1942 al Comandamentului suprem al armatelor germane.

Ca semn al acestei cinstiri, daţi-mi voe, domnule Amiral, să vă înmânez, în numele Fuehrerului Marei Germanii, „Crucea de fier" cl. I-a şi să vă exprim totodată călduroase felicitări din partea marinei germane.

Distincţiunea, pe care aţi primit-o este o decoraţiune de război istorică prusiană-germană, a cărei dobândire a fost — în decursul a şase răsboaie grele — cea mai înaltă dorinţă a fiecărui viteaz ostaş german.

La această felicitare unesc urările ce le adresez tuturor lupătorilor marinari români, cărora Fuehrerul le-a acordat, ca deplină recunoaştere a meritelor lor războinice, ordinul „Vulturul German".

A adresat apoi felicitări d-lor Comandori Paul Zlatian şi Horia Măcelaru, cari au fost distinşi şi cu „Crucea de fier" cl. II-a pentru a se cinsti trupele şi echipagiile de sub comanda lor, cari au fost întotdeauna la datorie.

D. C'amiral Wurmbach a terminat apoi:

Camarazi,

Lupta continuă!

Jurământul nostru de azi să fie: Indeplinirea datoriei până la capăt, pentruca victoria să fie a noastră".

Marinarii români distinşi de Fuehrerul Germaniei

D. C'amiral Wurmbach a prins apoi distincţiunile acordate de Comandantul suprem al armatelor germane şi Cancelar al Reichului, Adolf Hitler, d-lui Contr'amiral Ioan Georgescu, „Crucea de fier" cl. I-a; d-lor Comandori: Paul Zlatian şi Măcelaru Horia, „Crucea de fier" cl. II-a. Apoi „Vulturul Germaniei" d-lor: General Ing. Năsturaş Vasile; Comandorii: Zlatian Paul, Stoianovici Al., Măcelariu Horia, Pelimon Aurel, Cristescu Nicolae-Pic; Căpitani c-dori: Dumbravă Al., Voinescu Victor, Lăzărescu Nicolae; Lt.-c-dori: Săvulescu Eugeniu, Popescu Florian, Martac Al., Mărgineanu Ovidiu, Lungu Corneliu, Bercea Al., Popescu Petre-Deveselu, lt. c-dor. Ing. Năstase Constantin, lt.-c-dor. mecanic Botel Ştefan, Căpitani: Popovici Horia, Boroş Const., Dumitrescu Armand, Levischi B., Bădulescu Florian, Agarici Dumitru, Brătulescu Stelian, Hristu Gh., Genădescu Paul, Costăchescu Const., Eftimie Ştefan, Ştefănescu Gh., Petriman Ioan, Ignat Ştefan, Panaitescu Vasile, Tudor Nicolae, Zaharia Ion, Ciolac Grigore, Vasilache Adrian, Holban Ştefan, căpit. ing. Marinescu Vasile şi Halust Grigore, căpit. mecanic Ionescu Mihail şi Muşat Petre; Locotenenţi: Argeşeanu Şerban, Străjescu Paul, Botez Călin, Etter Ervin, Tudorică Andrei, Ciurcu Nicolae, Popovici Zaharia; Aspiranţi: Rusu Gh., Farca Horia, Secară Constantin, Bucur Virgil, Chiriac Simion; Sublt. ing.: ing.: Jipa An., Gugarca Mircea, Zelinschi Robert.

Medalia „Vulturul German" : maistru princip. Preda Gh., maistru cl. II Bălan Vasile ; submaiştri I : Butoi Pavel şi Nicolae Mişu ; serg. major : Damaşcan B. şi Georgescu Traian şi serg. Bica Ion.

Răspunsul d-lui C'amiral Georgescu

Adresându-se marinarilor români distinşi de Fuehrerul Adolf Hitler, d. *C'amiral Georgescu,* a rostit :

„Aţi primit azi din mâna d-lui Amiral Wurmbach, valorosul reprezentant al Comandamentului marinei de război germane din Marea Neagră, înaltele distincţiuni ce v'au fost acordate de Fuehrerul Cancelar al Reichului şi Comandant suprem al armatelor germane.

Este o mare onoare ce vi-s'a făcut şi o răsplată pentru strălucitele dvs. fapte de arme. In calitatea mea de Comandant al Marinei Regale, vă mulţumesc pentru felul cum v'aţi îndeplinit misiunile ce v'au fost încredinţate în cadrul operaţiunilor pentru distrugerea duşmanului nostru comun : bolşevismul.

Războiul vă va cere multe eforturi şi sacrificii. De-aceia trebue să ne pregătim cu dârzenia caracteristică marinarului român, pentru a fi la înălţimea faptelor de glorie ale acelora dintre noi cari au căzut pentru apărarea patriei şi întinsului apelor româneşti.

Trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I !

Trăiască Fuehrerul Germaniei Adolf Hitler !

Trăiască Mareşalul Antonescu !

Ultimele cuvinte ale Comandantului Marinei Regale Române, au fost acoperite de nesfârşite urale, în timp ce muzica detaşamentului de marinari germani, a intonat imnurile naţionale român şi german.

Defilarea

Pe cheu s'a desfăşurat apoi defilarea ostaşilor marinari germani, cari au făcut parte din detaşamentul de onoare la această măreaţă solemnitate ostăşească.

Apoi la sediul „Casei marinarilor germani", Comandamentul misiunii marinei de răsboi germane, a oferit marinarilor români distinşi cu „Crucea de fier" şi „Vulturul German" o masă camaraderească.

S'a închinat — la şampanie — pentru : Majestatea Sa Regele Mihai I, Fuehrerul Marei Germanii, Conducătorul Statului Român Mareşalul Ion Antonescu, pentru frăţia de arme româno-germană şi pentru victoria comună.

ION LUMEZIANU
(„Curentul")

Decorarea unui marinar-erou cu Mihai-Viteazul „post mortem".

Printre eroii care au căzut luptând vitejeşte pentru Cruce şi care au primit „post-mortem" Mihai Viteazul este şi un fost tânăr marinar. Iată faptele de arme ale eroului.

Aspirantul *Cornăţeanu Aurel,* pentru spiritul de sacrificiu, curajul şi desăvârşita capacitate dovedită în calitate de ofiţer la bordul vedetelor şi priceperea cu care a condus vedeta Viforul, executând peste 22 misiuni în apele noastre şi cele inamice dintre care : 6 în apele Odessei şi Tendra (Crimeia), scufundarea unui submarin sovietic în regiunea Mangaliei, atacarea cu mitraliera şi isgonirea a două hidroavioane sovietice de recunoaştere în regiunea Sf. Gheorghe, executarea unui baraj de mine uşoare în apele inamice, escorta şi siguranţa a diferitelor nave, etc.

In ultimul timp, a luat parte la escortarea navelor Ungvar şi Tisza, pierind în valuri împreună cu vedeta sa, în urma lovirei unei mine.

D. ministru subsecreter de stat al marinei la Odessa.

D. ministru subsecretar de stat al marinei c'amiral *N. Păiş,* a vizitat în zilele de 18, 19 şi 20 Iunie unităţile marinei, coasta Transnistriei şi portul Odesa.

Marinarii români, demni urmaşi ai celor ce şi-au jertfit viaţa şi au însângerat valurile mării, creind morminte anonime pe fund liniştit de mare, au fost găsiţi de d. ministru la posturile lor, gata pregătiţi, cu aceiaşi modestie şi tăcută hotărîre, a-şi face datoria ca şi înaintaşii lor.

Ca reprezentant al guvernului şi ca ministru al marinei, d. c'amiral N. Păiş aduce azi pe aceste ţărmuri de mare, zorii plini de nădejde pentru ceia ce va însemna în viitorul apropiat desvoltarea, sub o singură grijă şi sub aceleaşi auspicii, marinei noastre de război şi de comerţ.

Insoţit de reprezentanţii autorităţilor locale d. primar Pântea, prefect al judeţului, colonel Velcescu, d. dr. Solcănescu, medic primar al oraşului, d. ministru a vizitat o serie de industrii, repuse în stare de funcţionare din ruinele lăsate de bolşevici.

Pretutindeni, surprins de realizările întâlnite, a felicitat şi a îndrumat pe conducătorii acestor realizări, să continuie cu aceiaş râvnă pe calea acestui progres.

La facultatea de medicină, domnul ministru s'a întreţinut cu corpul profesoral. Decanul facultăţii şi-a exprimat mulţumirea faţă de organizarea şi interesul depus de primăria şi serviciul sanitar al Odesei, pentru îndrumarea şi susţinerea acestei facultăţi. D. ministru a vizitat apoi clinica facultăţi unde i s'a arătat metoda învăţământului sprijinită pe un larg spirit practic.

Pomenirea eroilor marinari.

Din iniţiativa societăţii „Sprijinul marinăresc" din Constanţa, Duminică 5 Iulie în biserica „Sf. Nicolae", s'a făcut un parastas pentru pomenirea marinarilor comerciali, căzuţi la datorie pe front şi pe mare, la care au luat parte membrii familiilor îndurerate şi o asistenţă numeroasă de marinari civili şi militari.

Prea Sfântul Episcop *Gherontie* al Tomisului, a ţinut să slujească personal acest serviciu religios în faţa D-lor Prefect al judeţului, Primar, Comandanţii Diviziilor de Mare, IX-a, Comandanţii Navelor de Răsboi şi S. M. R. etc.

După terminarea sfintei slujbe, D-l *N. Mihăilescu,* Preşedintele Asociaţiei, a rostit următoarea cuvântare :

„Prea Sfinţite !

Onorată Asistenţă,

Astăzi în acest Sfânt locaş ne închinăm cu toţi în faţa jertfelor aduse pe altarul Patriei de Marina Comercială Română, care şi în acest război a ştiut să poarte cu mândrie stindardul României pe Mare. Marinarii noştri şi-au dat neprecupeţit sângele în lupta pentru Cruce şi Neam ; ei vin să se alăture miilor de soldaţi căzuţi pe pământurile Basarabiei, în Ucraina şi Crimea în faţa cărora Ţara întreagă ce închină cu smerenie. Noi cei rămaşi ne simţim mici iar gestul lor ne va servi drept pildă de virtute ostăşească şi marinărească.

Comandant de vas, ofiţeri de punte şi maşini, piloţi, timonieri şi mateloţi, recrutaţi din Marina Regală, toţi şi-au făcut datoria deopotrivă şi au ştiut să moară pentru ea. Nici furtunile, nici minele sau torpilele bolşevice nu au putut opri înfăptuirea devizei de totdeauna a marinarilor : PATRIA şi MAREA.

Noi cei din serviciul Marinei Comerciale luăm parte cu aceeaş durere la doliul familiilor celor căzuţi pe care le rugăm să creadă, că dacă ele, au pierdut un soţ, un tată sau o rudă, noi pierdem cu ei un frate şi un prieten. Ei simbolizează munca şi jertfa, oră de oră şi zi de zi a marinei comerciale, ca auxiliara Marinei Regale Române, aducând prin sacrificiul acestor Eroi cele mai frumoase roade ce au sprijinit Marina de Război în îndeplinirea grelei ei misiuni : *îndepărtarea pericolului bolşevic din Marea Neagră,* în cooperare cu Marina aliaţilor noştri.

Pentru noi cei care i-am cunoscut, pomenirea lor este un mo-

ment de reculegere şi caldă aducere aminte, iar prin spiritul de abnegaţie ei fac parte din acei prea puţini, care trăiesc şi după moarte, intrând în patrimoniul veciniciei Neamului nostru.

Ne închinăm cu evlavie în faţa vieţelor lor tinere, jertfite idealului naţional iar această renunţare de bună voie, personifica icoana iubirei de Patrie.

Acum, ei dorm în mijlocul mărei pe care au iubit-o şi pe care au dorit-o să fie Românească.

Amintirea lor ne îndurerează, dar în acelaş timp ne dă puteri noi de a continua lupta începută de ei, lupta pentru o Românie mai mare şi mai bună care îşi zideşte azi temeliile pe eroismul lor. Marina României de mâine păşeşte cu încredere în viitor, iar acest drept este câştigat prin jertfa sublima a fiilor ei.

In aceste clipe, gândul nostru se îndreaptă spre cel Atotputernic pe care-l imploram să primească la sânul său, sufletele celor pieriţi pe Mare în acest război, pentru Neam, Cruce, Rege şi Conducător.

Marinari-Eroi din Marina Comercială, odihniţi în pace!

Peste voi se aşterne acum valurile mărei care v'au legănat altădată visurile. Ele vor acoperi trupul dar nu şi amintirea voastră care va rămâne veşnică printre noi".

Asistenţa în frunte cu Prea Sfântul Episcop a mers la mare cântând imnuri de laude şi urmat de întreaga asistenţă, unde în faţa Casinoului Comunal, s'a procedat la apelul nominal al celor 24 Eroi-marinari, ai S. M. R.-ului şi Căpităniе.

Procesiunea a luat sfârşit prin svârlirea la mare a coroanelor-ancore şi florilor precum şi prin „Veşnica lor pomenire" cântată în cor de întregul sobor Preoţesc.

Conferinţe

Joi 30 Aprilie, sub auspiciile Ligii Navale Române, d-l comandor *Ioan* a ţinut o conferinţă în aula Academiei de înalte studii comerciale şi industriale despre „Politica navală a statelor. Legătura între comerţ. marina de comerţ, marina de război şi politica externă", Conferinţa a fost urmată de proecţiuni.

Până la alcătuirea statelor naţionale şi formarea sim.ţământului national nu s'a urmat o politică navală statală.

Din timpurile cele mai vechi oamenii de acelaşi sânge şi aceeaşi limbă s'a unit şi şi-au apărat interesele comerciale şi maritime.

Toţi au căutat prin fel şi chip de mijloace de a înlătura dela folosirea mărei şi legăturilor comerciale pe alţi oameni de alte neamuri.

In veacul de mijloc în Mediterana cetăţile italiene, în marea Mediterană şi marea Baltică cetăţile maritime olandeze şi germane întrunite în asociaţia numită Hansa caută să dobândească monopolul comerţului cu statele înconjurătoare.

După descoperiri spaniolii şi portughezii îşi împart stăpânirea tuturor mărilor şi monopolul negoţului în ţările noui descoperite.

Contra acestui monopol încep să lupte marinele olandeze, engleze şi franceze.

Olanda pune stăpânire pe coloniile portugheze şi-şi desvoltă flota de comerţ încât stăpâneşte tot comerţul pe apă şi navigaţia.

Englezii încep să vadă însemnătatea comerţului maritim şi sub Cromwel se votează la 1651 actul de navigaţie care da lovitura de moarte comerţului şi navigaţiei olandeze şi da putinţa Angliei după lupte de 150 ani cu Olanda şi Franţa să pună stăpânire pe mare şi negoţul lumei.

In timpul din urmă toate statele au înţeles însemnătatea marinei şi prin ajutoare băneşti şi diferite legiuri căuta să ajute atât comerţul exterior cât şi navigaţia lor.

Tot timpul a fost o strânsă legătură între marină şi negoţul pe apă. Marina fără negoţ nu este cu putinţă şi negoţ pe apă fără marină iar nu este cu putinţă.

Marina este un tot şi nu se poate despărţi. Dacă nu există marină de comerţ şi drumuri comerciale pe apă nu mai are nici un rost nici marina de război.

Marina şi politica în afară sunt ca doi fraţi gemeni cari se ajută şi se întregesc în vederea apărării şi propăşirei intereselor economice şi politice ale ţărilor respective.

*

La 7 Mai a. c. D-l Comandor Ioan a vorbit în aula Academiei de Inalte Studii Comerciale şi Industriale despre: *Comerţul şi Marina noastră.*

Navigaţia pe Dunăre şi Marea Neagră este tot atât de veche ca şi negoţul.

Inainte de descălecare republica Bârladului avea o flotă puternică şi stăpânea navigaţia şi comerţul din Marea Ñeagră şi Dunăre. Sub Alexandru cel Bun şi Ştefan cel Mare navigaţia românească ajunge la mare înflorire.

Abia în veacul al 18-lea Austria şi Rusia dau lovitura de moarte marinei româneşti.

In 1893 ia fiinţă N. F. R. (Navigaţiunea Fluvială Română) pentru a duce sare în Serbia. Astăzi are cel mai mare tonaj de şlepuri pe Dunăre.

In 1895 se întemeiază Serviciul Maritim Român — „S. M. R." — ale cărei pasagere „Lebedele Mării Negre" au fost fala noastră. In ultimul timp se începuse reînoirea pasagerelor şi vapoarelor S. M. R.-ului. Războiul a oprit pentru câtva timp aceasta.

In 1914 a luat fiinţă societatea „România" care a fost lichidată în 1931. Statul nici nu a cumpărat vapoarele societăţei şi nici nu a ajutat-o să iasă din criză. Aşa că astăzi aceste vapoare le-am pierdut.

In 1914 ia fiinţă societatea „S. R. D." pentru navigaţia pe Dunăre. Astăzi are două pasagere, nouă remorchere, şaptezeci şi patru şlepuri şi douăzeci şi patru tancuri şi patru elevatoare.

Altă societate Steaua Română are tancuri petrolifere de mare.

Mărfurile exportate pleacă 8,3½ cu vase româneşti şi 91,7½ cu vase streine, cu toate că vasele noastre de mare ar putea să ducă un sfert din mărfurile exportate.

Noi pierdem din navlu în fiecare an câte cel puţin 5 miliarde lei.

Ca în toate ramurile economice noi nu am avut până acum o politică naţională. Nu am apărat nici negoţul şi nici navigaţia. Comerţul nostru exterior este în mâna străinilor.

Va trebui în primul rând să luptăm pentru a aduce în mâini româneşti comerţul României. Apoi să ne facem marina de comerţ şi de război trebuitoare comerţului extern român şi apărării negoţului nostru pe apă, drumurilor noastre pe Mare şi Dunăre şi prestigiului Ţărei noastre mărită şi întărită în măsura sacrificiilor de sânge şi bunuri ce le-am dăruit neprecupeţit luptei pentru salvarea Europei.

Conferinţa a fost ilustrată cu proecţiuni şi cu un film cu scene din războiul actual pe mare.

Instrucţiuni consulare pentru marinari.

Ministerul de externe lucrează la redactarea unui manual diplomatic şi consular relativ la instrucţiile ce urmează să fie aplicate de consulii români din porturile marine şi fluviale străine.

Acest manual va cuprinde şi un capitol privitor la protecţia la cari au dreptul marinarii români, în porturile străine pe baza reciprocităţii.

In acest scop, ministerul de externe s'a adresat direcţiei marinei comerciale şi ministerului sănătăţii spre a-i da indicaţiile şi materialul necesar acestei lucrări.

Din întâmplare cunoaştem chestia ajutorului pe care l'au primit întotdeauna marinarii străini, în cazul când se îmbolnăveau pe teritoriul nostru.

Autorităţile sanitare româneşti au avut deseori de întâmpinat greutăţi din partea medicilor reprezentanţi ai marilor companii de asigurare a vapoarelor, toţi străini. Aceştia pe bază că reprezentau puternice companii străine, interveneau insistent, căutând să impue tratamente medicale deosebit de costisitoare marinarilor străini bol-

navi în spitalele noastre, tratamente ce costau dela 5 la 10 ori mai mult de ceiace primeau marinarii români în cazuri similare, adică atunci când se aflau ei internaţi în spitalele străine.

Această imixtiune străină, amintitoare a regimului „capitulaţiunilor", care n'a fost niciodată în vigoare în ţările române, provoca o stare de spirit dăunătoare bunelor relaţiuni internaţionale.

Desigur, la întocmirea instrucţiunilor consulare, se va ţine seamă ca pe viitor acest amestec să nu mai fie posibil, nici în chestia marinarilor străini bolnavi, în căutarea spitalelor româneşti, a căror faimă bună a trecut demult graniţele.

(Viaţa)

Comitetul Central dela 21 Iunie 1942

D. ministru-amiral-adjutant N. Păiş, preşedintele Ligii, fiind în inspecţie şedinţa a fost prezidată de d. *c. amiral Ion Georgescu,* comandantul Marinei Regale, în calitate de vicepreşedinte al Ligii, secondat de d. *comandor Aurel Negulescu,* secretar general al L. N. R.

D. comandor Negulescu, dă citire tuturor punctelor cuprinse în registrul de procese-verbale al şedinţelor anterioare discutate şi hotărîte de comitetul de direcţie şi comitetul central al Ligii.

D. amiral Georgescu întrebând dacă are cineva de obiectat asupra punctelor enumărate, de mai sus, *d. medic general dr. V. Panaitescu,* roagă a se ţine seama la alcătuirea calendarelor de o veche propunere ca să aibă tipărite pe foi şi datele şi evenimentele istorice marinăreşti, la care Secretarul General răspunde că această propunere va fi întocmai executată.

D. amiral Georgescu prezintă broşura alcătuită de centrala L. N. R., intitulată *Darea de seamă anuală pe 1 Aprilie 1941—31 Martie 1942,* care urmează a fi citită în adunarea generală de astăzi, la ora 11, despre care membrii comitetului central au luat cunoştinţă.

D. comandor Negulescu citeşte situaţia administrativă şi proectul de buget pe 1942—1943, care se cifrează la suma de 3.600.000 lei, la venituri şi cheltueli.

D. amiral Georgescu propune chestiunea cotizaţiilor membrilor, pentru viitor, care urmează a fi sporite.

D. comandor Negulescu justifică această sporire a cotizaţiilor cu începere din anul 1943 şi anume: dela 240 la 300 lei, dela 120 la 150 lei, pentru două categorii de membri majori, şi de la 24 la 50 lei pentru juniori.

D. avocat Asvadurov e de părere ca chestiunea fixării cotizaţiilor să fie lăsată pe seama comitetului central, nu a adunării generale care va fi astăzi, aşa fel ca la timpul oportun comitetul să o rezolve spre sfârşitul acestui an şi să o aplice în 1943.

Membrii aprobă acest punct de vedere.

D. amiral Georgescu arată cu privire la cota filialelor către centrală să fie aplicat acelaş principiu ca şi în anii 1942—43.

Membrii aprobă.

D. amiral Georgescu propune ca în locul regretatului defunct amiral Octav Nedelcu, fost membru în comitet, să fie cooptat d-l Horia Grigorescu, din Constanţa, acum stabilit în Bucureşti.

D. comandor Negulescu arată serviciile aduse Ligii de d. Horia Grigorescu, pe când era primar al oraşului Constanţa: atât filialei L. N. R., cât şi prin donaţiunea unui teren pentru filială.

Membrii aprobă cooptarea d-lui Horia Grigorecsu ca membru în comitetul central al Ligii.

D. amiral Georgescu propune ca actualii membri-cenzori să fie reales şi pe 1942 — 43; iar locurile vacante prin mutarea comandorului Măcelaru şi decesul cenzorului Emil Pantazi să fie ocupate de comandor Drăghicescu şi lt. comandor Vlasopol.

Membrii aprobă această propunere.

D. amiral Georgescu omagiază personalitatea d-lui profesor Mihail Antonescu, vicepreşedinte al consiliului de miniştri, propunându-l a fi ales membru de onoare al Ligii Navale.

Membrii aprobă propunerea de faţă prin aclamaţii unanime.

D .lt. comandor Verbiceanu propune ca lucrarea proectată „Marina şi marinarii" să fie dată spre tipărire institutului geografic al armatei.

D. căpitan Ion Mircescu, prezintă câteva publicaţiuni streine pe care le depune pe birou, spre a servi în acţiunea de propagandă a Ligii: cartea *Das Schifbuch,* de Friederich Böer (1941, Berlin) pentru a fi tradusă; un model de calendar italienesc de buzunar şi alt model de calendar german pentru birou, care să servească pentru imprimat pe anul 1943, în care centrala Ligii să treacă şi evenimentele istorice marinăreşti. Acelaş prezintă şi o adresă, din parte-i, şi o schemă de organizare a propagandei pentru viitor.

D. amiral Georgescu face un rezumat al propunerilor d-lui căpitan Mircescu, căruia îi mulţumeşte şi crede potrivit că e bine ca toate aceste propuneri să fie studiate de o subcomisiune din care şi d-sa să facă parte.

D. general Virgil Economu expune că a primit o adresă dela primăria oraşului Tg. Ocna (jud .Bacău), prin care face cunoscut că „Asociaţiunea scriitorilor militari români", al cărei preşedinte este, a primit o donaţiune a unui teren din acea localitate, din partea primăriei, şi propune ca acel teren să intre în proprietatea atât a numitei asociaţiuni, cât şi a Ligii Navale Române, pe care, după intrarea în posesiune, să construiască o casă de odihnă pentru membrii ambelor instituţiuni.

D. amiral Negru dă explicaţiuni că actul de donaţiune al terenului din Tg. Ocna se găseşte, în acest moment, la ministerul afacerilor interne.

D. amiral Georgescu mulţumeşte d-lui general Economu pentru bunele sentimente de care e animat pentru Ligă; apoi arată că ordinea de zi a comitetului a fost complet discutată şi ne mai fiind nimic de propus, încheie şedinţa, mulţumind membrilor, care sunt rugaţi a trece în sala festivă la adunarea generală.

Adunarea Generală

(21 Iunie 1942)

Adunarea a fost prezidată de D-l *c. amiral Ion Georgescu,* comandant al Marinei Regale, în calitate de vicepreşedinte al Ligii, în lipsa d-lui *c. amiral-adjutant Nicolae Păiş,* plecat în interes de serviciu în ţară.

D. *amiral I. Georgescu,* fiind asistat de d. *comandor Aurel Negulescu* în calitate de secretar general al Ligii, deschizând şedinţa, spune că toate formele legale statutare au fost împlinite. Anunţă ordinea de zi. Apoi dă citire pag. 9 şi 10 a dării de seamă anuale. Se păstrează un moment de reculegere pentru membrii decedaţi.

D. *comandor Negulescu* rezumă darea de seamă tipărită, care e aprobată.

D. *inginer inspector general N. Georgescu* citeşte raportul cenzorilor, şi adunarea dă descărcare comitetului de direcţie pentru gestiunea pe 1941—1942.

D. *comandor Negulescu* citeşte şi justifică bugetul alcătuit al Ligii pe 1.IV.1942 — 31.III. 1943, care se cifrează la 3.600.000 lei, la venituri şi cheltueli, care se aprobă.

D. *amiral Georgescu* arată că cotizaţiile pe care membrii Ligii le plătesc anual, nu mai corespund indiciilor de scumpete şi ca atare trebuesc mărite, adică dela 240 lei la 300, dela 120 lei la 150 lei pentru membrii activi majori, iar pentru juniori a fi ridicate dela 24 la 50 lei, primind, în schimb, revistele gratuit. Data aplicării acestor cotizaţii o va decide comitetul central al Ligii.

D. *amiral Gavrilescu* e de părere să nu se mărească cotizaţiile spre a nu se retrage membrii; ci, din potrivă, să fie reduse.

D. *amiral Georgescu* răspunde că s'a luat notă de părerea d-lui amiral Gavrilescu şi de această chestiune se va ocupa, la timpul oportun, comitetul central.

Adunarea generală aprobă acest procedeu.

D. *amiral Georgescu* propune ca filialele din ţară să nu plătească

din cotizaţii nicio cotă-parte, la Centrală, pe 1942—1943, ca şi în anii precedenţi.

Adunarea aprobă.

D. *amiral Georgescu* arată, după sugestiile comitetului central, d. profesor Mihai Antonescu, vicepreşedintele consiliului de miniştri, e propus a fi proclamat membru de onoare al centralei Ligii Navale.

Adunarea, în unanimitate, aclamă şi aprobă această propunere.

D. *amiral Georgescu* propune cooptarea d-lui Horia Grigorescu ca membru în comitetul central al Ligii, la locul vacant.

Adunarea aprobă.

D. *amiral Georgescu* propune ca actualii membri-cenzori să fie realeşi, iar la locurile ivite vacante să fie aleşi d-nii comandor Drăghicescu şi lt. comandor Vlasopol.

Adunarea aprobă.

D. *general Economu,* luând cuvântul, după ce mulţumeşte pentru alegerea sa în comitetul Ligii, ca reprezentant şi preşedinte al „Asociaţiei scriitorilor militari români", elogiază Marina Regală română, care, prin puţinele unităţi navale ce posedă pe Dunăre şi Mare, a putut să înfrângă marea marină sovietică în războiul 1941—42. Faptele de arme ale bravei noastre marine au smuls admiraţia lumii întregi: prin scufundarea „Moscovei", „Harcov" avariat, 7 submarine scufundate, vase de transport la Feodosia distruse, Renii ocupat, ş. a., sunt isprăvi săvârşite, înscrise în cartea de aur care-i ridică valoarea morală şi o impune în ochii aliaţilor noştri. Câte alte isprăvi ar fi săvârşit marina noastră de război, dacă ar fi fost cu mult mai mult şi la timp dotată. Nu mai puţin marina comercială, dacă ar fi fost înzestrată cum trebuia, i-ar fi asigurat scurgerea bogăţiilor noastre pe Mări şi Oceane, nu să fie tributară vaselor străine. Iată că războiul actual ne aduce învăţăminte de tras pentru viitor, atât pentru marina militară, cât şi pentru cea comercială. Perspectivele ce ni se deschid şi rolul ce ne este destinat, în noua ordine europeană, ne impun revizuirea întregului nostru program marinăresc-naţional. Avem deplină încredere în actualul ministru de Stat al marinei şi în conducătorul-mareşal care vor ridica marina la înălţimea la care ea merită.

D-l *Henri August,* preşedintele asociaţiei „Dor de Ducă", citeşte două adrese (Nr. 699 şi 700), către preşedintele şi secretarul general al Ligii Navale, cărora le aduce mulţumiri pentru sprijinul acordat în 1941—42, constând din cei 15.000 lei şi fanionul L. N. R. dăruite în susţinerea activităţii pentru sporturile pe apă.

D. *amiral Georgescu* mulţumeşte d-lui general Economu, atât în numele marinei, cât şi al Ligii, pentru frumoasele cuvinte rostite şi sentimentele camaradereşti dovedite. Mai mulţumeşte şi d-lui secretar general L. N. R. pentru munca depusă şi tuturor colaboratorilor Ligii. Aduce mulţumiri membrilor Ligii şi participanţilor la adunarea generală de astăzi. Apoi citeşte textul telegramelor adresate către M. S. REGELE MIHAI I, M. S. REGINA-MAMĂ ELENA, Domnului MAREŞAL ANTONESCU, CONDUCĂTORUL STATULUI, Domnului general Pantazi, ministrul apărării naţionale, domnului profesor Mihail Antonescu, vice-preşedinte al consiliului de miniştri, domnului c. amiral-adjutant N. Păiş, ministru subsecretar de Stat al marinei, domnului general Paul Teodorescu, fost ministru, domnului amiral Eustatziu şi domnului vice-amiral Bălănescu.

D. *amiral Georgescu* declară şedinţa adunării generale închisă şi mulţumeşte tuturor membrilor participanţi.

Comitetul de Direcţie

(2 Iulie 1942)

Au luat parte la şedinţă d-nii: Inginer Iliescu-Brânceni, Apostol Culea, Colonel Sâmboteanu, Avocat Asvadurov, Comandor Verbiceanu, căpitan Mircescu, Comandor Negulescu.

Intrându-se în ordinea de zi, s'a comunicat şi discutat următoarele puncte:

1) S'a dat citire răspunsurilor la telegramele omagiale trimise cu prilejul adunării generale.

2) S'a luat act de lucrările primite până în prezent la concursul anual.

3) S'a luat act de contractul de închiriere între filiala Piatra-Neamţ şi Comunitatea evreească a unei săli de cinematograf, precum şi cel de subînchiriere al aceleeaşi săli între filială şi d-na Pădure, cu o cotă fixă de 15.000 lunar.

4) S'a aprobat bugetul filialei Piatra-Neamţ, cu modificarea de a se prevede la încasări venitul dela cinematograf şi la cheltueli un salariu secretarului, care nu va depăşi suma de 3.000 lei lunar.

5) S'a aprobat contractul de închiriere între Centrală şi d. Cobzariu pentru o sală de cinematograf la Roman şi cel de subînchiriere al sălii d-lui Pădure, — urmând ca la reîntregirea comitetului filiala să se ocupe de exploatare.

6) S'a luat act de activitatea d-lui Şerban, membru corespondent la Timişoara, pentru reînfiinţarea filialei din acea localitate.

7) S'a aprobat ca să se intervină pe lângă primăria Municipiului Bucureşti ca străzile din cartierul dintre piaţa Adolf Hitler şi lacurile Herăstrău şi Floreasca, cari sunt fără nume, să poarte pe acela al marinarilor de seamă decedaţi: Amiral Coandă, Amiral Murgescu, Amiral Koslinschi, etc., — grupate în jurul străzii Vice Amiral Bălescu, existentă.

8) S'a aprobat a se cumpăra 20 volume din cartea „Japonia" a d-lui Comandor Verbiceanu, spre a fi distribuite ca premii la diferitele competiţiuni ale Ligii Navale.

9) S'a aprobat un ajutor de 10.000 lei dela capitolul bugetar „premii pentru lucrări cu caracter marinăresc" pentru volumul „La posturile de luptă" al d-lor C-dor Verbiceanu şi Teodorescu.

10) Discutându-se sărbătorirea Patronului Marinei, s'a stabilit principial:

a) Având în vedere faptele de arme ale marinei, caracterul să nu fie sobru, ca anul trecut, ci şi unul de glorificare al vitejiei marinarilor noştri.

b) Tedeumul să aibă loc la lacul Herăstrău, pe scările din faţa expoziţiei, sau la clubul M. A. M., cu mai mulţi preoţi, cor şi o cuvântare.

c) Cu concursul O. S. R.-ului şi F. R. S. A.-ului să se organizeze după amiază competiţiuni nautice, atât pe lacul Herăstrău, cât şi la Snagov.

d) Să se intervină pentru a se obţine unul din pavilioane, în care să se organizeze o expoziţie cu desenurile dela diferitele concursuri, miniaturi, trofee, publicaţiile L. N .R., panouri cu fotografi de război, planşe, etc.

e) Să se intervină la radio, pe de o parte pentru difuzarea ceremoniei, pe de alta pentru a stabili un program adecuat importanţei zilei.

f) Să se distribue publicului, pe lângă program, conferinţa lt. comandorului Popescu-Deveselu.

g) Să se facă, prin subsecretariatul marinei, toate intervenţiile necesare pe lângă autorităţi, ca atât în ţară, cât şi în capitală serbarea să fie cât mai reuşită.

Cu organizarea se va ocupa d. căp. Mircescu şi Comandor Verbiceanu, care vor aduna tot materialul.

Regimentul Infanterie de marină depune jurământul în faţa d-lui ministru al Marinei

E Duminică şi sărbătoare, cu toate că la Reni bântue un ger aspru, recruţii Regimentului de Infanterie de Marină, înşiraţi la front pe compănii, în curtea spaţioasă a cazărmii, sunt zâmbitori, veseli şi simt în sufletul lor aceea emoţie spontană, pe care o are adolescentul, când aşteaptă să vină tatăl său: Vine Domnul Ministru al Marinei.

Când maşina intră pe poartă, gorniştii dau onorul la Amiral. Comenzile răsună scurt: Drepţi! Pentru onor, înainte!.

Armele svâcnesc în mâini şi se aliniază spre prezentare, împinse parcă de un resort magic ; săbiile ofiţerilor îşi pleacă vârfurile, iar drapelul regimentului flutură în vânt, mai impunător, mai falnic şi mai strălucitor ca totdeauna. O emoţie caldă umflă piepturile ofiţerilor şi ostaşilor cari văd, poate pentru prima oară, pe Domnul Ministru al Marinei, pe care ostaşii îl cunoşteau numai... în teorie.

Lt. colonelul Bucurenciu dă raportul :

— Domnule Amiral, am onoare a raporta că regimentul de Infanterie de Marină, cu un efectiv de... etc..., este gata pentru inspecţie şi aşteaptă ordinele Dvs.

Intinzându-i mâna, Domnul Ministru îi răspunde :

— Mulţumesc, domnule Colonel.

Apoi trece ofiţerii şi trupa în revistă.

Ochiul ager şi fin al Amiralului observă totul, dintr'o singură privire. Ofiţerii ca şi trupa se prezintă într'o ţinută fără cusur.

Instrucţia trupei este desăvârşită.

După trecerea în revistă, domnul Amiral se adresează noilor ostaşi ai ţării :

— Bună ziua, marinari !

Toate piepturile, care aşteptau aceste cuvinte, isbucnesc într'un singur glas scurt şi ostăşesc :

— Să trăiţi !

Urmează depunerea jurământului cu slujba religioasă şi formulele tradiţionale.

După jurământ, domnul Ministru al Marinei, se adresează recruţilor printr'o scurtă cuvântare.

Apoi urmat de cortegiul ofiţerilor din regiment, după ce vizitează bucătăria unde constată că trupa mănâncă zilnic la prânz două feluri de mâncare, ajunge la infirmerie.

Patru paturi albe şi o curăţenie ca zăpada.

Scândurile lustruite, geamurile sclipesc. Pe pereţi tablouri cu ilustraţii şi sfaturi medicale.

Bolnavii dau să se scoale în capul oaselor.

— Staţi jos nu vă mişcaţi. Aici domnul Doctor e stăpân. Câţi ai în infermerie, doctore ? grăeşte domnul Ministru.

— Numai aceştia 4, domnule Ministru.

— Se vede că-i îngrijiţi bine şi vă ocupaţi serios de ei.

— Ne facem datoria, domnule Ministru, răspunde Colonelul Comandant.

Trecând dela un pat la altul, Amiralul stă de vorbă cu fiecare ostaş înparte ; ajunge la ultimul pat.

— Tu ce ai băete ?

— Mă înjunghie puţin în spate, să trăiţi, d. Ministru

— Lasă că o să-ţi treacă ; o să te faci bine ! îl mângâie Amiralul.

Ostaşul Oancea Gheorghe, din comp. II-a, plugar din Tulcea, ridicat în capul oaselor, începe să clipească des şi deodată se trânteşte pe spate, îşi trage pătura peste cap şi izbucneşte într'un plâns cu sughiţuri.

Amiralul întreabă pe medic :

— Dar ce are doctore, e aşa de grav bolnav ? Ori îi e dor de casă ? După ce s'o face bine să-i daţi o permisie să-şi vadă familia, că poate pentru asta plânge.

Pătura se dădu brusc la oparte şi faţa plină de lacrimi a soldatului recrut Oancea Ghheorghe apare ca împinsă de un resort :

— Nu, să trăiţi, eu nu vreau să mă duc acasă, eu nu plâng după părinţii mei.

— Da de ce plângi, băete ? îl întrebă curios Amiralul.

— Să trăiţi, Domnule Amiral, eu plâng pentrucă n'am putut şi eu să depui jurământul odată cu toţi camarazii mei.

Iată un exemplu strălucit de dragostea faţă de şefii săi, faţă de armată şi faţă de măreţele Idealuri ale Neamului, dat de un ostaş recrut. El se simte mic şi nevolnic, atunci când nu poate depune jurământul de credinţă odată cu camarazii săi : pentru Rege, pentru Conducător şi pentru Ţară.

de Căp. Comandor MARIUS VERBICEANU

Dela Consiliui Superior de Transporturi

Comisiunea s'a întrunit în prima şedinţă de lucru, după constituirea ei, sub preşedinţia d-lui ing. N. Caranfil, fost ministru, preşedintele Consiliului superior al transporturilor şi tarifelor.

Pentru sistematizarea lucrărilor preliminare, s'au format, din sânul comisiunii, trei subcomisiuni, fiecăreia atribuindu-i-se un domeniu de activitate.

Prima subcomisiune este prezidată de d. av. Radu Portocală, fost ministru, având în competenţa ei chestiuni juridice şi probleme de ordin general organizatoric.

Celelalte două subcomisiuni în sarcina cărora cade alcătuirea programului de lucrări, construcţiile de vase, şantiere navale etc. — sunt prezidate de d-nii amiral Boerescu şi ing. Filipide, administratorul delegat al societăţii de navigaţie pe Dunăre S. R. D.

Subcomisiunile îşi vor începe activitatea zilele viitoare.

Deîndată ce chestiunile de amănunt vor fi conturate în rapoartele întocmite de cele trei subcomisiuni, comisiunea se va reuni în ansamblul ei — sub preşedinţia d-lui ing. Caranfil — pentru a lua în desbatere mijloacele a acestei importante probleme economice care formează un capitol important din programul de înfăptuiri trasat de d. ministru Buşilă.

Dealtminteri, studiile în linii mari au fost încă mai dinainte alcătuite de către Consiliul superior al transporturilor şi tarifelor.

(Excelsior)

Noui membrii în conducerea P. C. A.

Au fost numiţi membri în comitetul de. direcţie Administraţiei comerciale a porturilor pe apă (P. C. A.) pe o perioadă de 4 ani d-nii : ing. inspector general I. Vardala, fost director general la P. C. A., ing. Dionisie Germani, profesor la şcoala politehnică din Bucureşti, N. N. Lenguceanu, fost secretar general al ministerului justiţiei.

Noul preşedinte al P. C. A.

D. ing. insp. general *I. Vardala,* membru în comitetul de direcţie al administraţiei comerciale a porturilor şi căilor de comunicaţie pe apă (P. C. A.) a fost delegat preşedinte al comitetului până la 31 Martie 1943.

D. ing. insp. general Paul Demetriad, fostul preşedinte, a fost numit consilier tehnic pe lângă comitet.

Traficul fluvial românesc.

După datele centralizate de Direcţiunea Marinei comerciale, din Subsecretariatul de Stat al Marinei, rezultă că în primele trei luni ale anului curent, traficul nostru fluvial a atins caapacitatea totală de 343.506 tone. Cel mai redus trafic a fost în Februarie (11.358 tone). In Ianuarie transporturile efectuate pe Dunăre s'au cifrat la 108.253 tone, iar în Martie ele s'au urcat la 224.257 tone.

Traficul fluvial Croato-Român

Se aşteaptă sosirea în apele Dunărei româneşti a motonavei comerciale „Zagreb", cumpărată de curând de statul vecin şi care — având la remorcă 6 şlepuri — face prima ei cursă pe acest traseu.

Incetarea restricţiilor la pescuit

Direcţiunea Comercială a Pescăriilor aduce la cunoştinţă că restricţiunile puse asupra pescuitului în vederea reproducerii peştelui încetează în ziua de 1 Iunie a. c., dată dela care se vor putea pescui din nou în toată apele şi toate speciile de peşte.

Garantarea unei tranzacţii de navigaţie

Banca Comercială Română a garantat Navigaţiei Fluviale Române plata sumei de lei 7.000.000 pentru vasul „Sally" închiriat societăţii de transporturi „S. T. A. D." din Bucureşti. Garanţia prevede că vasul închiriat trebue să revină în apele teritoriale româneşti cel mai târziu la 27 Mai 1943.

Soc. „S. T. A. D." a gajat Băncii de Credit Român un tanc petrolifer, în schimbul unui credit de 7.500.000 lei.

Reînfiinţarea tribunalului de prize maritime.

In „Monitorul Oficial" din 11 Iunie a. c. a apărut un decret-lege prin care se reînfiinţează tribunalul de prize maritime la Constanţa şi Curtea superioară de prize maritime în Bucureşti.

NAVIGAŢIUNEA FLUVIALA ROMANA

MERSUL VAPOARELOR DE CĂLĂTORI

cu începere de la 20 Iulie 1942 până la alte dispoziţiuni.

LINIA GALAŢI — TURNU SEVERIN — BAZIAŞ

ZILE	ORA		Km dela SULINA	STAŢIUNI	Dist. km. între port.		ORA	ZILE
LUNI şi JOI	18	plec.	151	Galaţi	—	sos.	7	MIERCURI şi DUMINECĂ
	19[20]	sos.	171	Brăila	20	plec	6	
	19[40]	plec.	—	Brăila	—	sos.	5[30]	
	23[40]	plec.	226	Gura Gârliţei	55	plec.	2[50]	
MARŢI SI VINERI	0[50]	plec.	242	Gura Ialomiţei	16	plec.	2	
	1[40]	sos.	253	Hârşova	11	plec.	1[20]	
	1[50]	plec.	—	Hârşova	—	sos.	1[10]	
	3[10]	plec.	272	Topalu	19	plec.	0[15]	
	5[10]	sos.	300	Cerna-Vodă	28	plec.	23	
	5[30]	plec.	—	Cerna-Vodă	—	sos.	22[40]	MARŢI şi SÂMBĂTĂ
	6[30]	plec.	313	Rasova	13	plec.	22	
	8[20]	plec.	335	Oltina	22	plec.	21	
	15[10]	sos.	430	Oltenita	95	plec.	16[35]	
	15[30]	plec.	—	Oltenita	—	sos.	16[25]	
	20	sos.	493	Giurgiu	63	plec.	13	
	21	plec.	—	Giurgiu	—	sos.	11[35]	
MIERCURI şi SÂMBĂTĂ	1[15]	sos.	554	Zimnicea	61	plec.	8[50]	
	1[25]	plec.	—	Zimnicea	—	sos.	8[40]	
	4[25]	sos.	597	T. Măgurele	43	plec.	6[50]	
	4[35]	plec.	—	T. Măgurele	—	sos.	6[40]	
	7	sos.	631	Corabia	34	plec.	6	
	7[10]	plec.	—	Corabia	—	sos.	5[50]	
	10[50]	plec.	679	Bechet	48	plec.	3[30]	
	18[50]	sos.	795	Calafat	116	plec.	22[30]	
	19	plec.	—	Calafat	—	sos.	22[20]	
	20	plec.	811	Cetate	16	plec.	21[40]	
	22[50]	sos.	851	Gruia	40	plec.	19[45]	LUNI ŞI VINERI
	23	plec.	—	Gruia	—	sos.	19[30]	
JOI şi DUMINECĂ	4[45]	sos.	971	T. Severin	80	plec.	16	
	9	plec.	—	T. Severin	—	sos.	11	
	11[30]	sos.	952	Ada-Kaleh	21	plec.	10	
	12	plec,	—	Ada-Kaleh	—	sos.	9[50]	
	12[15]	sos.	955	Orşova	3	plec.	9[40]	
	1[30]	plec.	—	Orşova	—	sos.	9[20]	
	16	plec.	996	Şviniţa	41	plec.	7[30]	
	17[30]	plec.	1016	Drencova	20	plec.	6[35]	
	19[50]	plec.	1048	Moldova Veche	31	plec.	5[15]	
	22	sos.	1072	Bazias	24	plec.	4	

IN LEGĂTURĂ LA:

Galaţi cu vapoarele care pleacă şi sosesc dinspre Vâlcov.

Oltina cu vaporul care pleacă şi soseşte dinspre Călăraşi—Ostrov.

T.-Severin şi Gruia cu vaporul local T.-Severin—Gârla Mare,

Cernavodă mers în sus:
tren spre Constanţa ora 7,15; 9,25.
tren spre Bucureşti ora 17,23.

Cernavodă mers în jos:
tren dela Bucureşti ora 18,17.
tren dela Constanţa ora 19,14; 20,34.

Oltenita cu tren spre Bucureşti ora 19,20.

Giurgiu mers în sus tren dela Bucureşti ora 16,08; 20,12.

Giurgiu mers în jos tren spre Bucureşti ora 13,20; 18,10.

T. Măgurele cu tren spre Costeşti—Bucureşti ora 6,50.

Corabia cu tren spre Piatra-Olt ora 9,20

T.-Severin mers în sus tren dela Bucureşti ora 8,30.

T.-Severin mers în jos tren spre Bucureşti ora 18,10.

N. F. R.-ul a mai pus în circulaţie următoarele linii cari funcţionează în toate zilele: linia *Galaţi—Brăila*; linia *Măcin—Brăila*; linia *Brăila—Tulcea—Ismail—Vâlcov*; linia *Tulcea—Sulina*; linia *Călăraşi—Ostrov—Oltina* şi linia *Turnu-Severin—Gârla Mare*.

SPORT

Consiliul de Patronaj va organiza patru mari tabere în Capitală pentru tineret cu concursul Federaţiei sporturilor de apă.

In grija ce o poartă tinerelor generaţii, d-na Maria Mareşal Antonescu, preşedinta Consiliului de Patronaj, a hotărît să organizeze în Capitală patru tabere pentru educarea fizică a tineretului.

Şi în aceste tabere accentul va fi pus pe sporturile de apă. Mai precis, pe înnot.

Obor, Basarab, Ghencea, Tei.

In organizarea lor s'a avut însă în vedere folosirea cartierelor în care o asemenea educaţie e cu adevărat imperioasă, alegându-se: strandul Obor, Basarab, Ghencea şi Tei, unde copiii vor fi strânşi şi pregătiţi pentru a se asigura, astfel viitorul.

Conlucrare cu Federaţia sporturilor de apă.

Pentru o temeinică pregătire a tineretului, Consiliul de Patronaj a luat contact cu conducerea Federaţiei sporturilor de apă — din Organizaţia sportului românesc, — pentru a stabili în amănunt pregătirea programului ce va fi executat în cele patru tabere din Capitală.

15 instructori.

Şi primele măsuri au fost deja luate. Federaţia sporturilor de apă a pus la dispoziţia Consiliului de Patronaj un număr de cincisprezece instructori, cari urmează a încadra taberele susmenţionate.

In acest fel se va ajunge nu numai la regenerarea biologică, prin organizarea, disciplinarea şi încadrarea activităţii copiilor într'un mediu sănătos, departe de microbii maidanelor, ci şi la difuzarea înnotului.

Miilor de copii pregătiţi de şcolile Federaţiei sporturilor de apă din 1936 şi până astăzi li se vor adăuga altele.

E, aceasta, un succes cu care nu se poate mândri nici una din federaţiile sportive române, pentrucă nici una din ele nu a acordat tineretului importanţa pregătirii, care a fost începută în 1936 şi e continuată la sporturile de apă.

Trimiterea instructorilor în ţară.

Secretul acestui succes trebue căutat în faptul că maiorul Bârzănescu, preşedintele federaţiei, e înconjurat de oameni ce îşi cunosc misiunea, ca d-nii Victor Catina, consilier Henry August, ing. Berindei, Deoca, Hetasch, etc. cari au făcut şi fac un bloc în jurul şefului lor.

Dar, concomitent cu organizarea şcolilor din Capitală, altele vor fi organizate în provincie. Şi aici se va incerca o conlucrare cu Consiliul de Patronaj al operelor sociale. Ajutorii instructori ce au absolvit recent cursurile, vor fi trimişi zilele acestea la Arad, Timişoara, Craiova, etc.

*

Atât gestul d-nei Maria Mareşal Antonescu, cât şi acţiunea Federaţiei sporturilor de apă, merită a fi subliniate.

GH. LIVIU
(Gazeta Sporturilor)

Deschiderea strandului pentru tineret

Pentru educarea tineretului, Subsecretariatul de stat al Educaţiei Naţionale, a deschis un strand special pentru tinerii premilitari şi extra-şcolari, amenajat în locul fostului strand Kiseleff. Tineretul premilitar şi extra-şcolar primeşte aci o educaţie nautică gratuită, prin cursurile de înnot şi gimnastică specială pentru antrenament şi cursurile de natatie. Acest strand a fost pus la dispoziţia Subsecretariatului de stat al Educaţiei Naţionale de d. Mareşal Ion Antonescu — Conducătorul destinelor româneşti, care a tot înţelegător pentru viitorul de mâine al poporului român, şi-a îndreptat ochii spre tinerile mlădiţe ale neamului — adolescenţi şi copii. La deschiderea strandului pentru tineret au luat parte: D-nii: General V. Iliescu, Subsecretar de Stat al Educaţiei Naţionale, Mütz, şeful pentru educaţia tineretului german în România, colonel Corciu Ştefan, colonel Georgescu, şeful de Stat Major al Educaţiei premilitare şi extraşcolare, d-na Ana Rădulescu-Pogoneanu, consilieră extra-şcolară, d-nii: director Goga D-tru, M. O. Stan, Penea C-tin, Maior Constantinescu C., Gheorghiu, director al Educaţiei Fizice, Marin Balasache, maior Roncea, colonel Boboc, colonel Kiriţescu, toţi de la direcţia pregătirei premilitare şi educaţia extraşcolară. Liga Navală Română, urează iniţiatorilor, educatorilor şi tineretului, spor la muncă, pentru ca fiecare tânăr şi copil, să cunoască taina înnotului şi să iubească apa, viitoarea cale de apărare şi îmbogăţire a ţării şi Neamului Românesc.

Un strand pentru copiii săraci.

La strandul Obor, Consiliul de Patronaj al operilor sociale de subt preşedinţia d-nei Maria Mareşal Ion Antonescu, ajutată de d-nele: General Ştefleа, Manoilă, Niculcea şi Bărgăuan, a amenajat o colonie de vară pntru copiii oamenilor nevoiaşi din cartierul Obor-Pantelimon, care vor primi o hrană substanţială, vor face educaţie fizică în aer liber, băi de soare, cântece şi jocuri şi vor învăţa să înnoate, toţi, de la cel mai mic, până la cel mai răsărit, primind astfel botezul binefăcător al apei, pentru un viitor marinăresc al ţării şi neamului nostru. Curiozitatea şi plăcerea de a vedea aceşti mici „broscoi" sărind în undele apei, aruncând braţele voinicește şi svârlind în stânga şi dreapta stropii de apă — ca diamantele — în razele de soare, îţi imprimă credinţa nestrămutată, că bătrânul fluviu al Dunării şi cocheta Marea Neagră, vor avea nepoţi demni de numele lor istoric în marina Română.

Lt. P. E.

„Dor de Ducă" mulţumeşte L. N. R.

Asociaţia de drumeţie şi sporturi pe apă „Dor de Ducă" a adresat d-lui *C. Amiral N. Păiş,* preşedintele L. N. R. următoarea adresă de mulţumire:

Asociaţia nautică „Dor de Ducă", vă roagă respectuos să primiţi şi să bine-voiţi a împărtăşi Comitetului Central expresiunea celei mai vii recunoştinţe, pentru nepreţuita încurajare morală şi materială pe care Liga Navală Română a hărăzit-o şi în anul acesta crossului nautic de 12 klm. disputat în ziua de 31 Mai a. c. dealungul lacurilor Capitalei, pentru cucerirea marei cupe de argint masiv cu care crossul a fost dotat anul trecut de Liga Navală Română.

In calitate de Preşedinte al Ligii Navale Române aţi sacrificat preţiosul Dv. timp închinat înaltelor trebi ale Ţării, spre a fi prezent la acea manifestaţie de propagandă nautică. Tot odată suma de 15.000 lei cu care aţi dotat concursul, ne-a dat putinţa a tipări programele, invitaţiile, hărţile şi foile de poantaj ale comisarilor de parcurs, precum şi de a împlini marcajul prin geamanduri şi fanioane.

Cupa a fost câştigată şi anul acesta tot de Asociaţia „Dor de Ducă" cu alţi echipieri de cât cei de anul trecut; tinerii noştri

sportivi ţinând a justifica înalta onoare şi sprijinul de totdeauna ce aţi bine-voit a hărăzi unicei asociaţii libere, unde sportul se practică numai pentru sport.

Fanionul L. N. R. a fost atribuit de juriu echipei Ford-Româna clasată a doua, pentru a încuraja apriga luptă dusă de acea echipă şi a o stimula pentru crossul din 1943. Clasată a III-a a fost tot o echipă a As. „Dor de Ducă". Cei şase concurenţi ai echipelor clasate I, II şi III au primit câte o frumoasă plachetă de argint donate de D-l Colonel Medeleanu, Şeful Sportului Românesc, care a ţinut să fie reprezentat la concurs.

Impărţirea premiilor s'a făcut într'o atmosferă de caldă însufleţire de către D-l Maior Bărzănescu, activul preşedinte al Federaţiei Române a Sporturilor de apă şi preşedinte efectiv al juriului crossului, cum şi de D-na Felicia Belizarie, Secretara Generală a Federaţiei, cari au ţinut a felicita personal pe concurenţi, îndemnându-i printr'o patriotică cuvântare a-şi oţeli trupurile în vederea marei cruciade pe care Ţara şi Mareşalul Conducător o duc împotriva duşmanilor.

Inchinând frumoasa isbândă de propagandă nautică a crossului Ligii Navale Române şi dinamicului său preşedinte, vă rugăm a primi încredinţarea neţărmuritului nostru devotament şi cea mai vie recunoştinţă.

Pentru Patrie !

Preşedinte, H. AUGUST

Concursul de natație dela Strandul Obor

Natația bucureşteană şi-a inaugurat la 5 Iulie sezonul printr'un concurs organizat la strandul Obor.

Strandul Obor care şi-a făcut o tradiţie în organizarea întrecerilor de natație, suntem siguri că nu se va desminţi nici în acest an.

Cât priveşte rezultatele înregistrate, normal, sunt slabe. O singură performanţă merită a fi subliniată : aceea a tânărului *Marinel Gh. (L. N. R.)*, care, — după cum se ştie, e crescut de d-na Maria Mareşal Antonescu, — deşi în vârstă de numai 13 ani şi a învăţat abia anul trecut să înnoate, a reuşit totuş să parcurgă 50 m. liber în 45 secunde.

Iată acum rezultatele tehnice :

100 m. liber domni
1. P. Fischer (V. D.), 1'13"5.
2. Dumitrescu (L. N. R.) 1'15".
3. P. Săvescu 1.21".

100 m. brasse doamne
1. Ştefan Isabela (St. R.) 1'52"2.
2. Mimi Pruncu (L. N. R.).
3. Lena Dumitrescu (L. N. R.) 2'20".

50 m. liber copii
1. Adochiţei (L. N. R.) 39"2.
2. Ganga (C. F. R.) 39"2.
3. Marinel Gh. (L. N .R.) 45".

100 m. brase domni
1. Guguianu (L. N. R.) 1'41"8.
2. Stoica (C. F. R.) 1'50".
3. Florateanu (C. F. R.) 1'55"4.

100 m. spate domni
1. Fischer (V. D.) 1'34".
2. Stolojan (V. D.) 1'34"5.
3. Dumitrescu (L. N. R.) 1'40".

50 m. brase copii
1. Stănescu Ion (L. N. R.) 53".
2. Ganga (C. F. R.) 59".
3. Pătulea (C. F. R.) 1'.

100 m. spate doamne
1. Strofan Isabela (St. R,) 2'.
2. Lena Dumitrescu (L. N. R.) 2'12".

50 m. liber juniori
1. Săvescu Paul (St. R.) 33"8.
2. Ganga (C. F. R.) 35".
3. Petrescu (L. N. R.) 36".

50 m. spate copii
1. Adochiţei (L. N. R.) 46"8.
2.2 Guguianu (L. N. R.) 48".
3. Stănescu (L. N. R.) 1'50".

Demonstraţia de polo pe apă

Concursul de natație a fost încheiat printr'un match demonstrativ de polo pe apă, între două combinate.

Concursul de înnot dela strandul Obor

In ziua de Duminică 12 Iulie a. c. s'a desfăşurat la strandul Obor, un concurs de antrenament oficial organizat de federaţia sporturilor de apă, cu următoarele rezultate technice :

Juniori (50 m. liber).
Seria I-a
1. Săvescu Pavel (St. R.) 35 sec.
2. Ganga Ion (St. R,) 35 sec. 2/10.
3. Soceanu Horia (St. R.) 35 sec. 8/10.

Seria II-a
1. Haiung I. (C. F. R.) 37 sec. 2/10.
2. Negulescu P. (L. N. R.) 38 sec. 2/10.
3. Picu Traain (L. N. R.) 40 sec. 2/10.

Leana Dumitrescu (L. N. R.) 1-a la proba de 50 m. liber.

50 m. spate.
Seria I-a
1. Lăzărescu Anghel (L. N. R.) 48 sec.
2. Adochiţă M. (L. N. R.) 48 sec. 2/10.
3. Panaitescu I. (L. N. R.) 54 sec.

Secţia II-a
1. Lăzărescu C-tin (L. N. R.) 54 sec.

2. Marinel V. (L. N. R.) 55 sec.
3. Visarion Gh. (C. F. R.) 1 minut.

50 m. piept
Seria I-a
1. Ionescu D-tru (V. D.) 48 sec.
2. Ion Niculae (C. F. R.) 50 sec. 3/10.
3. Stănescu I. (L. N. R.) 51 sec. 6/10.

Getuţa, o mică speranţă a L. N. R.

Seria II-a
1. Andreescu Mihai (L. N. R.) 57 sec. 5/10.
2. Ionescu Mihai (C. F. R.) 57 sec. 9/10.
3. Arsene D-tru (St. R.) 58 sec. 6/10.

Doamne (50 m. liber)
1. Dumitrescu Leana (L. N. R.) 54 sec.
2. Dobrescu Geta (St. R.) 58 sec. 2/10.

100 m. piept.
1. Mărgineanu Elena (L. N. R.) 1 m. 56 sec. 4/10.
2. Mimi Pruncu (L. N. R.) 2 m. 04 sec.
3. Ionescu Alice (St. R.) 2 m. 20 sec.

100 m. spate.
1. Mărgineanu Elena (L. N. R.) 2 m. 11 sec. 4/10.
2. Dobrescu Geta (St. R.) 2 m. 11 sec..
3. Dumitrescu Leana (L. N. R.) 2 m. 11 sec. 4/10.

**Dumitrescu Leana (L. N. R.)
în curse de 50 m. liber.**

Domni (100 m. liber)
1. Slăvescu Eug. (V. D.) 1 m. 12 sec.
2. Dumitrescu D-tru (L. N. R.) 1 m. 16 sec. 4/10.
3. Teodorescu P. (C. F. R.) 1 m. 21 sec. 4/10.

100 m. piept.
1. Popescu Gh. (Metropola) 1 m. 26 sec.
2. Vasiliu N-lae (C. F. R.) 1 m. 38 sec. 4/10.
3. Tudor Ştefan (C. F. R.) 1 m. 38 sec. 6/10.

100 m. spate.
1. Stolojan Gh. (V. D.) 1 m. 36 sec. 6/10.
2. Slăvescu Eug. (V. D.) 1 m. 39 sec.
3. Floreşteanu I (C. F. R.) 1 m. 49 sec.

Copii (50 m. liber)
Seria I-a
1. Dima C-tin (C. F. R.) 40 sec.
2. Ganga A. (C. F. R.) 40 sec. 3/10.
3. Adochiţa Il. (L. N. R.) 41 sec.

Seria II-a
1. Lăzărescu C-tin (L. N. R.) 43 sec.
2. Panaitescu I. (L. N. R.) 43 sec. 5/10.
3. Caracaş Justinian (L. N. R.) 45 sec.

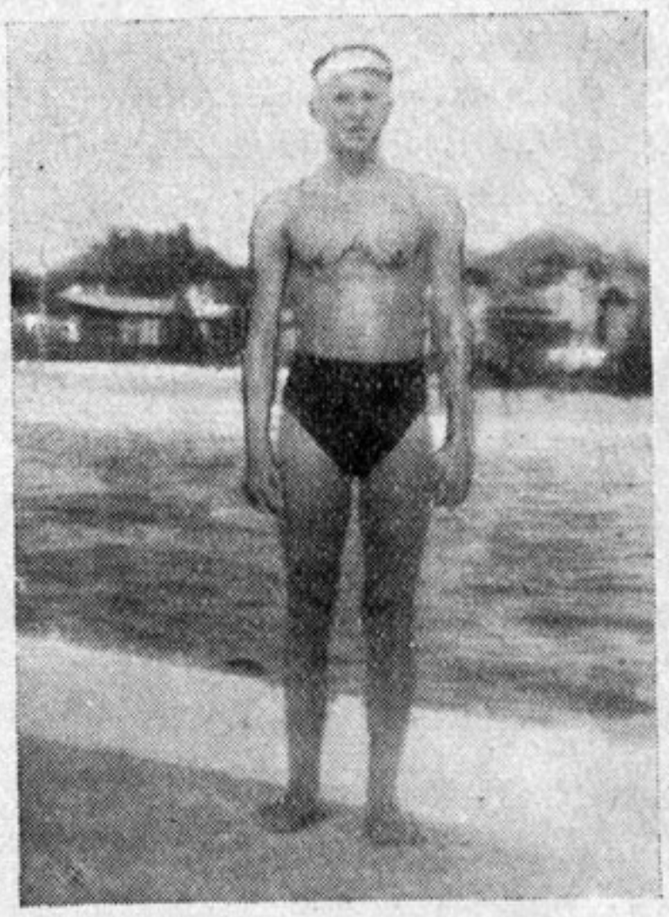

**Dumitrescu Niculae (L. N. R)
al 2-lea la proba de 100 m. liber.**

Ştafetă mixtă 3×100 domni.
Innot pe spate, pe piept şi liber
1. Vif. Dacia : Stolojan Gh., Slăvescu Eug., Nefianu I. 4 m. 36 sec.
2. C. F. R. Vasiliu I, Vasiliu II, Manescki O, 4 m. 44 sec. 5/10.
3. Stadiu Român : Săvescu I., Ganga N., Soceanu Gh. 5 m. 01 sec.

Polo pe apă

La terminarea probelor de concurs, echipa clubului C. F. R. şi combinata Viforul Dacia — Liga Navală Română, au făcut o partidă amicală de antrenament, foarte spectaculoasă şi instructivă.

Lt. PAUL EPUREANU

Al 2-lea concurs de antrenament

In ziua de 19 Iulie a. c. s'a ţinut sub auspiciile F. R. S. N. al 2-lea concurs de antrenament la strandul Obor cu următoarele rezultate tehnice :

100 m. liber juniori
1. Nefianu (V. D.) 1 m. 21 s.
2. Petrescu Gh. (L. N. R.) 1 m. 27 s.
3. Ganga Ion (St. R.) 1 m. 29 s.

100 m. piept doamne
1. Strofan Isabela (St. R.) 1 m. 15 s. 5/10.
2. Mărgineanu Elena (L. N .R.) 1. m. 17 s. 6/10.

200 m. piept domni
1. Vasiliu I. (C. F. R.) 3 m. 37 s. 4/10.
2. Guguianu V. (L. N. R.) 3 m. 40 s.
3. Bărbulescu M. (C. N. R.) 4 m. 13 s.

100 m. liber domni
1. Slăvescu Eug. (V. D.) 1 m. 11 s. 4/10.
2. Adrian Adrian (V. D.) 1 m. 13 s.
3. Dumitrescu Gh. (L. N. R.) 1 m. 17 s. 8/10.

50 m. piept copii. Seria I-a.
1. Ionescu D-tru (V. D.) 47 s.
2. Zaharescu St. (L. N. R.) 49 s. 5/10.
3. Velciu Toma (L. N. R.) 50 s.

Seria II-a
1. Grecu (St. R.) 55 s.
2. Patulea (C. F. R.) 56 s. 8/10.
3. Oglinjeanu (C. F. R.) 1 m. 2 s.

50 m. piept fetiţe
1. Matache M. (L. N. R.) 1 m. 12 s. 5/10.
2. Tatiana Zisu (V. D.) 1 m. 15 s. 2/10.
3. Rodica Zisu (V. D.) 1 m. 17 s. 2/10.

100 m. spate domni
1. Stolojan (V. D.) 1 m. 34 s. 4/10.
2. Slăvescu Eug. (V. D.) 1 m. 35 s. 4/10.
3. Simanski A. (C. F. R.) 1 m. 37 s.

100 m. spate doamne
1. Ştrofan Isabela (St. R.) 1 m. 54 s. 2/10.
2. Mărgineanu Elena (L. N. R.) 2 m. 3 s. 4/10.
3. Dumitrescu Leny (L. N. R.) 2 m. 14 s.

100 m. piept juniori
1. Tudor Ştefan (C. F. R.) 1 m. 41 s.
2. Guguianu V. (L. N. R.) 1 m. 42 s.
3. Stoica (C. F. R.) 1 m. 45 s.

50 m. liber copii. Seria I-a
1. Marinel (L. N. R.) 42 s. 2/10.
2. Lăzărescu (L. N. R.) 46 s.
3. Caracaş (L. N. R.) 47 s.

Seria II-a
1. Ganga A. (C. F. R.) 38 s.
2. Adochiţă M. (L. N. R.) 38 s. 4/10.
3. Tănăsescu (C. F. R.) 38 s. 4/10.

Ştafetă 4×100 liber domni
1. *Viforul Dacia,* Fischer — Slăvescu — Nefianu — Adrian Adrian 5 m. 19 s.
2. *C. F .R.,* Floreşteanu — Simanski — Patulea — Teodorescu 5 m. 34 s. 5/10.
3. *L. N. R.,* Dumitrescu — Petrescu — Pericle — Sotir 5 m. 48 s.

50 m. spate copii. Seria I-a
1. Lăzărescu A. (L. N. R.) 52 s.
2. Ilie Ioan (St. R.) 56 s.
3. Marinel (L. N. R.) 57 s.

Seria II-a
1. Adochiţă (L. N. R.) 48 s.
2. Lăzărescu C-tin (L. N. R.) 51 s.
3. Ionescu D-tru (V. D.) 52 s. 4/10.

Water-Polo
Viforul-Dacia — C. F. R. 3—2.
L. N. R. — Stadiu Român 3—2.

LT. PAUL EPUREANU

Concursul pentru cupa „Eroul Locot. Dante Gherman"

La strandul Obor s'a desfăşurat în zilele de 25 şi 26 Iulie a. c. probele concursului pentru cupa „Eroul Locot. Dante Gherman", fost campion naţional de înnot, căzut vitejeşte pe frontul de luptă. Este un omagiu bine meritat pentru Eroii, campioni ai sporturilor, de a fi proslăviţi de urmaşii lor şi de a fi trecuţi în cartea de aur a federaţiilor sportive, cărora le-a purtat cu demnitate numele. In cadrul acestor probe s'a disputat şi un match de polo pe apă, pentru fanionul L. N. R.

Dăm mai jos rezultatele technice :

100 m. piept juniori. Seria I
1. Ganga I. (St. R.) 1 m. 38 s.
2. Stoica I. (C. F .R.) 1 m. 40 s. 6/10.
3. Savu N. (C. F. R.) 1 m. 56 s.

Seria II
1. Guguianu V. (L. N. R.) 1 m. 37 s.
2. Tudor St. (C. F. R.) 1 m. 42 s.
3. Negulescu I. (L. N. R.) 1 m. 45 s.

400 m. liber domni
1. Slăvescu I. (V. D.) 6m. 10 s. 6/10.
2. Adrian Adrian (V. D.) 6 m. 39 s. 6/10.
3. Dumitrescu Gh. (L. N. R.) 6 m. 44 s.

100 m. spate doamne
1. Ştefan Isabela (St. R.) 1 m. 50 s. 4/10.
2. Mărgineanu Elena (L. N. R.) 1 m. 50 s.
3. D-trescu Leny (L. N. R.) 2 m. 5 s.

Ştafeta 4×50 liber Juniori.
1. L. N. R. - ECHIPA A. — Sotir V. — Petrescu Gh. — Musafer — Pericle — 2 m. 19 s. 5/10.
2. ST. R. — Garga I. — Socianu — Săvescu — Caracaşi — 2 m. 27 s.

100 m. spate domni.
1. Fischer P. (V. D.) 1 m. 300.
2. Stolojan V. (V. D.) 1 m. 31 s. 4/10.
3. Slăvescu E. (V. D.) 1 m. 36 s. 2/10.

10 m. liber domni.
1. Slăvescu Eug. (V. D.) 1 m. 12 s.
2. Adrian Adrian (V. D.) 1 m. 13 s.
3. Fischer Piciu (V. D.) 1 m. 14 s.

50 m. liber doamne
1. Stofran Isabela (St R.) 43 s. 8/10.
2. Dumitrescu Leny (L. N. R.) 51 s. 2/10.
3. Mărgineanu Elena (L. N. R.) 59 s.

100 m. liber juniori
1. Hociung V. (C. F. R.) 1 m. 32 s. 4/10.
2. Stoica I. (C. F. R.) 1 m. 39 s. 6/10.
3. Florescu D. (V. D.) 1 m. 57 s.

Seria II-a
1. Sotir V. (L. N. R.) 1 m. 18 s.
2. Săvescu I. (St R.) 1 m. 22 s.
3. Musafer H. (L. N. R.) 1 m. 27 s.

50 m. liber copii
1. Tănăsescu Şt. (C. F. R.) 39 s. 6/10.
2. Răducaru Gh. (C. F. R.) 41 s.
3. Lăzărescu Aug. (L. N. R.) 43 s.

Seria II-a
1. Ganga Augustin (C. F. R.) 38 s. 4/10.
2. Dima C-tin (C. F. R.) 41 s.
3. Marinel Gh. (L. N. R.) 42 s. 6/10.

100 m. piept doamne
1. Ştrofan Isabela (St. R.) 1 m. 49 s. 8/10.
2. Mărgineanu Elena (L. N. R.) 1 m. 57 s.
3. Dumitrescu Lery (L. N. R.) 2 m. 9 s.
Afară din concurs d-na Bauer Lory 1 m. 47 s.

200 m. piept domni
1. Popescu Gh. (Metrop.) 3 m. 14 s. 8/10.
2. Fischer Piciu (V. D.) 3 m. 38 s. 2/10.
3. Puguianu V. (L. N. R.) 3 m. 41 s.

50 m. piept copii. Seria I-a
1. Ionescu R. Mihai (C. F. R.) 52 s. 8/10.
2. Grecu Aurel (St. R.) 53 s. 4/10.
3. Pătulea I. (C. F. R.) 55 s. 6/10.

Seria II-a

1. Georgescu D. (V. D.) 46 s. 2/10.
2. Veliu Toma (L. N. R.) 47 s.
3. Zaharescu C. (L. N. R.) 49 s.

50 m. piept fetiţe
1. Călin Maria (St. R.) 1 m. 7 s. 8/10.
2. Matache Maria (L. N. R.) 1 m. 9 s. 6/10.
3. Verdeş Lena (C. N. R.) 1 m. 12 s.

50 m. piept doamne
1. Ştofran Isabela (St. R.) 43 s. 6/10.
2. Dumitrescu Lery (L. N. R.) 51 s. 8/10.
3. Mărgineanu Elena (L. N. R.) 53 s.

100 m. spate copii
1. Lăzărescu C-tin (L. N. R.) 52 s.
2. Lăzărescu Anghel (L. N. R.) 54 s.
3. Maisescu Alex. (V. D.) 57 s.

100 m. spate juniori.
1. Sotir V. (L. N. R.) 1 m. 37 s. 6/10.
2. Săvescu I. (St. R.) 1 m. 43 s.
3. Flireşoianu C. (C. F. R.) 1 m. 45 s.

Ştafeta 3×100 mixtă doamne
1. Stadiu Român: Strofan Isabela— Iorescu Alice — Dobrescu Getta. 6 m. 20 s. 5/10.
2. Liga Navală Română: Mărgineanu Elena — Niculescu C-tanţa — Dumitrescu Leny 6 m. 32 s.

Ştafeta 3×100 m. mixtă domni
1. L. N. R.: Sotir V. — Guguianu N. — Dumitrescu Gh. 4 m. 31 s.
2. Viforul Dacia: Piciu Fischer — Măldărescu Gh. — Adrian Adrian 4 m. 41 s. 4/10.
3. St. Român: Ganga Ion — Săvescu I. — Socianu A. 4 m. 42 sec.

Calculându-se punctagiul zilei de 25 Iulie şi adăogându-se punctajul zilei de 26, prin totalizare au obţinut: L. N. R. 43 p.; St. Român 33 p.; Vîf. Dacia 32 p.; C. F. R. 3 p.; Metropola 5 p.; C. N. R. 1 p.

Cupa „Eroul Locot Dante Gherman" a revenit clubului Ligei Navale Române la o diferenţă de 10 puncte, dovedind că priceperea, perseverenţa şi metoda d-lui Paul Stroescu, conducătorul clubului, au dat roadele unei munci eficace pe tărâmul natatiei. Pentru fanionul L. N. R. matchul de polo pe apă, a fost câştigat de clubul Viforul Dacia într'o partidă cu C. F. R. la scorul de 4—3. La sfârşitul reuniunei s'au împărţit concurenţilor premii constând din cărţi şi publicaţii ale Ligei Navale Române.

Locot.. PAUL EPUREANU

O federaţie care ştie ce vrea

Din lipsă de spaţiu s'a insistat poate prea puţin în gazeta noastră asupra succesului repurtat de F. R. S. A., organizatoare — ajutată de Liga Navală — a „Zilei Apelor".

Şi evenimentul merită o revenire, deoarece, atunci, a putut fi verificată la faţa locului concluzia unei continui munci pentru propăşirea sportului românesc.

Se ştie că, în continuarea activităţii anilor trecuţi, maiorul Bârzănescu, preşedintele federaţiei sporturilor de apă, a organizat în această vară o serie întreagă de cursuri pentru pregătirea ajutorilor instructori de înnot şi canotaj (caiac, skiff, gig, etc.).

Dintre aceste, o parte au fost încheiate, iar altele continuă şi cu ocazia „zilei apelor" atât absolvenţilor cât şi elevilor li s'a oferit prilejul unei afirmări printr'un examen serios, în faţa d-lui ministru al Marinei, — marele îndrăgostit al sporturilor de apă, — contra amiral adj. Nicolae Păiş — şi examenul dat a fost trecut cu brio.

Toţi acei cari au urmărit demonstraţiile de înnot şi canotaj, trebue să recunoască astăzi că tinerii absolvenţi au dovedit o adevărată virtuozitate şi că în marea „ofensivă a apei" pe care o pregăteşte, federaţia se poate bizui pe contribuţia lor.

De aici s'a mai desprins însă un fapt: seriozitatea pregătirii, care a dus la modelarea sau creiarea valorilor.

Valori ce au asigurat succesul „zilei apelor".

Şi pentru aceasta, conducătorii federaţiei sporturilor de apă merită felicitări.

P. E.

(Gazeta Sporturilor)

Instructorii de înnot ai F. R. S. A. la Timişoara şi Arad

La 5 Iulie au plecat spre Timişoara şi Arad câte un instructor şi subinstructor de înnot pentru a începe predarea cursurilor de înnot a tineretului etnic român din acele regiuni.

Măsura „Federaţiei Române de sporturi pe apă" este cât se poate de lăudabilă.

Trebue menţionat că ajutorii-instructorilor sunt absolvenţi ai cursurilor Federaţiei de subinstructori terminat de curând.

Au plecat la:

Timişoara: Alexandru Dobrovolnici: instructor, Popescu Caton: ajutor instructor.

Arad: Emil Ionescu: instructor, Chiriş Dan: ajutor instructor.

Cursuri de înnot pentru premilitari

Din ziua de 22 Iunie a. c. între orele 16—19 a început în mod regulat cursul de înnot al tinerilor premilitari şi extraşcolari din Inspectoratul P. P. Municipal Bucureşti şi va continua în tot cursul verii, în fiecare Luni, Miercuri şi Vineri între orele de mai sus.

Intrarea şi cursul sunt gratuite sub conducerea a doi maiştri de înnot angajaţi de Subsecretariatul educaţiei extraşcolare.

Recomandăm tuturor tinerilor premilitari şi extraşco-

lari a se înscri la acest curs în vederea angajărilor ca instructori de înnot la formaţiunile premilitare şi extra-şcolare.

Inscrierile se fac la inspectoratul P. P. Municipal în strada Berzei No. 15.

Dela clubul L. N. R.

Popescu Caton, cel mai bun „brasist" al clubului L. N. R., a părăsit capitala plecând spre Timişoara, unde va avea funcţia de subinspector de înnot.

Pentru clubul L. N. R. plecarea lui Popescu Caton, constitue o pierdere însemnată. Din fericire este numai temporară.

◆

Clubul sportiv-cultural Crişana C. F. R. şi-a inaugurat de curând secţia de canotaj.

Tribuna cititorilor

D-lui *Sebastian Virgil Safianu :* Materialul pe care ni l-aţi trimis nu corespunde preocupărilor revistei noastre. Regretăm că nu poate fi folosit. Adresaţi-vă publicaţiunilor de humor.

Ragnhild Hweger a realizat din nou două victorii

ODEN. — In localitate a avut loc un concurs nautic cu care ocazie d-şoara Ragnhild Hweger, campioană mondială, după o lungă absenţă, a concurat din nou şi a realizat următoarele rezultate : 100 craul 1:07, 200 craul 2:35,8 sec.

Croaţia şi Bulgaria se vor întâlni într'un match internaţional

ZAGREB. — Federaţia de nataţie a Croaţiei a încheiat o dispută internaţională nautică cu Bulgaria pentru luna Septembrie la Sofia, cu care ocazie se va desfăşura concursuri după programul olympic care prevede şi un match de waterpolo.

Au fost recunoscute următoarele recorduri europene nautice

BERLIN. — Federaţia internaţională de nataţie a recunoscut următoarele noi recorduri europene :

Bjorn Borg 200 viteza 2:10'8".
Tatos 400 viteza 4:46.4".
Anni Kapel 200 piept 2:55.5".
Anni Kapel 400 piept 6:08.2".
Anni Kapel 500 — 7:43.4".

ASUPRA DVS.!...

. . . a lucrărilor Dvs. şi a preocupărilor Dvs. se publică adesea în cele 120.000 ziare şi reviste din lumea întreagă articole şi notiţe care vă sunt absolut necesare. Dacă doriţi să aveţi aceste articole şi notiţe preţioase, ca şi instituţiile din străinătate şi din capitala ţării noastre, adresaţi-vă şi Dvs. agenţiei

„SERVICIUL GAZETELOR"

Directori : AUREL M. ALICU şi EM. SAMOILĂ
Bucureşti I, — Str. Sf. Constantin 24 — Telefon 3-16-15

care vă dă cu plăcere orice lămurire suplimentară şi vă face — la cerere — şi probe gratuite

Ştiri din străinătate

NAVIGAŢIA MARITIMĂ

ANGLIA

Majorarea navlurilor pentru cărbuni. Ministerul Transporturilor de război a publicat o nouă listă de navluri pentru transportul cărbunilor. Navlurile intrate în vigoare la 1 Mai 1942 reprezintă un spor de circa 20 sh. de tonă pentru transporturile destinate Orientului mijlociu, pe când la transporturile destinate porturilor sud americane sunt mai scumpe cu peste 50% faţă de cele plătite înainte de 1 Mai 1942.

(*N. F. A.* Nr. 107/1942)

● *In căutare de tonaj.* Mai mult ca oricând, Anglo-saxonii sunt în căutare de tonaj, plătind preţuri foarte mari. Pe când în timpuri normale tonajul cu o vechime mai mare de 25 ani de serviciu, în mod obişnuit, era retras, astăzi Marea Britanie caută nave vechi, chiar cu o vârstă mai mare de 40 de ani.

Astfel armatorii englezi au cumpărat cu 40.000 lire sterline un vas cu o greutate de numai 1.800 tone, având vârsta de peste 20 ani. Acum cinci ani o asemenea navă n'ar fi costat nici 10.000 lire sterline.

In prezent preţul mediu de cumpărare este sub circa 300.000 dolari pentru vasele oscilând între 2000—4000 tone. Un vas vechiu, construit în anul 1896, a fost vândut Angliei, de Statele-Unite, cu 70.000 dolari la un total de 3.600 tone ; o altă navă cu un tonaj de 1.900 tone, construită în anul 1904 s'a ridicat la preţul de 150.00 dolari, iar o a treia navă, cu un total de 2.200 tone, construită în 1922, a fost plătită cu 250.000 dolari.

Alte vase vândute în contul suedez au avut preţuri diferite : un vas mic de 750 tone, construit în anul 1924, a fost plătit cu 350.000 coroane suedeze, un al doilea de 1.600 tone, construit în 1911 a fost plătit cu 650.00 coroane şi o a treia navă de 2400 tone construită în 1920 a fost vândută cu un milion coroane suedeze.

Se prevede că preţurile acestea, deşi sunt destul de mari, se vor ridica şi mai mult.

(*Il Sole* 150/1942)

CROAŢIA

Amenajarea porturilor maritime croate. Guvernul croat a hotărît să amenajeze porturile maritime Novi, Senj şi Sv. Juraj situate pe litoralul croat al Mării Adriatice dinspre Nord. Se proectează construirea unor noui locuri de acostare şi drumuri de acces. Deoarece porturile în chestiune nu posedă cale ferată cu un hinterland mai întins, construcţiunile ce se fac au numai un caracter local. In primul rând nouile instalaţiuni portuare vor dar posibilitatea unei expediţii mai rapide a transporturilor destul de numeroase, care transitează sau se transbordă prin aceste porturi. Finanţarea lucrărilor respective de construcţie este asigurată.

(*D. V. N.* Nr. 146/1942)

Aderarea Croaţiei la traficul de mărfuri dunărean. După relatări semioficiale, actualmente se duc tratative asupra aderării Croaţiei la acordul de navigaţie prelungit recent între Societăţile dunărene de navigaţie germane, italiene, române, slovace şi ungare. Acum se aşteaptă ca şi Societăţile de Navigaţie croate să adere la acordul pentru transportul mărfurilor pe Dunăre. (*N. F. A.* Nr. 106/1942)

O problemă însă o constitue preţul vaselor. Un vapor vechiu de 8.000 tone, care în anul 1939 costa 800.000 fr. elv. acum se plăteşte cu 7—8 milioane franci elveţieni.

Elveţia va avea nevoe chiar şi în timp de pace de o flotă maritimă proprie. Aceste vase trebue să servească în primul rând pentru import. O flotă compusă din 25 vapoare, având capacitatea de 200.000 tone trebue să fie suficientă, deoarece Elveţia nu doreşte să înfiinţeze linii proprii sau să monopolizeze traficul.

Este interesant, că echipajele vaselor se compun într'o foarte mare măsură din marinari elveţieni, unele chiar cu 50%.

(*D. V. N.* Nr. 115/1942)

FRANŢA

Noua lege de administrare a porturilor. De curând s'a promulgat o lege nouă cu privire la administraţia porturilor maritime franceze. Ca urmare pentru fiecare port maritim mai mare s'a numit câte un comandant al marinei. In atribuţiunile acestor comandanţi, pe lângă îngrijirea siguranţei porturilor şi al vapoarelor, se cuprind, între altele, ordonarea directivelor generale pentru supravegherea vaselor şi coordonarea tuturor instalaţiunilor de porturi.

Deasemenea sunt supuse acestui organ serviciul de pilotare şi serviciul de şlepuri. Pentru conducerea instalaţiunilor şi lucrărilor technice în raza porturilor rămâne responsabil directorul portului respectiv care este subordonat Ministerului de Comunicaţii.

(*Schw. V. T. Ztg.* Nr. 12/1942)

GERMANIA

Grup economic de construcţii navale. Grupul de specialitate construcţiuni navale din grupul economic „construcţiuni de oţel şi fer", a fost transformat printr'o ordonanţă a ministerului german de economie naţională într'un grup economic de construcţiuni navale. Grupul economic construcţiuni navale din Hamburg este recunoscut ca singurul reprezentant al acestei ramuri de economie. Grupul economic construcţiuni navale poate să ia măsuri pentru reglementarea pieţii numai cu consimţământul Ministerului Economiei Naţionale a Reichului. Acestui grup economic i se subordonează toţi întreprinzătorii şi toate întreprinderile (persoane fizice şi juridice), care produc în uzine: vase de război de tot felul, vase din fier, lemn, beton armat sau alte materiale combinate pentru navigaţia maritimă de coastă şi fluvială, părţile plutitoare pentru instalaţiunile de suprafaţă (ca drage, instalaţiuni de transbordare), vapoare de pescuit, bărci pentru vânatul balenelor, bărci de pescuit scrumbii, ca şi orice alte vase asemănătoare care servesc la pescuit, instalaţiuni de docuri plutitoare, etc. Conducătorul grupului de industrie este autorizat să înfiinţeze în cadrul grupului economic construcţiuni de vase, câte un grup de specialitate: „şantiere navale maritime" şi „şantiere navale fluviale". Ordonanţa a intrat în vigoare la întâi Aprilie 1942.

(*B. B. Ztg.* Nr. 256/1942)

ITALIA

Amenajarea portului Brindisi. Comisiunea bugetară a Senatului italian a examinat noul proect de buget pentru lucrările publice. Cu toate restricţiunile impuse construcţiunilor din cauza războiului, s'a hotărît să se execute o mulţime de lucrări importante din punct de vedere economic. In primul rând va fi reparat şi lărgit portul Brindisi care a devenit un port însemnat de transbordare ca urmare la întinderea spaţiului italian în Peninsula Balcanică. De altfel şi oraşul Brindisi a câştigat în importanţă, tocmai pentru motivul de mai sus. Se vor întreprinde lucrări care vor corespunde progresului economic al acestui oraş. In continuare, pe cât este astăzi posibil din cauza războiului, se urmăreşte problema apeductului din Apulia.

Ministrul italian al Lucrărilor Publice a accentuat în discursul său că proectul de buget pentru construcţiunile de şcoli a fost mult mărit. In anul trecut Statul fascist a cheltuit aproape 1,5 miliarde lire pentru construirea şcolilor primare şi secundare şi 90 milioane lire pentru construcţiunile universitare. Această sumă se majorează din nou cu 200.000.000 lire. Este interesant de notat, că în cursul exerciţiului bugetar trecut au fost construite 10.300 locuinţe populare. Actaulmente s'au pus la dispoziţie 870.000.000 lire pentru mărirea acestor planuri. (*B. B. Ztg.* Nr. 250/1942)

BULGARIA

Un plan de cinci ani pentru desvoltarea flotei bulgare. Traficul de mărfuri pe Dunăre capătă o tot mai mare importanţă. Datele oficiale arată că din 1939 sunt transportate pe Dunăre anual 8-12 milioane tone mărfuri, de către 2881 şlepuri cu 1,68 milioane tone şi 480 remorchere. Până în anul 1939 Bulgaria participa la flota dunăreană cu 12 vase cu motor şi aburi, 27 şlepuri şi 12 vase-cisterne totalizând 26.000 tone; o participare deci în procent de numai 1,5%. După 1939 au mai apărut patru vase moderne de marfă, care fac traficul între Bulgaria şi Germania. Pentru înviorarea acestui trafic de mărfuri tonajul naval bulgar este insuficient. De aceia navigaţia bulgară a întocmit un plan de 5 ani, care prevede construcţia a 50 şlepuri noui, 8 remorchere, trei vase mici de călători, un doc pentru reparaţii şi câteva pontoane. Acest plan va fi pus în aplicare imediat. Cheltuelile da construcţie se ridică la 700 milioane leva.

ELVEŢIA

Calea de navigaţie între Basel-Constanţa. Uniunea societăţilor de navigaţie Rin-Lacul Constanţa a întocmit o dare de seamă anuală pe 1941, din care rezultă că s'a studiat un proect pentru amenajarea unei căi de navigaţie cu vase mari dela Basel până la lacul Constanţa. Proectul a fost chiar supus autorităţilor germane competente. In afară de stăvilare, pentru care elveţienii recomandă dimensiuni mai mici, cercurile interesate sunt de acord asupra amănuntelor proectului. (*D. V. N.* Nr. 117/1942)

● *Calea fluvială de navigaţie Locarno-Veneţia.* Opinia publică din Elveţia discută din nou despre proectul unei căi de navigaţie fluvială care ar începe dela Lago-Maggiore prin valea fluviului Tessin şi ar ajunge la Milano. In Milano acest canal va avea legătură cu o altă cale fluvială de navigaţie al cărei proect a fost aprobat de guvernul italian şi care va duce dela Milano prin valea fluviului Pad până la Veneţia. Lungimea căei de navigaţie Locarno- Veneţia va fi de 682 Km. Această cale fluvială va fi amenajată pentru navigaţia vaselor de 600 tone.

Conferinţele între autorităţile competente elveţiene şi italiene privitoare la acest proect decurg în mod satisfăcător. Problema participării financiare a Elveţiei la cheltuelile de construcţie sunt. probabil, pe primul plan. Deşi canalul proectat se află exclusiv pe teritoriul italian, realizarea canalului, prin legătura sa cu Lago Maggiore, ar putea să aducă avantaje economice importante pentru cantonul elveţian Tessin care are o situaţie nefavorabilă din punct de vedere al comunicaţiilor. Se speră că prin acest canal se va inviora traficul de tranzit spre Germania. In acest scop portul din Locarno va fi amenajat după exemplul portului Basel de pe Rin.

(*D. V. N.* Nr. 117/1942)

Flota maritimă elveţiană. Elveţia posedă actualmente un tonaj maritim de circa 50.000 tone vase comerciale. Portul lor de bază este Lissabona. Serviciul de aducere şi ducere a mărfurilor dela şi spre Lissabona se face cu vase de cabotaj prin Genova sau cu autocamioanele puse în circulaţie în acest scop între Elveţia—Lissabona sau Genova.

După cum a declarat directorul societăţii de armatori elveţieni, Elveţia depune toate sforţările pentru mărirea flotei sale.

FRANŢA

Canalizarea cursului superior al Ronului. Intr'una din ultimele şedinţe ale Consiliului de Miniştri al Franţei s'a discutat din nou între alte proecte de navigaţie fluvială şi proectul de canalizare a fluviului Ron, pentru care urmează să se facă propuneri reale, în cel mai scurt timp. Activarea politicei franceze privitoare la Ron, ca o consecinţă firească a canalizării acestui fluviu, a produs şi în Elveţia o vie satisfacţie. Planul sectorului transelveţian al Ronului care este de multă vreme pregătit pentru a fi pus în lucru între Lacul Geneva-Rin, va avea un sens economic numai atunci când canalul respectiv din Elveţia va constitui o porţiune a unei legături fluviale mai mari Ron-Rin, realizând astfel mai mult decât o simplă legătură a Elveţiei de Vest şi Nordvest cu reţeaua căilor de navigaţie fluvială din Europa Centrală. In Elveţia se crede că lucrările preliminare din Franţa pentru canalizarea cursului superior al Ronului vor fi accelerate spre a părăsi stadiul proiectelor fără de răspundere şi a putea păşi în fine la convenţiuni practice. (*B. B. Ztg.* Nr. 250/1942)

ITALIA

Proectul unui canal Dunăre-Adria cu un tunel de 30 km. lungime sub munţii Carst. După ce s'a hotărît construirea unui canal Milano-Pad-Veneţia în cadrul nouei ordine din Balcani s'a luat în discuţie proectul unei legături între Dunăre şi Adria, pentru a se lega comunicaţiile fluviale ale Padului cu cele ale Dunării. In legătură cu acest proect s'a studiat şi cursul noului canal fluvial, care ar porni dela gura fluviului Isonzo, care este legată cu reţeaua fluvială veneţiană prin canalul litoral şi ar urma fluviul Vipacco atingând printr'o serie de instalaţiuni de stăvilare o înălţime de circa 300 m. peste nivelul mării.

Mai departe va fi construit un tunel de aproape 30 km. lungime care va străpunge munţii Carst şi va ieşi la Veronico depe partea situată în valea fluviului Sava, unde canalul va da în fluviul Fiumara dela Lubliana, un afluent al fluviului Sava. De aici navigaţia va folosi fluviul Sava până la Dunăre.

(*Süddeutsche Wasserstrassen* Nr. 1/1942)

SERBIA

Infiinţarea unei Societăţi de navigaţie fluvială. Cu sediul la Belgrad s'a înfiinţat recent Societatea de navigaţie „Labud" cu un capital de 2 milioane dinari. Aceasta se va ocupa cu transportul mărfurilor pe Dunăre.

Consiliul de Administraţie numără între membri săi şi pe R. Kronholz, reprezentantul firmei Schenker et Comp. din Belgrad.

(*Schweizerische Verkehrns Ztg.* Nr. 9/1942)

STATELE - UNITE

Lipsa de oţel paralizează construcţiunile de vapoare. Declaraţiile optimiste ale amiralului nord-american Stark, care a sosit la Londra, asupra realizărilor şantierelor navale din Statele Unite au fost combătute de un şir de declaraţiuni obiective ale presei nord-americane. Insuşi Roosevelt a trebuit să admită în ultima sa conferinţă de presă că producţia actuală de oţel din U. S. A. nu poate nici pe departe să realizeze cifrele fantastice ale programului de construcţiuni navale. Amiralul Land, care este răspunzător pentru construcţiunile navale din U. S. A. afirmă că întârzierea realizării programului se datoreşte desinteresării lucrătorilor şi conducătorilor din şantiere. Preşedintele Statelor Unite este însă de părere, că lipsa de oţel este singurul motiv care paralizează construcţiunile navale. Uzinele de oţel suferă mai ales din cauza lipsei de fier vechi. Spre a înlătura această lipsă au fost luate mai multe măsuri drastice. Astfel după relatările ziarului „New-York Sun" vor fi demontate şi retopite ca fier vechi şinele căilor ferate scoase din uz. Aceeaşi măsură se aplică şinelor de tramvai din New-York şi alte oraşe, care au desfiinţat tramvaiele de ani de zile. In acest scop vor fi stricate toate străzile, deoarece între timp şinele au fost acoperite cu pături groase de asfalt. Din 30 de milioane de autovehicule particulare aflate în Statele Unite în cursul acestui an vor fi întrebuinţate ca fier vechi aproximativ 18 milioane de autovehicule dacă nu vor mai avea anvelope, benzină sau alte părţi care nu pot fi înlocuite în timp de război. Se crede că în acest mod se vor câştiga 15 milioane tone de fier vechi. Un număr de 20.000 de cimitire de autovehicule din Statele Unite trebuie să predea uzinelor de oţel până la 30 Iunie toate rezervele lor de fer vechi.

Lipsa de oţel, după relatarea aceluiaşi ziar, are o influenţă mare şi asupra multor alte evenimente ale vieţii zilnice. Ziarul crede că din cauza lipsei maşinilor agricole recolta va fi periclitată dacă agricultorii vor produce ca până acum.

Deasemenea Societăţile de căi ferate, deşi li se pretinde sforţări uriaşe, nu primesc noi vagoane pentrucă nu există oţel.

După cum relatează revista „Times" din New-York se spune că societăţile de căi ferate au nevoie de peste 130.000 vagoane.

Dela început, Oficiul producţiei de război a aprobat construirea a 18.000 vagoane, dar pe urmă a anulat această aprobare, deoarece tot oţelul produs în America trebue să fie folosit pentru construirea vaselor şi pentru producţia materialului de război. Acelaşi lucru se referă şi la cele 1200 locomotive noui cerute de societăţile feroviare. O altă măsură importantă este interzicerea construcţiunilor de case. Construcţiunile începute trebuesc să fie suspendate chiar dacă există materialul necesar pentru terminare, deoarece acest material se consideră rechiziţionat în vederea producţiei de război. In principiu s'au interzis şi instalările de noi telefoane, deşi numai la New-York a fost cerută instalarea a 200.000 de aparate. Oficiul producţiei de război crede că va putea să economisească în acest fel câteva zeci de mii de tone de plumb, oţel, aramă, zinc şi cauciuc. (*Berliner Börsen Zeitung*, Nr. 210/1942)

● *Proectul unui nou tip de vas de transport.* La Ministerul Marinei s'a depus proectul pentru construirea unui nou tip de vas de transport care va fi acţionat cu motoare de automobil. Noul vas de transport de 270 picioare lungime, 40 picioare lăţime şi 10 picioare pescaj, prezintă mai mult forma unui şlep decât a unui vas maritim. Capacitatea de încărcare a acestui vas va fi de 15.000 tone, acţionat fiind de 16 motoare de automobil cu benzină şi având o forţă totală de 1700 C. P. Motoarele sunt aşezate sub puntea de comandă. Noul tip de vas este numit „Sea Otter". Costul construcţiunii este evaluat la circa 15.000 dolari. Echipajul lui se compune din 12 oameni, iar carburanţii ce se pot lua sunt suficienţi pentru un parcurs până în Anglia şi înapoi. Motivul principal pentru construirea acestui nou tip de vas este explicat ca o cerere pentru angajarea întregei capacităţi a industriei de automobile în industria de război.

Pentru inventivitatea cu care Statele Unite s'a apucat să realizeze programul de construcţiuni navale se dă ca exemplu tipic, rezultatul dat de o firmă din regiunea San-Francisco. Şantierul respectiv înfiinţat de un an, scoate un vas de transport de 10.500 tone la 2 zile. Producţiunea acestui şantier va fi mărită, începând cu luna viitoare la un vas pe zi.

(*Schweizerische Verkehrs-und Tarif ztg.*, Nr. 9/1942)

UNGARIA

Amenajarea portului dunărean Ujvidek. Asupra proectelor de amenajarea portului dunărean din Ujvidek s'a vorbit şi anul trecut. Societatea porturilor libere dela Csepel, sub administraţia căreia cade şi portul Ujvidek, a început în cursul iernii trecute amenajarea instalaţiunilor portuare şi mai ales a instalaţiunilor pentru descărcarea rapidă a mărfurilor lichide. In conformitate cu alte proecte, se va amenaja şi zidul cheiului din portul de iernare şi se va aduce o macara din portul Komaron. Afară de aceasta vor fi reparate instalaţiunile de căi ferate înguste aflate în regiunea portului, iar antrepozitele existente vor fi amenajate potrivit cerinţelor moderne.

(*N. F. A.* Nr. 80/1942)

AVANTAJELE ACORDATE MEMBRILOR L. N. R.

PE BAZA CARNETELOR DE IDENTITATE CU FOTOGRAFIE VIZATE PE 1942

BUCUREŞTI

NAVIGAŢIE

S. M. R.: 20% individual şi 40% în grupuri de cel puţin 20.
S. R. D.: 25% individual şi 50% în grupuri de cel puţin 20.
N. F. R.: 25% individual şi 50% în grupuri de cel puţin 20.

SPORT, BASINURI ŞI LACURI

LACUL HERĂSTRĂU, 50% în zilele de lucru, până la ora 16.
STRANDUL „LIDO": Membrii L.N.R. vor plăti 60 lei plus 13 lei taxele legale în loc de 109 lei.
BĂILE EFORIEI B-dul Elisabeta 5, baie lux, lei 57 în loc de 97 lei; baie cl. I lei 47 în loc de 72 lei.
BAIA MOŞILOR, Str. Câmpul Moşilor 2, tel. 2.50.30, acordă următoarele reduceri: putina, în loc de 84 lei se va da cu 57; aburul, în loc de 64 lei, 47 lei.
BĂILE MELTZER, Str. Căuzaşi 16, tel. 4.91.78, acordă următoarea reducere: 46 lei în loc de 62 lei la băile de aburi cl. I-a.
ADMINISTRAŢIA LACULUI PARCUL CAROL I, acordă 25% pentru membrii L.N.R.

HOTELURI

UNION, Str. Ar. Briand, 6, 10%.
IMPĂRATUL TRAIAN, Cal. Griviţei 177, 20% reducere din tarif.

RESTAURANTE, BERĂRII — COLONIALE

RESTAURANT CONTINENTAL Regala 2, 10%.
MOTT & FILS S. A. Str. Puţu cu apă rece No. 53—57. 10% reducere.
REST-BAR „VIŞOIU" (şosea) P. S. Aurelian 48, 10% reducere.
RESTAURANT „OITUZ", str. Halelor, 27, 10% la consumaţie.
RESTAURANT „MUNŢII BALCANI" (Str. Halelor 29), 10% reducere la consumaţie.

LIBRĂRII

Ziarul UNIVERSUL, Brezoianu, 23-25, librărie şi papetărie 10%.
LIBRĂRIA BIROURILOR, Str. R. Poincaré, 51, 10% reducere, pentru literatura Română, papetărie, stilouri, articole de birou, 10% red. pentru literatura străină.
LIBRĂRIA „PRINCIPELE MIRCEA" — Buc. Str. Doamnei 10, acordă 10% membrilor L.N.R.
OFICIUL DE LIBRĂRIE, Librăria Societăţii Cooperative, din Pasagiul Român 26 (prin Calea Victoriei 41) acordă o reducere de 10% la cărţi şi articole de librărie.

SOBAR

D-l PETROIU FLOREA Str. Cpt. Vasiescu Iosif (fostă Ceairului) 136, sobar de teracote cl. I-a acordă o reducere de 20%.

MEDICI, FARMACII

Dr. G. SARBULESCU, Genito-urinare, sifilis, boli de femei, operaţiuni, B-dul Elisabeta No. 95 A, 20% reducere din onorariu obişnuit.
FARMACIA BRUSS (Brădeanu) Elisabeta, 5 : 5% specialităţi, 25% reţete medicale.
FARMACIA „ELECTRA" M. Sceopol, Str. N. Bălcescu 14, 25% reţete, 5% specialităţi.
PARFUMERIA „POMPEIU" Str. Cojocari, Articole de parfumerie şi droguerie 10%.
Dr. MIRCEA LUNGU, boli interne, de femei genito-urinare, venerice, reducere 40% din onorariul de consultaţii şi tratamente.

MATERIALE ELECTRICE — RADIO

Ing. GH. CREŢU Regală 16, 10% reducere.
RADIO-VOX Str. Regală, 11, 10% reducere, aparate radio piese detaşate, laborator technic.

MAGAZINE

PRIMUS Art. de porţelanuri şi sticlărie, Academiei 25, 10%.
MAGAZINUL „MAX" — Incălţăminte, Str. Smârdan, 41, 5%.
RADU TEODORESCU, Manufactură, Calea Victoriei No. 81, 5%.
POSTĂVĂRIA „ARTEXT" Şelari No. 2, 10% reducere.
MAGAZINUL „LA PETRICĂ", Calea Griviţei 154, încălţăminte, galanterie şi mărunţişuri, 10%.
THOMAS ETIENNE Virgiliu 22, Telef. 3.26.01, 10% reducere.
CEASORNICĂRIA PAX (Calea Griviţei 107), acordă 15% reducere pentru orice cumpărătură.
FRIZERIA „CERCUL MILITAR, Str. Sărindar 1, acordă 30%
BOLERO magazin de încălţăminte, str. Carol, 4, 5%.

FOTOGRAFI şi TIPOGRAFI

FOTO ROYAL, Bul. Elisabeta 8, 10% reducere.
LA AMATORUL FOTOGRAF, Str. Biserica Enei 20, developatul gratuit la materialul negativ cumpărat, 10% la accesorii sau lucrări.
„LITERA" — Proprietar c-dor (r) N. Sablin, Str. Mântuleasa 31. tel. 5.59.14, 15% reducere.
FOTO AURORA (Stela Duţă), Şos. Ştefan cel Mare, 36, 10% comenzi şi 5% cumpărături.

CINEMATOGRAFE

CINEMA MARNA: Reducere cu 7 lei la bilet la partere şi balcon I.
CINEMA DIANA: Două locuri cu 30 lei în zilele de lucru.
CINEMA BIRUINŢA (B-dul Elisabeta 2); bilete cu preţuri reduse: 45, 39 şi 29 lei.
CINEMA MARCONI (C. Griviţei 137): 33 lei partere în loc de 43 lei.
CINEMA AMERICAN, (Cal. Moşilor, 221): Cu 25 lei de persoană sau 45 lei două persoane.

BRAŞOV

LIBRĂRIA ŞI PAPETĂRIA „JUPITER" Biaciu şi Popica S. N. C., Strada I. G. Duca Nr. 21, acordă 10% reducere.

BRAILA

FOTO-ARTE MAX KOTTNER, str. Regală 10, reducere 10%.
FARMACIA C. IONESCU-BERECHET, str. Regală, specialităţi 10%, reţete preparate 20%.
MEDIC D-NA DR. DENTIST APOSTOLESCU, Bulevardul Cuza, plombe, extracţii, lucrări 10% reducere.
LIBRĂRIA MODERNĂ, Str. Regală, 10% reducere.
COFETĂRIA FRANCEZĂ, Piaţa Sf. Arhanghel, 10% reducere.
TENIS CLUB, Grădina mare, intrare la patinaj 10%.
CLUBUL CICLISMUL, Parcul sportiv Regele Carol I, intrare 10% reducere.
FARMACIA „SF. PANTELE", Str. Regală Nr. 26, oferă medicamente cu reducere de 10% şi reţete preparate cu 20%.
D-l ŞTEFAN DIACONESCU, din Str. Regală No. 109, oferă încălţăminte cu o reducere de 10%.
D-l JEAN POPESCU din Str. Regală Nr. 51, oferă medicamente cu reducere de 5% şi articole de parfumerie cu 10%.
D-l CONSTANTIN PAPACANARIS, Str. Regală 105, oferă articole de cofetărie cu reducere de 10%.
D-l HARALAMBIE VASILIU, patronul tipografiei „Dunărea", oferă o reducere de 10% pentru tot felul de imprimate.
D-l NICOLAE MOLDOVEANU, din Halele Centrale, oferă peşte de tot felul cu o reducere de 10%.
D-l TEODOR MANEA, Bulevardul Cuza Nr. 199, oferă diferite articole de librărie cu reducere de 10%.
D-l STAN ROŞCA, din Str. Sf. Nicolae Nr. 42, se oferă a confecţiona haine cu o reducere de 10%.

CAMPULUNG-MUSCEL

BUCUR GALEŞCANU, magazin de manufactură, Str. Profesor N. Iorga 2, magazin de manufactură şi încălţăminte 3% reducere.
S. ROBOCIU, articole de menaj, 10% reducere.
GH. STANESCU, magazin de pielărie, str. N. Vodă 158, 5% reducere.
„ETERNA", magazin de ceasornicărie, 20%, reducere la reparaţiuni şi 10% cumpărături.
V. BUCUR, magazin de pălării şi blănuri, Str. Dr. M. Cristea, reducere 10%.
FRIZERIA „BULEVARD", Str. Miron Cristea 128, reducere de 10%.

CHIŞINAU

FRIZERIA SPORT (Cereş Gh.) str. Universităţii colţ cu str. 27 Martie acordă reducere la abonamente.
ATELIER DE TÂMPLĂRIE (I. Einzis) Str. Dragoş Vodă, 3 acordă 20% reducere.
CROITOR PREOŢESC (D. Guţu) Str. Iaşilor, 35, preţ redus pentru membrii L. N. R.

CONSTANŢA

FOTO PĂSCULESCU, Str. Carol şi Sucursala Str. Ştefan cel Mare: reducere 10%.
RADIO ELECTRICA T. CURCUROPOL, Carol 101, 15%.
LA LAMPA ELEGANTĂ, Magazin cu porţelanuri, Str. Carol No. 42, reducere 5%.
LIBRĂRIA DOBROGEANĂ: 10% la cărţi româneşti şi 5% la celelalte articole.
LIBRĂRIA CULTURA ROMANEASCĂ, Str. Carol 26, 15% reducere la toate articolele de librărie şi papetărie, afară de cărţi străine.
CARTEA ROMANEASCĂ, Willy Leonard: la cărţile româneşti şi papetărie 20%, la cărţile străine, romane 10%.
FOTO-REGAL, C. Grigorescu, Str. Carol 51: la filme şi plăci fotografice 10%; fotografii, developări şi copii 20%.
„LA DAN", magazin cu ferărie, 5% rabat la articole de ferărie şi vopselărie.
TIPOGRAFIA „DACIA", str. L. Catargiu 7: rabat 25% la imprimate.

IAŞI

HOTEL CONTINENTAL, Ion Caramalău şi C. Apostolide, Str. Piaţa Cuza Vodă, 1-3, 20%.

GALAŢI

D. P. CROITORUL, Croitorie de Dame, bărbaţi şi militari, Str. Brăilei 7: 10% reducere.
Dr. I. URSAN, Boli interne şi de femei, genito-urinare, Strada Dimineţii colţ cu Pr. Maria, 30% reducere la consultaţii de boli interne şi genito-urinare, 15% şedinţele de diatermie.
RESTAURANT FRAŢII ANTONIADIS, Str. Domnească 85, 10% reducere.
DROGUERIA „SALVATOR", str. Brăilei, 17: 10% rabat la articolele de droguerii, parfumerii şi cosmetice.
MARCU ESRIG & FII, Pielărie şi accesorii Str. G-ral Berthelot, 22, 5%.

PREDEAL

HOTEL PALACE, reducere 20%

TULCEA

Dr. C. ENCEV, Str. Banatului, 6, reducere 50%.
O. CHIRIACHIDE, coloniale 10%, 20%.
Fraţii CAMBITIS, coloniale, 10%.
NICHIFOR CHIRIACHIDE, coloniale 10%.
CRISTEV D., lingerie 20%.
GH. HANGIEV, librar, 20%.

LA CENTRALA „LIGII NAVALE" SE GASESC DE VÂNZARE URMATOARELE:

Viaţa României pe Mare şi Dunăre de Mihail Negru Lei 60
Cartea Dunării de Jean Bart . . . . . „ 60
O corabie românească de J. Bart. . . . . „ 20
Influenţa Marinei Comerciale asupra Civilizaţiei, de C. Amiral C. Boerescu . . . . . „ 60
Marina de Război sub Domnia Regelui Carol I, de C. Amiral Eustaţiu S. . . . . „ 10
Comentarii asupra războiului submarin de R. Ciocârdel . . . . . „ 12
La circulation générale de eaux de la Mer Noire de R. Ciocârdel . . . . . „ 12
Marina Regală de R. Ciocârdel . . . . . „ 20
Cartea apelor de Apostol Culea . . . . . „ 60
Vocabular nautic (în patru limbi) de Nostromo . . „ 20
Codul Maritim Fluvial cuprinzând: codicele, legile, regulamentele şi convenţiunile aflate în vigoare, referitoare la marina militară şi la cea comercială cu jurisprudenţe, ordine circulare şi cu nouile dispoziţiuni cu privire la măsurătoarea navelor de C. Tonegaru, Cpt. A. Teodoru şi C. Ioaniţiu . . . . . „ 600
Avionul şi gazele de luptă de Ciocârdel R. . . . „ 12
Elogiul Mării de I. Gr. Perieţeanu . . . . . „ 5
Marinarul, călătoriile lui pe întinsul apelor, de amiral Seb. Eustatziu . . . . . „ 10
Nava cu pânze în trecutul marinăresc de V.-Amiral I. Bălănescu . . . . . „ 5
Marea Noastră şi Strâmtorile din punct de vedere juridic de Prof. Univ. N. Daşcovici . . . „ 5
Cu Nelson la Trafalgar, de Al. Lupaşcu . . . . „ 5
Faima, Taina şi „Scandalul" Bătăliei dela Jutland, de Ing. Al. Lupaşcu . . . . . „ 5

A. B. C. al înnotătorului, de Col. Corneliu Negulescu . . . . . „ 10
Noua metodă de înnot de Lt. Epureanu . . . „ 10
Gabriele d'Annunzio, cântăreţul mărilor italice, de I. Gr. Perieţeanu . . . . . „ 10
Thalassa de Al. Bilciurescu . . . . . „ 100
Din aspectele mării şi din viaţa marinarilor pe întinsul apelor, de Contr'Amiral C. Negru . . „ 30
La răscruce, de C-dor A. Negulescu . . . . . „ 10
Rostul marinei în viaţa naţiunii, de d. general adjutant Paul Teodorescu . . . . . „ 10
Regulile războiului şi neutralităţii de Prof. Univ. N. Daşcovici 20
Războiul pe Mare de Lt. C-dor Eug. Săvulescu şi Căpit. I. Bănică . . . . . „ 120
Marşul marinarilor de Căpit. Z. Negulescu . . . 5
Dunărea şi Marea Neagră, făuritoare şi întregitoare de neam, de c-dor N. Steriopol . . . . . „ 10
Avion şi submarin sau vase de suprafaţă? de Amiral C. Negru . . . . . „ 12
Carnete cu timbre de propagandă L. N. R., cuprinzând 120 bucăţi, după şase picturi executate de d. Lt. Comandor Cosăceanu . . . . . „ 120
Albumul navelor de pictorul D. Ştiubei . . . . „ 60
Insigna L. N. R. . . . . „ 100
Trofee pentru şapcă . . . . . „ 200
Flamura L. N. R. Nr. 4 (15 × 30 cm.) . . . „ 120
Flamura L. N. R. Nr. 3 (25 × 50 cm.) . . . „ 150
Flamura L. N. R. Nr. 2 (40 × 80 cm.) . . . „ 300
Flamura L. N. R. Nr. 1 (2 × 80 cm.) . . . . „ 1000
Baston port flamură elegant . . . . . „ 580

Biblioteca Ligii cu peste 2000 volume e pusă gratuit pentru consultare la dispoziţia membrilor. O pot cerceta şi cunoscuţii membrilor.

SERVICIUL MARITIM ROMÂN

(S. M. R.)

DIRECȚIUNEA GENERALA:

BUCUREȘTI, B-DUL TAKE IONESCU, No. 1—3, Telef. 5.20.60 și 3.22.61

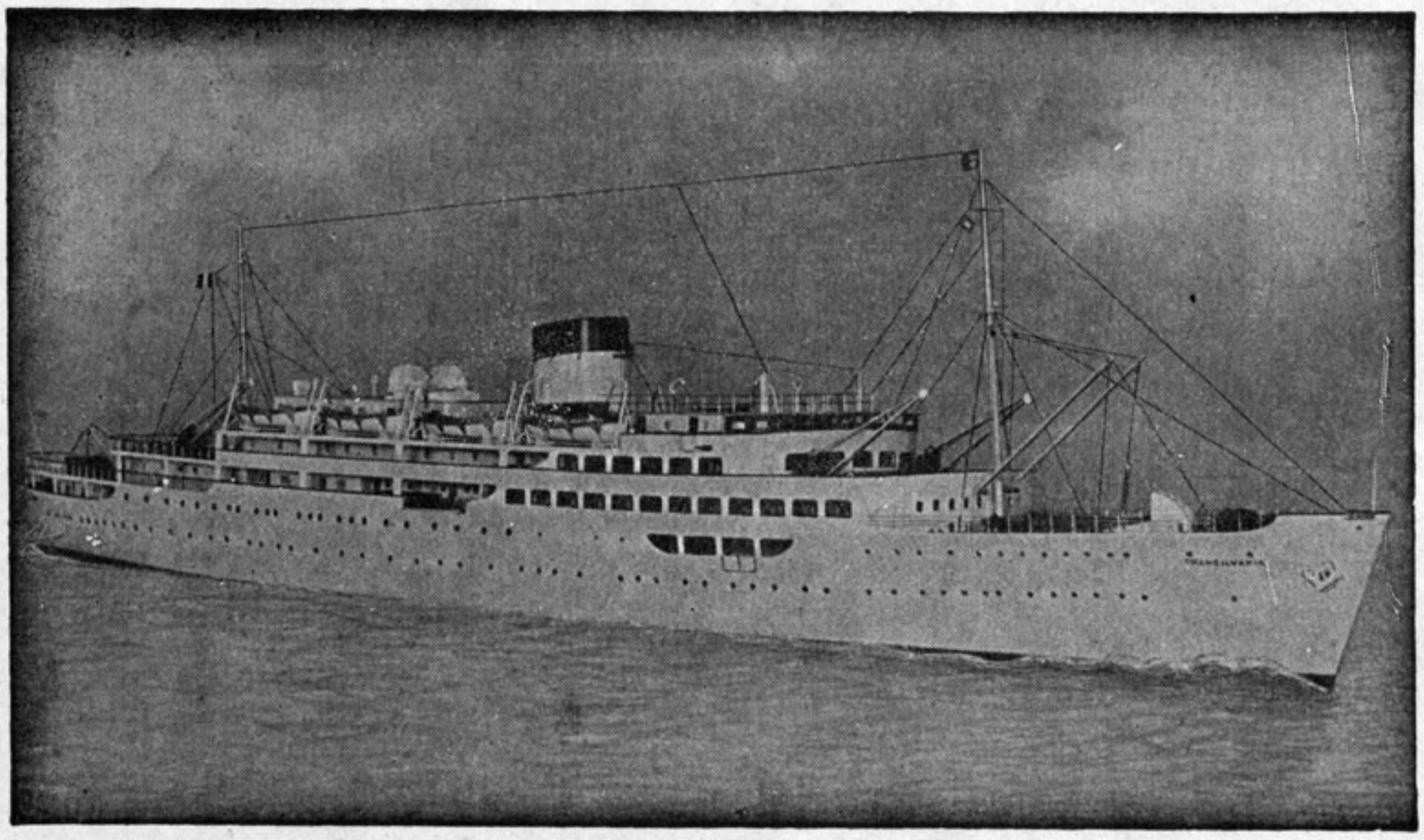

Vaporul „TRANSILVANIA"

La reluarea navigației va deservi, cu vapoare rapide de pasageri și mărfuri, linia Mediterana Orientală, (Levant) și Mediterana Occidentală, cu plecări regulate din Dunăre și Constanța.

Vaporul „SULINA" la New-York

ȘANTIERELE NAVALE GALAȚI

Direcțiunea Generală
B U C U R E Ș T I
Str. Vasile Alexandri 4
Tel. 240.16

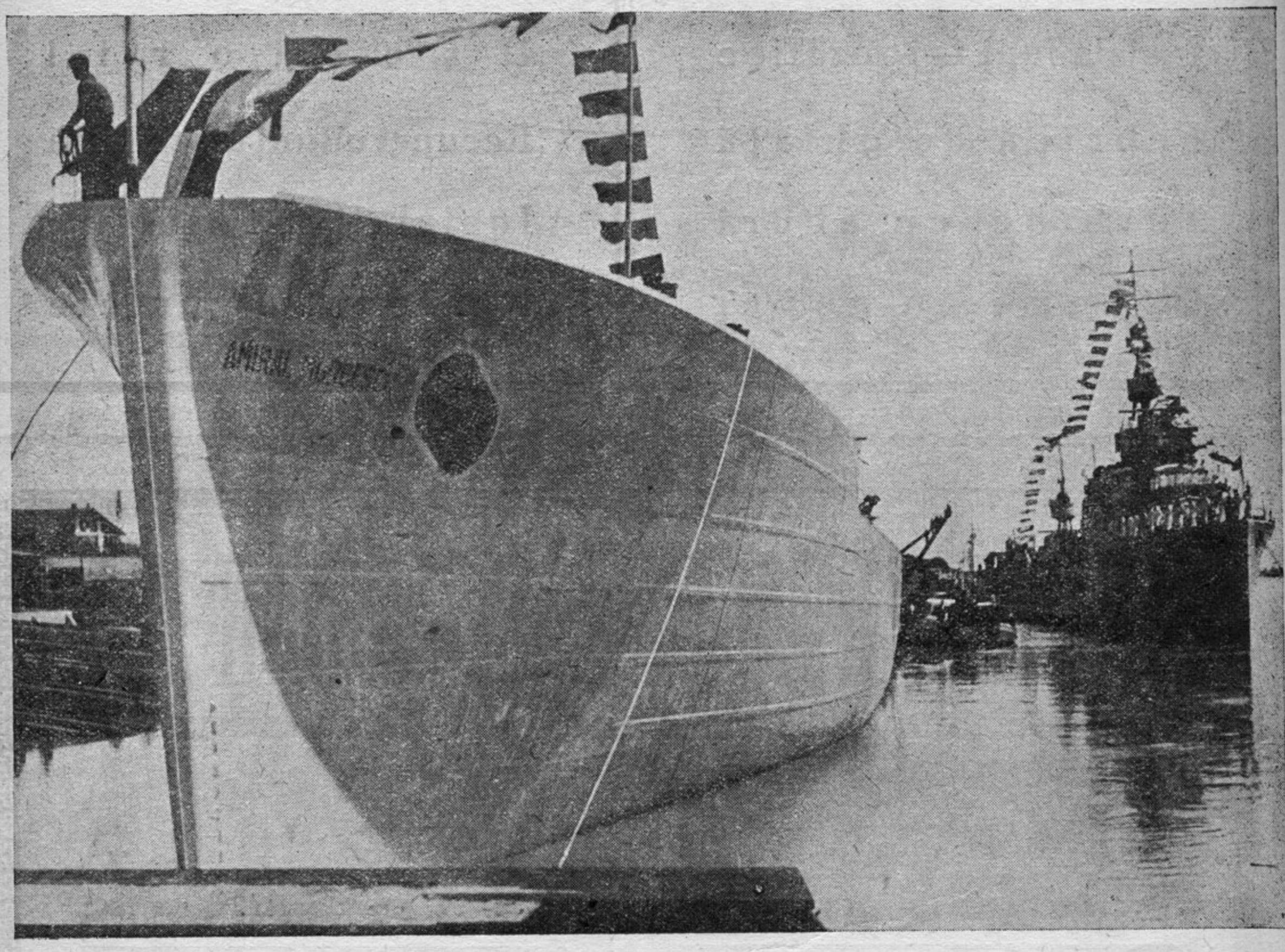

VASE DE RĂSBOI * VASE COMERCIALE

Șantierele
G A L A Ț I
Str. Arsenalului 4
Tel. 27.65